

ประกาศ

แต่งตั้งประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติ เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๑๘ เลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้เป็นประธาน และรองประธานสภาผู้แทนราษฎร คือ

๑. นายอุทัย พิมพ์ใจชน เป็นประธานสภาผู้แทนราษฎร

๒. นายมงคล สุนทรชวร เป็นรองประธานสภาผู้แทนราษฎร

จึงแต่งตั้งให้ผู้มีนามดังกล่าวเป็นประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎรตามความในมาตรา ๑๒๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ตั้งแต่วันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๑๘ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๑๘
เป็นปีที่ ๓๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช

นายกรัฐมนตรี

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒/๒๕๑๙ (สามัญ สมัยแรก)

วันพฤหัสบดีที่ ๒๙ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๑๙

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๙.๓๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมด ที่ลงชื่อไว้ เมื่อเลิกประชุม ๒๒๗ คน

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : กราบเรียนท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ท่านผู้มีเกียรติที่เคารพทุกท่าน ขณะนี้ท่านสมาชิกมาประชุมพร้อมแล้ว กระผมขอกราบเรียนเชิญ ทพ. หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช มาเป็นประธานชั่วคราวของที่ประชุม ซึ่งกระผมจะไปกราบเรียนเชิญ ณ บัดนี้ ครับผม

(เลขาธิการรัฐสภาได้เชิญ หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช ขึ้นบัลลังก์เป็นประธานชั่วคราว)

ประธานชั่วคราว : บัดนี้มีสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุม เนื่องจากพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งประธาน และรองประธานสภาผู้แทนราษฎร จึงขอเชิญท่านสมาชิกได้โปรดขึ้นชั้น ฟังประกาศพระบรมราชโองการ

(สมาชิกและผู้ทูลอยู่ในที่ประชุมได้ขึ้นชั้นเพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ)

ประธานชั่วคราว : อ่าน

(พันเอก สงวน คำวงษา เลขาธิการรัฐสภา ได้เชิญ นายอุทัย พิมพ์ใจชน
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร นายมงคล สุนทรจักร รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 ขึ้นบัลลังก์ตามลำดับ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่เคารพทุกท่าน กระผม
 คงอดอึ้งและทึ่ง คือเมื่อกี้เห็นเพื่อนสมาชิกยกมือแสดงว่าจะไล่สีโธในกรณีที่เสนออะไร
 ในสถานี่ นอกเป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่ประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อได้รับความไว้วางใจ
 รับผิดชอบเป็นประธานสภา ก็อย่างมากจะกล่าวความรู้สึกมายังเพื่อนสมาชิกสักเล็กน้อย
 ในโอกาสที่กระผม นายอุทัย พิมพ์ใจชน และนายมงคล สุนทรจักร ได้รับความไว้วางใจ
 จากสมาชิกผู้มีเกียรติของสภาให้เป็นผู้ทำหน้าที่เป็นประธานสภาผู้แทนราษฎร และ เป็น
 รองประธานสภาผู้แทนราษฎร ในโอกาสสำคัญนี้ กระผมทั้งสองขอขอบคุณสมาชิกทั้งหลาย
 ให้ความไว้วางใจ กระผมทั้งสองขอยืนยันว่าจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเพียงธรรมดา
 เพิ่มความสามารถให้สมกับที่ได้รับความไว้วางใจจากท่านสมาชิกทั้งหลาย เพื่องประโยชน์
 ให้เกิดแก่ประเทศชาติและประชาชนชาวไทยตามควร ลองแห่งระบอบประชาธิปไตย และ
 ประการสุดท้ายกระผมใคร่ขอความร่วมมือนอกจากสมาชิกทั้งหลาย เพื่อให้การปฏิบัติภารกิจ
 สำเร็จตามเป้าหมายด้วยดี และระบอบประชาธิปไตยของเราจะได้ยั่งยืนตลอดไป หน้าที่
 ประธานสภาผู้แทนราษฎรนั้นก็มีหน้าที่มากมายหลายอย่าง แต่หน้าที่หลักสำคัญก็คือการควบคุม
 การประชุมสภาให้ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามระเบียบข้อบังคับการประชุม บ้านเมือง
 เราขณะนี้ก็มีปัญหา หลายคนก็บอกว่าคนบางพวก บางกลุ่ม ไม่เคารพต่อระเบียบวินัยคือ
 กฎหมายบ้านเมือง ก่อให้เกิดความยุ่งยากและเป็นปัญหาของสังคมปัจจุบัน กระผมคิดว่า
 การที่เรามีสภาผู้แทนราษฎรมาประชาชนก็ฝากความหวังจะใหม่แทนราษฎรของเรานั้น ได้มี
 ส่วนคล้ายและแก้ไขปัญหานั้น กระผมคิดว่าเบื้องต้นหากว่าสมาชิกสภาผู้แทน ซึ่ง
 เป็นประชาชนตัวอย่างของจังหวัด เป็นประชาชนที่ได้รับความไว้วางใจจากจังหวัดเข้ามา
 ทำงานในนี้ ถ้าหากว่าพวกเรานี้มีเกียรติทุกท่าน ๗ พันจะได้นำถึงระเบียบการประชุม
 ข้อบังคับของสภาเป็นหลักยึดมั่นไว้ นอกจากจะทำให้งานสภาดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย
 รวดเร็ว สมเจกณธรรมต่อประชาชนแล้ว ยังจะเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ประชาชนที่จะนำไป
 ปฏิบัติและ เป็นกำลังใจแก่ประชาชนในชาติอีกด้วย กระผมก็หวังว่าจะได้รับความร่วมมือ
 จากเพื่อนสมาชิกด้วยดี กระผมและรองประธานขอขอบคุณมากครับ

ลำดับต่อไปเป็นการรับทราบพระบรมราชโองการแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีขอให้สมาชิก
ทุกท่านได้ไปรดยืนยันเพื่อรับฟังประกาศพระบรมราชโองการ
(สมาชิกและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ยืนยันเพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ)
ประธานสภาผู้แทนราษฎร : (อ่าน)

ประกาศ

ตั้งนายกรัฐมนตรี

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่คณะรัฐมนตรีซึ่งมีหม่อมราชวงศ์กึกกฤษ ปราโมช เป็นนายกรัฐมนตรี บริหารราชการแผ่นดินอยู่ ได้พ้นจากตำแหน่งเนื่องจากมีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร ตามความในมาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และประธานรัฐสภาได้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณาว่า ได้ดำเนินการตามวิถีทางในระบอบประชาธิปไตยแล้ว

จึงทรงพระราชดำริว่า หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช เป็นผู้ที่เหมาะสมควรไว้วางพระราชฤทัยให้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ตั้งหม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช เป็นนายกรัฐมนตรี บริหารราชการแผ่นดิน ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๑๙ เป็นปีที่ ๓๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

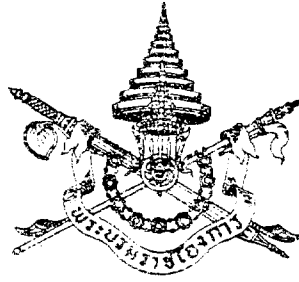
อุทัย พิมพ์ใจชน

ประธานรัฐสภา

(ที่ประชุมรับทราบ)

๗๖

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเป็นการรับทราบประกาศตั้งรัฐมนตรี
ขอให้ สมาชิกทุกท่านได้ โปรดยืนขึ้นเพื่อรับฟังประกาศพระบรมราชโองการ
(สมาชิกและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ยืนขึ้นเพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ)
ประธานสภาผู้แทนราษฎร : (อ่าน)

ประกาศ
แต่งตั้งรัฐมนตรี

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า ตามที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช เป็นนายกรัฐมนตรี ตามประกาศลงวันที่ ๒๐ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๑๙ แล้วนั้น

บัดนี้ หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช นายกรัฐมนตรี ได้เลือกสรรผู้ที่เหมาะสมดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี เพื่อบริหารราชการแผ่นดินแล้ว จึงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งรัฐมนตรี ตามกรอบในประกาศ ๑๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. พลตรี ประจวบ อภิวิเศษสาร
เป็น รองนายกรัฐมนตรี
๒. นายเสวตร เขียมพงศ์สานต์
เป็น รองนายกรัฐมนตรี
๓. พลอากาศเอก ทวี จุลละทรัพย์
เป็น รองนายกรัฐมนตรี
๔. นายสุรินทร์ มาศดิตถ์
เป็น รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

๕. นายชวน หลีกภัย
เป็น รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
๖. พลเอก กฤษณ์ สีวะรา
เป็น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม
๗. นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์
เป็น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
๘. นายพิชัย วัคคกุล
เป็น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
๙. พลตรี ประมวณ เอกเวกสาร
เป็น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
๑๐. นายทวิช กลิ่นประทุม
เป็น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
๑๑. นายคำรง ลัทธพิพัฒน์
เป็น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
๑๒. หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช
เป็น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
๑๓. นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์
เป็น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
๑๔. พลตรี ศิริ สิริโยธิน
เป็น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
๑๕. พลอากาศเอก ทวี จุลละทรัพย์
เป็น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
๑๖. พลตรี ชาคิชาย ชูณหะวัณ
เป็น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม
๑๗. นายนิพนธ์ ศศิธร
เป็น รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ

๑๘. พลเอก ทวีช เล่าสิงห์ ณ อยุธยา
เป็น รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม
๑๙. นาวาอากาศโท ทินกร พันธุ์กระวี
เป็น รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง
๒๐. นายเล็ก นานา
เป็น รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
๒๑. นายไกรสร ทันติพงศ์
เป็น รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร
และสหกรณ์
๒๒. นายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ
เป็น รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร
และสหกรณ์
๒๓. นายบุญเกิด หิรัญคำ
เป็น รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม
๒๔. นายประทุม รัตนเพียร
เป็น รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม
๒๕. นายคณัย ละออองมณี
เป็น รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์
๒๖. นายชวนทอง ภูผาเทียน
เป็น รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
๒๗. นายสมิทธิ์ สุนทรเวช
เป็น รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
๒๘. นายสมบุญ ศิริธร
เป็น รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
๒๙. นายบุญส่ง เทพธิประศาสน์
เป็น รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
๓๐. นายชวน หอิกภักดิ์
เป็น รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม

๓๑. นาย สิตคึก สารีฟ
เป็น รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
๓๒. นาย ทาบชัย อัครราช
เป็น รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
๓๓. นาย ปรีชา มุสิกกุล
เป็น รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข
๓๔. นาย แพน ศิริเวชชะพันธ์
เป็น รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม
๓๕. นาย บรรหาร ศิลปอาชา
เป็น รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม
๕๕. ๕
ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๑๘ เป็น
ปีที่ ๓๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช
นายกรัฐมนตรี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คำระเบียบวาระการประชุมต่อไประเบียบวาระที่ ๒ กำหนดสมัยประชุมและวันเริ่มสมัยประชุมสามัญประจำปีของรัฐสภา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๓๖ เชิญคุณสุรินทร์ มาศดิตถ์

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุรินทร์ มาศดิตถ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช ขอกราบเรียนเสนอเกี่ยวกับการกำหนดสมัยประชุมสภาสามัญสามัญประจำปี กระผมขอเสนอให้มีการประชุมสมัยสามัญ ๒ สมัย ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้อง จะมีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ (ไม่มีสมาชิกผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ผมถือว่าที่ประชุมนี้มีมติเห็นชอบด้วยกับการที่ผู้เสนอให้มีการประชุมสามัญประจำปี ๒ สมัย

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ขอกราบขอพระคุณท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้มีเกียรติทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้ความเห็นชอบขอเสนอให้มีการประชุมสภาสามัญสามัญประจำปี ๒ สมัย อันสืบต่อไปเป็นการกำหนดวันเริ่มสมัยประชุมประจำปีของรัฐสภา สมัยหนึ่งนั้นได้เริ่มแล้วเมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๑๕ ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนิน ทรงประกอบรัฐพิธีเปิดสมัยประชุมสามัญแล้ว ถือเป็นวันเริ่มประชุมสมัยแรก สมัยแรกนี้สมัยประชุมมี ๕๐ วัน กระผมเห็นว่า สมัยที่ ๒ นั้น ควรจะได้กำหนดเอาเป็นวันต่อไป คือสมัยที่ ๑ นี้ จะครบกำหนด ๕๐ วัน ในวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๑๕ ดังนั้นกระผมขอเสนอวันเริ่มสมัยประชุม สมัยที่ ๒ ในวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๑๕ ทั้งนี้กระผมขอประทานกราบเรียนเหตุผลว่า ในการ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดียวก่อนครับคุณสุรินทร์ เป็นอันว่าจะเสนอสมัยประชุม สมัยที่ ๒ วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๑๕ ใช่ไหมครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

๘๒

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องครับ

จำลอง เอก ทรงธรรม บัญญัติ (เชียงใหม่) : เรียนท่านประธานที่เคารพ กระผมไม่เห็นด้วยกับคุณสุรินทร์ที่เสนอสมัยประชุมที่ ๒ ติดต่อกัน เพราะว่าควรจะว่างเว้นการประชุมออกไปอีกเพื่อที่เราจะได้ออกไปเยี่ยมเยียนประชาชนแล้วเอาข้อมูลต่าง ๆ มาเสนอต่อรัฐบาล

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทรงธรรม ครับ เคียงวนะครับ คุณสุรินทร์ เสนอว่าให้เป็นวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๑๕

จำลอง เอก ทรงธรรม บัญญัติ (เชียงใหม่) : วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๑๕
 ต่อจากสมัยแรก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการเปิดประชุมสามัญประจำปี สมัยที่ ๒ ที่นี้ถ้าคุณทรงธรรมไม่เห็นด้วยจะเสนอเป็นวันใดก็ขอให้เสนอมาก่อน และส่วนจะอภิปรายสนับสนุนกันอย่างไรก็ว่ากันอีกเรื่องหนึ่ง

จำลอง เอก ทรงธรรม บัญญัติ (เชียงใหม่) : เพราะฉะนั้นกระผมก็ขอเสนอเลื่อนออกไปอีก ๑ เดือน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อีก ๑ เดือนก็เป็นวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๑๕
 คุณทรงธรรมเสนอว่าเป็นวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๑๕ เป็นการเปิดประชุมสมัยที่ ๒ มีผู้รับรองไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกรับรอง)

จำลอง เอก ทรงธรรม บัญญัติ (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับ เมื่อกระผมเสนออย่างนี้กระผมก็อยากจะให้เหตุผลนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ไม่มีผู้รับรองนี้ครับ ญัตติของคุณทรงธรรมก็ตกไป

จาสิบเอก ทรงธรรม บัญญัติ (เชียงใหม่) : ขอตานประธานถามใหม่
อีกทีหนึ่งครับ ขอให้ถามผู้รับรองอีกทีครับ กระผมเสนอเป็นญัตติว่าขอเลื่อนไปอีก ๑ เดือน
ครับ เพราะว่าเรามีเวลาที่เราจะกลับไปเยี่ยมประชาชนแล้วเอาข้อมูลต่าง ๆ มาเสนอให้
รัฐบาล

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยังไม่อภิปรายครับ คุณทรงธรรม

จาสิบเอก ทรงธรรม บัญญัติ (เชียงใหม่) : เอาเดครับไม่อภิปราย กระผม
ขอเสนอเป็นญัตติอย่างนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสนอญัตติคุณก็ทำไม่ถูกอีก การเสนอทำอย่างไร
คุณก็เป็นผู้แทนเก่า

จาสิบเอก ทรงธรรม บัญญัติ (เชียงใหม่) : กระผมขอเสนอญัตติว่าการประชุม
สมัยที่ ๒ ขอเลื่อนไปอีก ๑ เดือนตั้งจากสมัยแรก ท่านผู้ใดเห็นด้วยกรุณาช่วยรับรองครับ
(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้อง

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ ความจริง
เรื่องวันเริ่มสมัยประชุมสามัญประจำปี สมัยที่ ๒ ก็พอจะปรองคองกันได้ แต่กระผมมี
เหตุผลที่จะกราบเรียนต่อท่านและสภาฯ เพื่อโปรดพิจารณาว่า หน้าที่สำคัญอย่างยิ่งของ
สภาผู้แทนราษฎรคือการควบคุมรัฐบาล การควบคุมรัฐบาลนั้นจะควบคุมได้โดยพระราชบัญญัติ
งบประมาณรายจ่ายประจำปีของแต่ละปี โดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จะต้องทำหน้าที่สำคัญ
อันนี้คือพิจารณาพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย

๕๘

ประจำปีนั้นเมื่อกำหนดกฎหมายบัญญัติไว้ว่าจะต้องเสนอภายในเดือนไหน และให้มีผลใช้บังคับ
เดือนใด สำหรับพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีนั้น กำหนดว่าจะต้องเสนอ
ประมาณกลางเดือนกรกฎาคม ดังนั้นในสมัยที่ ๑ นี้ อาจจะต้องร่างพระราชบัญญัติ
งบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๓๐ ไม่ทัน ถ้าไม่ทันหมดสมัยประชุมสมัยแรก ก็จะต้อง
เปิดวิสามัญอีก ดังนั้นกระผมเห็นว่าไม่จำเป็นจะต้องเปิดสมัยวิสามัญ เมื่อสภานี้มีหน้าที่สำคัญ
ที่จะต้องพิจารณางบประมาณรายจ่ายประจำปี พุทธศักราช ๒๕๓๐ แล้วก็ต้องจะไต่พิจารณา
ในสมัยที่ ๒ ซึ่งกำหนดสมัยประชุมติดต่อกันไป เพื่อไม่ให้ต้องเปิดวิสามัญ ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผมเห็นว่าในเวลา ๑ เดือนที่จะยึดถือไปนั้น อาจจะทำให้ต้องมีความจำเป็น
ที่จะเปิดประชุมวิสามัญในระยะ ๑ เดือนนั้น ก็เป็นการเสียเวลาเปล่าประการหนึ่ง อีก
ประการหนึ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติผู้คัดค้าน ท่านบอกว่าในระยะ ๑ เดือนนั้น สมาชิกสภา
จะโคกกลับไปเยี่ยมประชาชนนั้น กระผมก็เห็นด้วยว่าควรจะไปเยี่ยมกัน แต่การไปเยี่ยมอยู่ใน
ระหว่างสมัยประชุมก็เยี่ยมได้ ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง ในระยะ ๑ เดือนนั้น เป็น
การแน่นอนว่ามันคาบเกี่ยวในเดือนกรกฎาคม เมื่อคาบเกี่ยวฝ่ายรัฐบาลจะต้องเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๓๐ เข้าในเดือนกรกฎาคมด้วยก็ต้อง
เปิดสมัยวิสามัญ เวลาที่จะไปเยี่ยมเยี่ยมราษฎรก็ต้องมาประชุมเหมือนกันในเดือนกรกฎาคม
กลางเดือนกรกฎาคมนั้น กระผมจึงให้เหตุผลประกอบในข้อเสนอของกระผมว่าสมัยที่ ๒ นั้น
ควรจะได้เปิดติดต่อกันจากสมัยที่ ๑ ด้วยเหตุผลสำคัญคือ เพื่อการพิจารณา
รายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๓๐ โดยไม่ต้องขอเปิดสมัยวิสามัญอีก

จาสิบเอก ทรงธรรม บัญญัติ (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ ที่กระผม
เสนอไปนั้น ก็มีเหตุผลอยู่ว่า ถ้าหากว่ามีความจำเป็นนั้น เราก็เปิดสมัยวิสามัญได้เมื่อพูดถึง
เรื่องงบประมาณนี้เท่าที่เรารู้สึกถึงกันมานั้น งบประมาณนี้ถ้าหากว่าเราจะพิจารณากันอย่างไม่
ชักช้าก็คงจะทำได้ กระผมขอเสนอไปนี้ก็เนื่องจากว่าเมื่อเรามาเปิดสมัยแรก และก็ต่อ
สมัยที่ ๒ เลยนี้นั้นจะเป็น ๒ เดือนเป็น ๒ สมัยติดต่อกัน ซึ่งจะหนักหนาแทนราษฎรไม่มีโอกาส
ที่จะกลับไปเยี่ยมเยี่ยมประชาชน แล้วก็ได้ข้อมูลต่าง ๆ มาเสนอต่อรัฐบาล ในการอภิปราย
เมื่อถึงเวลาเปิดสมัยต่อไป เพราะฉะนั้นกระผมถึงได้เสนออย่างนี้ แต่เมื่อเป็นความจำเป็น
ของทางรัฐบาลที่จะเสนองบประมาณเพื่อเข้าสู่สภาให้งบประมาณไปใช้ได้ทันแก่ความต้องการ
ของประชาชนอย่างนี้ กระผมก็เห็นใจ และก็กระผมยินดีขอถอนครับ

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

นายญาติ ไหวติ (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ คือความจริงก็เป็นเรื่องที
ขอลอนไปแล้ว เรื่องที่เกี่ยวกับท่านรัฐมนตรี เห็นว่า ๕๖ วัน ในประชุมสามัญนี้กลัวว่า
จะไม่ทัน ให้เลื่อนเวลาไปนั้น งบประมาณหลายเกี่ยวกับไม่ติดต่อกัน ถ้าดูตามมาตรา ๑๓๗
แห่งรัฐธรรมนูญแล้วจะเห็นว่าสมัยประชุมสามัญของรัฐสภาสมัยหนึ่ง ๆ ให้มีกำหนดเวลา
เก้าสิบวัน แต่พระมหากษัตริย์จะโปรดเกล้า ๆ ให้ขยายเวลาออกไปก็ได้ เพราะฉะนั้น
ไม่จำเป็นที่จะต้องไปยืดเวลาหรือไปกำหนดสมัยประชุมให้ติดต่อกัน หรือไปกำหนดสมัยประชุม
สามัญห่างกันออกไป เพราะใช้อำนาจตามมาตรา ๑๓๗ ได้ครับ เพราะฉะนั้นที่ถอนออกไปนี้
กระผมไม่เห็นชอบด้วย แต่เมื่อถอนออกไปแล้ว กระผมขอเสนอให้เป็นไปตามมติที่ถอน
ออกไป ให้มีสมัยประชุมติดต่อกันไปเลยครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกรุณารับรองครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอขอบคุณ คุณญาติ เมื่อเสนอว่าอย่างไรครับ

นายญาติ ไหวติ (สุรินทร์) : คือที่ท่านผู้มีเกียรติแห่งจังหวัดเชียงรายได้ถอนออก
ไปนั้น กระผมไม่เห็นชอบด้วย เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอเสนอญัตติว่า ให้เป็นไปตามมาตรา
๑๓๗ คือขยายเวลาต่อไปอีกได้ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๓๗ วรรคหนึ่ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นั่นก็เป็นเรื่องทางปฏิบัติ อันนี้ก็ เป็นเพียงแต่ว่า
สภานี้กำลังจะหามติว่าจะเอาวันไหน เมื่อคุณสุรินทร์ มาศคิดัด เสนอญัตติว่าสมัยต่อไป
เปิดวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๑๕ ก็มีผู้รับรองถูกต้องแล้ว อีกญัตติหนึ่งที่ไม่เห็นด้วยก็ถอน
ไปแล้ว ก็เหลือญัตติเดียว ก็เป็นอันว่าไม่ตกลงมติในะครับ ส่วนความเห็นของคุณญาตินั้น
ก็เป็นเรื่องทางปฏิบัติ ผมคิดว่าสภานี้ก็ได้มีมติเห็นชอบด้วยแล้วที่จะกำหนดวันสมัยประชุม เปิด
ต่อไปคือวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๑๕

เรื่องที่จะพิจารณาต่อไปก็มีอยู่ว่า กำหนดวันครับ

นายทองคำ บาดาล (กาฬสินธุ์) : ขอประธานกราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผมขอกำหนดวันประชุมสัปดาห์หนึ่ง ๒ วันครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีสมาชิกรับรองไหมครับ

(มีสมาชิกยืนยันรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องแล้ว คุณสุรินทร์ เชิญครับ

๘๖

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
สุรินทร์ มาศดิตถ์ กระผมขอเสนอกำหนดวันประชุมสัปดาห์ละ ๑ วัน ท่านผู้ใดเห็นด้วย
ขอได้โปรดรับรองด้วย

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้อง จะมีท่านผู้ใดเสนอเป็นอย่างอื่น
ไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกเสนอเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสวัสดิ์ คำประกอบครับ สมาชิกกรุณาประกาศ
ชอตนเองด้วย เพื่อว่าเจ้าหน้าที่จชชวเลขบันทึกการประชุมจะได้ทราบว่า ผู้ที่กล่าวถึงอภิปราย
นั้นชื่อว่าอะไรนะครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านผู้เป็นประธาน และท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติ ได้มีผู้เสนอให้มีการประชุมสัปดาห์ละ ๑ วัน ท่านหนึ่ง และมีผู้เสนอสัปดาห์ละ
๒ วันอีกท่านหนึ่ง ปัญหาอย่างนี้จะกราบเรียนท่านประธานว่า ในฐานะที่กระผมมีความเห็น
ด้วยที่จะให้มีการประชุมสัปดาห์ละ ๒ วัน กระผมจะอภิปรายสนับสนุน เสนอได้หรือไม่ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ได้ครับ แต่ผมคิดว่าใหญ่ เสนอผู้ที่อภิปรายก่อน
ดีกว่า เพราะว่ามีผู้ตักตักแย้งกันอยู่ คือมีผู้เสนอ ๒ วันนี่ก่อนแล้วก็มีผู้เสนอวันหนึ่งตรงข้าม

นายปิยะพันธุ์ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ผมขอถามก่อนจะเปิดอภิปราย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อก่อนถามแล้วมีผู้ใดเสนอเป็นอย่างอื่นไหมนอกจาก
สองอย่างนี้แล้ว ถ้าไม่มีมันก็เหมือนกับปิดไปในตัว อันนี้ไม่น่าจะเป็นปัญหาหรอกครับ แล้ว
คุณสวัสดิ์ยกมือก็เห็นว่าเสนอ ๓ วันหรือ ๕ วัน ก็ปรากฏว่าจะขออภิปรายสนับสนุน ผมก็ใน
ฐานะที่เห็นว่าจะต้องอภิปรายกันแน่ ผู้ที่เสนอก่อนก็ควรอภิปรายก่อน ผมก็เปิดโอกาสให้
เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ดี เชิญ

นายทองคำ บาคาล (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ทองคำ
บาคาล ส.ส. จังหวัดกาฬสินธุ์ ขอประทานชี้แจงต่อที่ประชุม ที่กระผมเสนอ ๒ วันนี่
เพราะว่าสถานที่มีพระราชบัญญัติและกระทู้ค้างอยู่จากสภาผู้แทนราษฎรชุดก่อน ซึ่งยังไม่เสร็จ
แล้วก็มีผู้แทนราษฎร ๒๗๕ คน ถ้าหากว่าสมัยประชุมนี้จะให้ประชุมสัปดาห์ละ ๑ วัน จะไม่
เพียงพอแก่การ เสนอร่างพระราชบัญญัติและกระทู้ที่เสนออยู่นะครับ ฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่า

สัปดาห์ละ ๒ วัน เพราะว่าผู้แทนราษฎรนี้ให้สัญญาประชาชนว่าจะมาทำงาน ฉะนั้นการที่
เสนอสัปดาห์ละ ๑ วันนั้น ธรรมดาเห็นว่าไม่เพียงพอแก่ผู้แทนราษฎร ๒๗๘ คน

นายนิสิต เวทย์ศิริยานันท์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ ธรรมดา ธรรมดา นิสิต
เวทย์ศิริยานันท์ ส.ส. ศรีสะเกษ ธรรมดาขออภิปรายสนับสนุนให้มีการประชุมสัปดาห์ละ ๒
วัน โดยเหตุผลที่ธรรมดาเชื่อว่าแทนทุกท่าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เกี่ยวคุณนิสิตครับขอไหม้เป็นไปโดยความเรียบร้อย
ก่อนทั้งแต่วันแรก อันนั้นผมจะให้สิทธิคุณนิสิตนะครับให้เป็นไปตามระเบียบว่า ในเมื่อฝ่ายหนึ่ง
อภิปรายสนับสนุนแล้ว ก็ขอให้เป็นการของฝ่ายตรงกันข้าม และถ้าฝ่ายตรงกันข้ามแล้ว
ต่อไปผมจะให้สิทธิคุณนิสิตเอาไว้ก่อน

นายนิสิต เวทย์ศิริยานันท์ (ศรีสะเกษ) : ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อย่าลืมยกมือนะครับ ไม่ยกมือผมให้สิทธิไม่ได้
เหมือนกัน เชิญคุณสุรินทร์ครับ เจ้าของอยู่ที่ฝ่ายตรงกันข้าม

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ ธรรมดา
สุรินทร์ มาศดิตถ์ ธรรมดาเสนอญัตติให้มีการประชุมสัปดาห์ละ ๑ วัน ธรรมดาขอกราบเรียน
ท่านประธานว่าที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่เสนอให้มีการประชุมสัปดาห์ละ ๒ วันนั้น ธรรมดา
เหตุผลว่า

- ๑. มีพระราชบัญญัติและกระทู้ถามกลางมาจากสภาผู้คก่อนเป็นจำนวนมาก และ
- ๒. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนี้ ๒๗๘ ท่านได้รับปากกับประชาชนว่าจะมาตั้งกระทู้
ถาม จะมาเสนอร่างพระราชบัญญัติเป็นจำนวนมาก จึงอยากจะขอให้มีการประชุมสัปดาห์ละ
๒ วัน เพื่อให้ได้ประชุมกันมาก ๆ อันนี้ธรรมดาที่เคารพในความคิดของท่านผู้เสนอ นั้น แต่
ธรรมดาอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ในประเด็นที่ ๑ ที่ผู้เสนอ ๒ วัน ท่านกล่าวอ้าง
นั้นไม่เป็นไปอย่างนั้นครับ เพราะร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ กระทู้ถามต่าง ๆ ของสภาผู้คก่อน
ตกไปแล้วตามรัฐธรรมนูญและตามข้อบังคับการประชุมสภา เพราะสภาผู้คก่อนได้ถูกยุบไป
ร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่ค้างอยู่ในสภา กระทู้ถามต่าง ๆ ที่ค้างอยู่ในสภาก่อนถูกยุบนั้น
ก็ตกไปเพราะสภาถูกยุบ

๘๘

ประการที่ ๒ ที่ท่านบอกว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๒๗๕ คน รับปากกับประชาชนว่า
 จะมาตั้งกระทู้ถาม จะเสนอร่างพระราชบัญญัตินั้นยอมเป็นหน้าที่ของท่าน แต่กระผมคิดว่า
 เรื่องกระทู้ถามนั้นตอนเริ่มแรกอาจจะไม่มีมากนัก เพราะรัฐบาลขณะนี้ยังไม่ได้เข้าบริหาร
 ประเทศตามนโยบายของรัฐบาลที่มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม แต่งตั้ง
 คณะรัฐมนตรีแล้วจริง แต่สภานี้จะต้องมีหน้าที่ให้ความเห็นชอบ ในการดำเนินการบริหาร
 ประเทศของคณะรัฐมนตรีในวันพรุ่งนี้ ฉะนั้นสมาชิกจึงยังไม่ได้เห็นผลการบริหารประเทศของ
 คณะรัฐบาลที่เพิ่งได้รับโปรดเกล้า ๆ แต่งตั้ง จะมีกระทู้ถามมากมายถามรัฐบาลนั้น ก็ยอมจะ
 ไม่มากเกินไป ส่วนร่างพระราชบัญญัตินั้นก็เห็นด้วยว่าสมาชิกทุกท่านเห็นความทุกข์ความยาก
 ความต้องการของประชาชนมา ก็อยากจะมาทำหน้าที่ทางนิติบัญญัติเพื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติ
 ให้ได้ตามประสงค์ของประชาชน อันนี้คือหน้าที่สำคัญของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กระผม
 เห็นใจ แต่ท่านประธานที่เคารพ จากประสบการณ์ของสภาที่แล้วที่ถูกยุบไปนั้น กระผมรู้สึก
 เห็นใจรัฐบาลคราวที่แล้ว เพราะสภาคราวที่แล้วได้ลงมติให้มีการประชุมสองสมัย หนึ่งวัน
 ประชุมสัปดาห์ละ ๒ วัน ปรากฏว่าคณะรัฐมนตรีในชุดที่แล้วนั้นได้มีโอกาสทำงานเพียงวันจันทร์
 วันเดียว วันอังคาร ต้องประชุมคณะรัฐมนตรี วันพุธต้องประชุมร่วมกับวุฒิสภา
 วันพฤหัสบดีและวันศุกร์ประชุมสภาผู้แทนราษฎร สัปดาห์หนึ่งมีเวลาทำงาน ๕ วัน
 ต้องประชุมเสีย ๔ วัน คณะรัฐมนตรีทำงานได้เพียงวันเดียวคือวันจันทร์ ท่านประธานที่
 เคารพ ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้คณะรัฐมนตรีชุดที่แล้วก็มีเวลาทำงานน้อย ปัญหาต่าง ๆ จึงแก้
 ไคน้อย จนต้องมีการยุบสภากันในที่สุด นั้นประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งเกี่ยวกับ
 ร่างพระราชบัญญัติ กระผมเองอยู่ในสภานี้มาตั้งแต่ปี ๒๕๑๒ มีโอกาสได้รับพระกรุณา
 โปรดเกล้า ๆ แต่งตั้ง เป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และมีโอกาสได้รับความไว้วางใจ
 จากรัฐบาลจังหวัดนครราชสีมาขออยู่ในสภาชุดที่แล้วที่ถูกยุบด้วย ก็ได้พิจารณาเห็นว่า
 การประชุม ๒ วันนั้น นอกจากไม่ได้ให้โอกาสแก่คณะรัฐมนตรีได้บริหารประเทศเพื่อแก้ปัญหา
 ต่าง ๆ แล้ว การที่ออกกฎหมายในสภานี้ก็ไม่สมควรประสงค์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ ๓๐๐ กว่าร่างพระราชบัญญัติ แต่ปรากฏ
 ว่าได้ผ่านสภาไปเพียง ๒ ร่างพระราชบัญญัติเท่านั้นเท่าที่กระผมจำได้ นอกนั้นค้างอยู่ที่สภา
 ในระดับกรรมาธิการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้น ๆ ทำไม่จึงค้างมาก เพราะวันประชุม

สภามาก กรรมการก็ไม่มีโอกาสที่จะได้ทำงานค้นพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ การเสนอ
 ร่างพระราชบัญญัตินั้นวาระที่ ๑ รับหลักการนั้น ไม่ใช่เวลามากครับท่านประธานท่านประธาน
 เองก็ทราบที่อยู่ แต่ร่างพระราชบัญญัติที่จะต้องพิจารณามากคือในชั้นกรรมการ และชั้น
 พิจารณาของสภาในวาระที่ ๒ ชั้นกรรมการนั้น กรรมการจะต้องทำงานอย่างละเอียด
 ถี่ถ้วน กฎหมายที่เขาไปสู่กรรมการนั้นจะไปอ้างอิงพาดพิงถึงกฎหมายฉบับใดบ้าง เป็น
 หน้าที่ของกรรมการที่จะต้องตรวจสอบพิจารณาประชุมกันอย่างละเอียดถี่ถ้วน เพื่อนำมาสู่
 สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาในวาระที่ ๒ ให้เป็นไปตามจุดประสงค์สอดคล้องของผู้เสนอร่าง
 และเป็นไปเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติอย่างแท้จริง กรรมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
 จึงจำเป็นจะต้องมีเวลาทำงานมาก แต่ปรากฏว่าเนื่องจากสภาคราวที่แล้วประชุมวันพฤหัสบดี
 และวันศุกร์ โดยเฉพาะหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นก่อนที่จะประชุมสภาย่อมจะต้อง
 เข้าประชุมพรรคก่อนในวันพุธ ในวันพุธพิจารณาร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่สภาจะ
 พิจารณาในวันพฤหัสบดี วันศุกร์ นั้น พรรคจะต้องเอาอย่างไรกัน จะค้าน หรือจะสนับสนุน
 ร่างพระราชบัญญัตินั้น หรือญัตตินั้น ๆ จะต้องประชุมกันก่อนในวันพุธ ดังนั้นเมื่อสมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรต้องประชุมพรรควันพุธประชุมสภาวันพฤหัสบดี วันศุกร์ กรรมการที่จะต้อง
 เป็นผู้ทำหน้าที่แทนสภาทั้งหมด เลือกตั้ง เขาไปกลั่นกรองกฎหมายในชั้นกรรมการก็ทำงาน
 ไกลสาไม่มีเวลาทำงานกฎหมาย ต่าง ๆ จึงค้างอยู่เป็น ๑๐๐ ฉบับ นี่เหตุผลประการหนึ่ง
 ทางด้านของท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นอกจากนั้นท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกท่านย่อมเป็น
 ห่วงความทุกข์ความสุขความต้องการของราษฎรที่เลือกท่านมา ก็ควรจะไต่หาโอกาสกลับไป
 เยี่ยมเยียนราษฎรในระหว่างสมัยประชุมบ้าง คนที่ได้เป็นกรรมการก็ไม่ได้กลับไปคนที่ไม่ได้
 เป็นกรรมการก็ต้องเป็นห่วงในการที่แปรญัตติ เพราะในวาระที่ ๒ นั้น ต้องแปรญัตติด้วย
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกท่านจะต้องแปรญัตติ ว่ามาตราบนั้นมาตราบนั้นชอบด้วยเหตุผลหรือไม่
 ควรจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขอย่างไร เมื่อเสนอขอแปรญัตติไปในชั้นกรรมการ กรรมการ
 จะต้องเรียกสมาชิกไปชี้แจงอีก สมาชิกไปชี้แจงบางที่แปรญัตติกันตั้ง ๑๐๐ คน กว่าจะ
 ชี้แจงคำแปรญัตติกันเสร็จรับรองคงลงกันได้ระหว่างสมาชิกกับกรรมการ ก็ใช้เวลามากอยู่
 เป็นอีกส่วนหนึ่งที่ทำให้สมาชิกต้องมาทำงานอยู่ในสภาเป็นเวลานาน ประการหนึ่ง และ
 อีกประการหนึ่งทำให้กรรมการทำงานไกลสาไปด้วย กระผมเห็นว่า ในด้านสมาชิกสภา
 ผู้แทนราษฎร ถ้าประชุมสัปดาห์ละ ๒ วัน ก็จะเป็นการไม่สมประสงค์ของท่านสมาชิก

๕๐

สถานูแทนราษฎรเอง คือกฎหมายออกလာฯ แคตาประชุมสัปดาห์ละ ๑ วันท่านอาจจะบอกว่า
 บัง ๑ วันถึงลาฯ กระผมขอกราบเรียนวาทรรยากาศในสถานีกับสภาก่อน ไม่เหมือนกัน
 สภาก่อนมี ๒๓ พรรค รัฐบาลเองรวบรวมกันไป ๑๖ พรรค ความขัดแย้งต่าง ๆ มีมาก
 การอภิปรายแม้แต่ในวาระที่ ๑ ก็มีมาก การแปรญัตติในกรรมาธิการก็ใช้เวลาเพราะ
 แปรญัตติก็มากเนื่องจากหลายพรรค นอกจากนั้นรัฐธรรมนูญกำหนดเกี่ยวกับการเลือกตั้ง
 กรรมาธิการ ต้องจัดสัดส่วนตามพรรค ความจริงทั้งนี้หลายพรรคเหมือนกันแต่พรรคใหญ่ ๆ
 มีไม่กี่พรรค ตัวที่จะเข้าไปเป็นกรรมาธิการก็ย่อมลดลง การพิจารณาในกรรมาธิการ
 ก็เร็วขึ้นด้วย ดังนั้นการประชุมวันเดียวกัน เราสามารถผ่านวาระที่ ๑ ได้เร็วขึ้น และ
 สามารถให้เวลาแก่กรรมาธิการไปพิจารณากลับกรรมาธิการในวาระที่ ๒ ซึ่งเป็นวาระละเอียดก่อน
 นั้นได้มีเวลาว่างมากขึ้น สภาจะได้เกียรติยศในการพิจารณากลับกรรมาธิการกฎหมายออกตาม
 ความประสงค์ของประชาชนได้หลายฉบับขึ้นประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งสภานี้ก็จะได้รับการ
 ยกย่องว่ากลับกรรมาธิการมีเวลากลับกรรมาธิการออกกฎหมายไปเหมาะสมถูกต้องไม่บกพร่อง
 อีกด้วย นี่คือนโยบายแทนราษฎร คำนวณรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นฝ่ายบริหาร ท่านสมาชิกที่เคารพ
 และท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะให้มาจนถึงปัญหาว่า เราสมักรัญแทนกันมาทำไม
 สมักรกันมาเพื่อทำให้บ้านเมืองเราดีขึ้น ปัญหาบ้านเมืองของเราค่านการ เมือง เศรษฐกิจ
 สังคมกำลังทรุดลง กระผมเชื่อว่าทุกท่านเห็นตามที่กระผมไม่ต้องพูดยาวละเอียดเมื่อทรุดลง
 เราต้องการรัฐบาลที่เข้มแข็งมีเสถียรภาพ บัดนี้รัฐบาลซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
 ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งได้รวมกัน ๔ พรรค มีเสียงสนับสนุนในสภาที่แสดงให้เห็น
 เห็นว่ามีเสถียรภาพพอในค่านสภาแล้ว ก็ควรจะให้รัฐบาลนั้นได้มีโอกาสเข้าบริหารประเทศ
 เพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่มีมากมาย โจรร้ายชุกชุม คอร์รัปชันไม่ลดน้อยลง ปัญหาเรื่องปาก
 เรื่องท้องประชาชน ความปลอดภัยของชาติทั้งนอกและในประเทศ ปัญหาเหล่านี้เราจะแก้ไข
 ด้วยมีรัฐบาลที่เฉียบขาดฉับไวรวดเร็ว และซื่อสัตย์สุจริต รัฐบาลจะทำงานอย่างนั้นได้
 ต้องมีเวลาบริหารประเทศ ถ้าเราให้โอกาสรัฐบาลบริหารประเทศ หรือเข้าไปนั่ง
 กระทรวงทำงานเพียงสัปดาห์ละ ๑ วัน ในวันจันทร์ เวลาพอใหม่ที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหของ
 ประเทศจากค่านฝ่ายบริหาร กระผมคิดว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่เคารพ และท่านประธาน
 คงจะเห็นแล้วว่า เวลา ๑ วัน ในวันจันทร์ที่จะให้รัฐมนตรีนั่งกระทรวงนั้น ย่อมจะแก้ปัญหา

ให้ลุดวงไป จะมีมือ ๒๖ มือเหมือนทศกัณฐ์ก็ยอมจะทำได้ยาก อันนี้กระผมอยากจะขอความ
กรุณาว่าสถานีได้โปรดเห็นใจคณะรัฐมนตรีที่จะเข้าไปบริหารที่เผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ที่จะต้อง
เข้าไปแก้กันนั้นมีมากมาย แต่เราไปผูกมัดให้มานั่งประชุมกันอยู่โดยไม่มีโอกาส ไปทำงาน
เหมือนกับรัฐบาลที่แล้ว ก็น่าเห็นใจ เวลาทำงานวันจันทร์วันเดียว คณะรัฐมนตรีจะไปสั่งให้
ทำวันเสาร์วันอาทิตย์ ในฐานะที่กระผมเป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีด้วย อยากจะ
กราบเรียนสถานีว่าคณะรัฐมนตรีก็พิจารณาถึงปัญหานี้ พิจารณากันจนถึงว่าเอาละให้ประชุมกัน
เราจะทำงานวันเสาร์วันอาทิตย์เกิดปัญหาที่ราชการประจำอีก ซึ่งมีจำนวนเป็นแสน ๆ คน
จะต้องเป็นเครื่องมือในการทำงานตามนโยบายของรัฐบาล ต้องมาทำงานวันเสาร์วันอาทิตย์
ด้วย อันนี้เป็นการยุติธรรมใหม่ และเป็นการเสียเงินค่าล่วงเวลาของชาติอีกด้วย คณะ
รัฐมนตรีและสมาชิกฝ่ายประชาธิปไตยและพรรคฝ่ายรัฐบาล จึงมีความเห็นว่าสัปดาห์ละ ๑ วัน
เป็นการเหมาะสมแล้วจึง เหตุผลที่กระผมกราบเรียนนี้

นายนิสิต เวทียศิยานันท์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานสภากรับ กระผมทั้ง
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติตลอดกระผมเสียเกือบหลับเหมือนกัน แต่ว่ากระผมกลับไม่เห็นด้วยเลย
กระผมจำได้ว่าคุณสุรินทรนั้นก็เคยอภิปรายในคราวที่แล้วว่าต้องการ ๒ วันครับ ถ้ากระผม
จำไม่ผิด พอจะเป็นรัฐบาลเสียหน่อยเลยบอกวามากไป ทำให้กระผมเห็นว่าเอคน ๆ ๑ ๑ คน
ทุกคนกลับไปกลับมาไม่รู้จะเชื่ออย่างไรก็รับท่านประธานที่เคารพ โดยเหตุผลแล้ว กระผม
เห็นว่าสถานีนั้นจะต้องเข้ามาควบคุมฝ่ายบริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของ
ประชาชน ผู้แทนทุกคนนั้นนอกจากให้สัตยาบันต่อประชาชนแล้ว ก็เป็นผู้มีหน้าที่ควบคุมอย่าง
ใกล้ชิดในการที่จะเข้าไปประชุมเอาวาระการประชุมเพียงไม่กี่ชั่วโมงใน ๑ วันนั้นกระผมเห็นว่า
มันไม่เป็นการพอเพียง โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าโดยเหตุผลที่จะมากล่าวอ้างอย่างที่คุณสุรินทร
หรือสมาชิกผู้มีเกียรติได้พูดไปนั้น บอกว่าพรรคนี้มีจำนวนน้อยพรรค แล้วก็จำนวนผู้แทน
สามารถบริหารราชการแผ่นดินไปไ้รวดเร็ว ซึ่งก็ยอมรับอยู่ในตัวอยู่แล้วเพราะว่าคุณเสี่ยง
ข้างมาก ซึ่งสามารถจะบริหารราชการแผ่นดินไปไ้รวดเร็ว ก็ทำไมในเมื่อจะบริหาร
ราชการแผ่นดินไปไ้รวดเร็ว เช่นนั้นจึงจะประชุม ๒ วันไม่ได้ในเมื่อเสี่ยงข้างมากก็อยู่ในเมื่อ
อยู่จะโหวตเมื่อใดก็ได้จะอย่างไรก็ได้ทั้งนั้น เมื่อเป็นเช่นนั้นกระผมทั้ง เหตุผลของคุณสุรินทรนั้น
ขัดข้อข้อเท็จจริง จึงไม่อาจที่จะเห็นด้วยได้ นอกจากนั้นแล้ว กระผมเห็นว่าการที่เรา

๕๒

เขามานั่งไม่ใช่จำนวนน้อย แล้วก็โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้แทนที่เขามานั่งก็อยากที่จะทำงานให้ประชาชนได้เห็นตัววันนี้ได้มาปฏิบัติหน้าที่ ถ้าจะมาตัดเวลาการที่จะเข้าประชุมทำงานเพื่อประชาชนที่เขาคอยฟังอยู่ว่าผู้แทนของตนนั้น ได้เข้ามาทำหน้าที่ของตนแค่ไหนเพียงไร อันนี้กระผมเห็นว่าเป็นการที่จะเรียกว่ามีมือชกเกินไป กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่าในการที่เราประชุมสภาอันนี้กระผมเชื่อเหลือเกินว่า ผู้แทนทุกคนที่เขามานั่งอยากได้มีโอกาสได้พูดอยากได้มีโอกาสได้เสนออุติติ อยากได้มีโอกาสได้เสนอกฎหมาย กระผมไม่เชื่อว่าท่านเหล่านั้นต้องการที่จะมานั่งยกมือเพื่อสนับสนุนพรรคการเมืองของตนเท่านั้น เพราะฉะนั้นถ้าโอกาสเช่นนี้ผู้แทนซึ่งอยู่ในพรรคของท่านจำนวนมาก ถ้าท่านคิดว่าท่านมาตัดทอนเวลาของท่านเอง กระผมเชื่อว่าท่านนั้นแหละ จะเป็นคนถูกตำหนิจากประชาชน ไม่ใช่ใครอื่น เพราะฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนว่า พวกเราเห็นว่าการที่ท่านรัฐมนตรีบอกว่าจะไม่มีเวลาจะมาทำงานวันจันทร์วันเดียวกระผมไม่เห็นด้วย เพราะว่ามันไม่มีระเบียบข้อบังคับตรงไหนที่จะบังคับว่าถ้ามีงานราชการด่วน ที่จะอยู่ไม่ได้ในเมื่อกระทรวงหนึ่งมีรัฐมนตรีตั้ง ๓ - ๔ คน ขนาดรองนายก ๆ ก็ตั้ง ๔ คน อย่างนี้เป็นต้น จะผลัดกันไปมาบ้าง ตอนเช้ามาบางตอนบ่ายคนนั้นก็ตอบแทนกันได้ ไม่จำเป็นจะต้องเป็นท่านนายกรัฐมนตรีมาตอบแต่ผู้เดียว หรือรัฐมนตรีว่าการมาตอบ รัฐมนตรีช่วยว่าการก็มาตอบปัญหาเหล่านั้นได้ เพราะฉะนั้นแล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่ง จะว่าขาดเสียงก็ฟังไม่ได้อีก ในเมื่อคุมเสียงข้างมากอยู่แล้วจะขาดไปสัก ๕ คน ๔ คน ๑๐ คน ก็ยังไม่เป็นไร เพราะฉะนั้นเหตุผลที่คัดค้านหรือเขามาอ้างนั้นกระผมฟังไม่ได้ทั้งสองข้อ ไม่ว่ากรณีจะไม่มีเวลาปฏิบัติราชการก็ฟังไม่ได้ จะว่าทำให้กฎหมายสภากระผมว่ายังไม่ดีเท่าไร ยิ่งประชุมเร็วยิ่งทำงานได้เร็ว เพราะว่าคุมเสียงข้างมากอยู่ นี้ละครับกระผมมีความเห็นอย่างนี้ ท่านประธานที่เคารพกระผมจึงเห็นว่าควรที่จะประชุมสัปดาห์ละ ๒ วัน

นายสุทวิช สุพรรณ (อนุตราชธานี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายสุทวิช สุพรรณ ส.ส. จังหวัดอุบลราชธานี พรรคประชาธิปัตย์ ใครขอกราบเรียนต่อที่ประชุมว่า กระผมใครขอแสดงข้อคิดเห็น และทัศนคติบางประการในการที่จะคัดค้านใจว่าเราจะเลือกประชุมสัปดาห์ละ ๑ วันหรือ ๒ วัน สำหรับข้อคิดเห็นของกระผมนั้น ก่อนอื่นกระผมใครขอแสดงในทัศนคติของประชาชนคนฟัง

เมื่อปีที่แล้ว เมื่อปีที่ผ่านมามีความรู้สึกว่าบางครั้งการประชุม ๒ วันนั้น ประชาชน
 เจื่อมระอาต่อการถกเถียงของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้มีเกียรติ แม้กระทั่งสื่อมวลชน
 หนังสือพิมพ์ก็ ก็เคยพูดอยู่เสมอว่า บางนัดของการประชุมนำลายที่ผู้แทนราษฎรที่พูดออก
 มานั้นแทบจะท่วมหัวเขา อันนี้กระผมในฐานะที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนในชนบท เคยสอบ
 ถามทัศนะ และความรู้สึกของประชาชนอยู่เสมอว่า ท่านมีความรู้สึกอย่างไรต่อการที่
 ผู้แทนราษฎรถกเถียงในปัญหาเล็ก ๆ บางประการที่ไม่เป็นประโยชน์เลยแต่มาทุมเถียงกัน
 จนเสียเวลาของประเทศชาติไปทั้งนาน ประชาชนมักจะตอบเสมอว่า บางครั้งรู้สึก
 เสียคายถนัดวิทยุที่ห้อง เอมมาเปิด อันนี้ก็เป็นเรื่องที่ความรู้สึกของประชาชนที่โตฟัง
 เมื่อปีที่แล้วมา สำหรับในปีนี้เป็นครั้งแรกในชีวิตของกระผมที่สมัคร เป็นผู้แทนราษฎรแล้วก็
 ได้รับเลือกตั้งซึ่งสมัครครั้งเดียว กระผมก็มีความรู้สึกว่า กระผมมีความตั้งใจอยากจะ
 เข้ามามีปฏิบัติหน้าที่ใหม่ในสมกับที่ประชาชนเลือก เขามาและก็อยากทำหน้าที่ให้เป็นประโยชน์
 ต่อชาติบ้านเมือง โดยใช้เวลาให้น้อยที่สุด ความเก่งกาจความสามารถของบุคคลนั้น
 อยู่ที่เวลาการทำงาน เราทำงานทำ ๑ ชั่วโมงใช้เวลา ๑ เดือนเสร็จ กับทำงานทำ
 ๑ ชั่วโมงใช้เวลาทำ ๑ วันเสร็จ สมรรถภาพย่อมแตกต่างกัน นี่เป็นข้อที่กระผมใคร่ขอ
 เสนอเหตุผล กระผมเองคิดว่าตามที่คุณสุรินทร์ มาศดิตถ์ ใญ่พูดว่า เมื่อปีที่แล้วรัฐบาล
 ถูกฝ่ายค้านแย่งเอาจนไม่มีเวลาที่จะไปทำงาน ทำให้การปฏิบัติงานของรัฐบาลเป็นไปด้วยความ
 ความล่าช้า อันนี้ก็เป็นเหตุผลที่อยู่ในวงใน กระผมก็มีความรู้สึกคล้อยเห็นด้วย สำหรับ
 ในปีนี้ประชาธิปไตยบัง เอดีเมอ เราฝนก็ตกก่อนรับจะได้เป็นรัฐบาลทั้งที่อยากขอทำงานจะขอ
 ปิดปากไม่พูด ก็อยากจะให้มีการพูดเพียงวันเดียว และกระผมก็คิดว่า ในวาระประชุมที่
 จะนำมาพูดนั้น ท่านประธานได้โปรดกรุณาเลือกเอาเฉพาะสิ่งที่จำเป็นและสำคัญอันยิ่งยวด
 ที่มันจะมีต่อประเทศชาติบ้านเมือง ผู้คดีหรือเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่คิดว่าเราจะประสาน
 งานกันโดยทางวงในก็ควรจะทำให้ นอกจากนั้นสมาชิกท่านผู้มีเกียรติท่านใดตั้งใจไว้ว่าอยาก
 จะแสดงข้อคิดเห็นให้รัฐบาลโดยการตั้งกระทู้ไต่ถามในกฎหมาย กระผมก็มีความรู้สึกว่า
 เราอาจจะเสนอโดยการให้รัฐบาลตอบทางราชกิจจานุเบกษา นี้กระผมก็เห็นว่า เป็น
 ทางออกอีกทางหนึ่งที่ท่านจะแสดงออก เหตุผลประการที่ ๒ ที่กระผมใคร่ขอแสดงความ
 รู้สึกคือว่า รัฐบาลที่ผ่านมามีการประชุมสัปดาห์ละ ๒ วัน โดยที่ประชาธิปไตยเสนอเมื่อ

๕๕

ปีที่แล้ว จะเห็นว่าอันนั้นเป็นสิ่งที่ท่านเพ่งพจน์แล้วเมื่อปีกลาย แต่ปีนี้กระผมมีความรู้สึกนึกเคี้ยวว่า ถ้าหากว่าประชาธิปไตยได้เป็นรัฐบาล ถ้ามีเวลาทำงาน ก็จะหยุดพักจะไม่พูดจะทำ แต่เมื่อถึงเวลาใหญ่ๆไม่ได้ทำก็ต้องพูด ที่นี้ก็เป็นเรื่องของท่านทางฝ่ายค้านท่านก็อาจจะอ้างอิงเอาเช่นเดียวกับที่กระผมพูด กระผมขอกราบเรียนว่า กรรมการกิจการไม่มีเวลาที่จะทำงานเมื่อปีที่แล้ว ปีนี้กรรมการอาจจะใช้เวลาที่มีอยู่ใน ๑ วัน คือลดไป ๑ วันนั้น ทำงานขึ้นมาอย่างมีประสิทธิภาพ แล้ววันศุกร์ก็เป็นวันเดียว ที่ท่านจะได้แสดงความรู้สึกออกอย่างเต็มที่ สิ่งใดก็ตามถ้ามีการปฏิบัติพบว่าเพ้อ สิ่งนั้นคนมักจะเอือมระอาแม้กระทั่งในวงการทั่วไป การแข่งขันขงผมมีหลายเวทีหลายวัน คนชักไม่ค่อยสนใจ อันนี้กระผมจึงมีความรู้สึกว่าจะอยากจะสนับสนุนในข้อคิดของคุณสุรินทร์ มาก็คิดดี ให้มีการประชุมสัปดาห์ละ ๑ วันครับผม

นายกระแสด ชนะวงศ์ (ขอนแก่น) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายกระแสด ชนะวงศ์ ส.ส. จังหวัดขอนแก่น กระผมใคร่จะอภิปรายเรื่องการประชุมสภา และก็เห็นด้วยกับการประชุมสภาอาทิตย์ละ ๒ วัน ไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอของคุณ สุรินทร์ มาก็คิดดี ก่อนจะอภิปรายกระผมอยากจะกราบเรียนว่าบังเอิญมีโอกาสได้มานั่งประชุมสภาทั้งในสมัยที่เป็นสภานิติบัญญัติแห่งชาติกับสมัยที่เป็นสภาผู้แทนราษฎร เมื่อคราวที่แล้วโดยในคำอภิปรายของคุณสุรินทร์ หรือท่านรัฐมนตรีสุรินทร์ ๒ ครั้ง ด้วยความกระตือรือร้นที่อยากจะให้มีการประชุมสภาอาทิตย์ละ ๒ วัน กระผมก็มีความรักและนับถือท่านเป็นส่วนตัวอยู่เต็มมาวันนี้ในฐานะที่ท่านเป็นรัฐบาลท่านก็กระตือรือร้นที่จะปฏิบัติหน้าที่ในฐานะรัฐบาลและก็อยากจะให้ประชุมสภาอาทิตย์ละ ๑ วัน ซึ่งกระผมไม่เห็นด้วย เหตุผลที่ไม่เห็นด้วยก็คือว่าอันที่ ๑ ในการประชุมสภานั้นที่บอกวาระราษฎรไม่ชอบการอภิปราย เพราะว่ามันทำลายท่วงสภานั้น กระผมอยากจะกราบเรียนว่าตรงกันข้าม ราษฎรไทยส่วนใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแม้จะอยู่ในชนบทก็สนใจการประชุมสภาอย่างยิ่ง แต่ที่ไม่ชอบ และรำคาญใจนั้นไม่ได้รำคาญสภาหรือรำคาญ ส.ส. ทั้งหมดในสภานี้แต่เพียงบางคนเท่านั้น กระผมเห็นว่าถึงแม้ว่าพระราชบัญญัติต่าง ๆ แล กระทู้ต่าง ๆ จะตกไปแล้วในสมัยที่แล้วแต่ว่าที่กำลังจะความมาก็มีอีกมากมาย ซึ่งเป็นงาน กระผมเห็นว่าควรจะได้ประชุมอาทิตย์ละ ๒ วัน ทั้งนี้อย่างน้อยที่สุดก็เป็นทางออกของประชาชนที่จะได้ฟังใคร่ได้เห็นว่า รัฐบาล หรือ

ผู้แทนราษฎรที่เขาเลือกเข้ามาแล้วไปปฏิบัติหน้าที่ และได้แสดงความคิดเห็นอย่างไรบ้าง นอกจากนั้นกระผมยังมีความเห็นว่าการประชุมสภาอาทิตย์ละ ๒ วันนั้นยังเป็นการส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย เพราะว่าประชาชนจะได้มีโอกาสเรียนรู้วิธีการต่าง ๆ ในระบอบประชาธิปไตย เป็นการศึกษาระบอบประชาธิปไตยที่ดีที่สุดอย่างหนึ่ง ทั้งนี้จะเห็นได้จากการที่เราไปเยี่ยมราษฎรทุกหนทุกแห่งจะพุกกันถึง เรื่องการประชุมสภา ราษฎรหลายแห่งจำได้แก่กระหังผู้ที่อภิปรายวาทะอย่างไร ชื่ออะไรต่าง ๆ เหล่านี้เป็นต้น นอกจากนั้นก็ยังมีข้อสังเกตที่ไม่เห็นควยกับการประชุมสภาอาทิตย์ละ ๑ วันนั้นว่า ประชาชนจะมีความรู้สึกกับผู้แทนราษฎรซึ่ง เขาเลือกเข้ามาเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ในสถานนั้นเงินเดือนตั้ง ๑๕,๐๐๐ บาท แควทำงานอาทิตย์ละ ๑ วัน ความรู้สึกอันนี้จะทำให้เกิดความรู้สึกที่ไม่ดีต่อ ส.ส. และเมื่อมีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อ ส.ส. ก็จะมีความรู้สึกไม่ดีต่อระบบรัฐสภาซึ่งก็จะเป็นประโยชน์ต่อระบอบประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่า น่าที่จะได้มีการประชุมสัปดาห์ละ ๒ วันครับ

นายปรีชา คงศรี (สมุทรสงคราม) : ท่านประธานที่เคารพ เพื่อสมาชิกที่รักทุก ๆ คน กระผมเป็น ส.ส. บ้านนอกมาจากแมกฉอง กระผมใคร่ขออภิปรายเห็นควยกับคุณสุนทร เพราะว่าเรามาพุกกันถึงว่าเอาความเป็นธรรมเป็นที่ตั้ง ฝ่ายบริหารครั้งที่แล้ว โอกาสในการบริหารประเทศชาติมีน้อยเหลือเกิน เพราะว่าประชุมกันมาก งานเร่งควนควน ท่านทั้งหลายคงทราบดีว่าเรามีปัญหามากมายเหลือเกิน เช่นปัญหาการเกษตร ปัญหาการแก้ไข การปราบปรามการฉ้อราษฎร์บังหลวง การปกครองท้องถิ่น ตลอดจนการผันไฟฟ้าออกไปสู่ชนบทและการรักษาความเรียบร้อยของบ้านเมือง เหล่านี้เป็นปัญหาเร่งควน กระผมคิดว่าถ้าเราจะมัวนั่งประชุมกันตลอดเวลา การบริหารงานลาซาแก่กระผมเองเคยเป็นอาจารย์ใหญ่ประชุมวันเว้นวัน งานหนักโตะก็มากมายเหลือเกิน แล้วการงานบกพร่องมาก กระผมมีความเห็นว่างานเร่งควนเหล่านี้ รัฐบาลจะต้องทำควยความรอบคอบ จึงใคร่ขอประธานทราบเรียนต่อท่านประธานสภาว่าควยจะให้มีการประชุมสัปดาห์ละ ๑ วัน นอกเหนือไปจากนั้นในฐานะผู้แทนประชาชน เราจำเป็นเหลือเกินต้องกลับไปเยี่ยมราษฎรแล้วการไปเยี่ยมนี้กระผมเชื่อว่า ไม่ใช่ไปเยี่ยมเปล่า ๆ แต่ไปเยี่ยมเพื่อทราบข้อมูล จึงหวังว่ากระผมเองมีแค่ ๓ อาทิตย์ใช้เวลา ๓ วัน เยี่ยมไม่ทั่ว

๘๖

เพราะอาชีพในจังหวัดกระผมมันมีมากมายเหลือเกิน เช่นอาชีพสวนทำมะพร้าวทอง
ทราบวาน้ำตาลทำไม่มันถลอก อาชีพนาเกลือ อาชีพสวนทุ้ง ตลอดจนพวกจับหอย ปู ปลา
เหล่านี้เราก็จำเป็นต้องไปหาขอมล บางครั้งน้ำเค็ม น้ำเหนียวเขื่อนไม่ยอมเปิดลงมา
หรือบางครั้งปัญหาเกี่ยวกับเพลิง เกี่ยวกับแมลง ปัญหาเกี่ยวกับปู มันมีมากมายเหลือเกิน
จึงให้ประชาชนได้รับทราบว่าเราต้องการอะไร ก็โดยให้โอกาสพวกเรานี้ ออกไป
เยี่ยมเยียนบ้าง ไปหาขอมลบ้าง แล้วขอมลบางอย่างนี้ จำเป็นต้องใช้ความละเอียด
มากเหลือเกิน เช่นนักเรียนอาชีพที่สอบจบแล้วทำงานมากมายเหลือเกิน เฉพาะจังหวัด
กระผมมีทั้งหมด ๒๓๐ ท่าน เฉพาะฝึกหัดครู ป.กศ. เหล่านี้เป็นขอมล ซึ่งผู้แทนจำเป็น
ต้องรวบรวมหาทางแก้ไขเสนอรัฐบาล กระผมเชื่อเหลือเกินว่าจังหวัดใหญ่ ๆ หนทาง
ไกล ๆ ไปก็ลำบาก พื้นที่กว้างขวางใช้เวลาเพียงแค ๒ - ๓ วันไม่ทั่วถึง กระผมใครขอ
ประธานกรรมาธิการเรียนว่าขอใหญ่แทนราษฎรทั้งหลายได้เห็นความใกล้ชิดกับประชาชน ให้เกิด
ความดีขึ้น มีภาพพจน์ดีขึ้น เวลานี้ประชาชนบอกว่าคุณแทนราษฎรที่เลือกเข้ามาปี. ๔
ก็พอแล้ว กระผมก็เป็นได้ ใครก็เป็นได้ เขาพูดกันอย่างนี้เป็นการสร้างภาพพจน์ที่ดี
กระผมปรารถนาว่าใหญ่แทนราษฎรมีโอกาสใกล้ชิดกับประชาชนอย่าปล่อยให้เขาเกิดความ
ว่าเหว ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ผู้แทนราษฎรต้องออกไปเยี่ยมเยียนโดยใกล้ชิด กระผม
จึงใคร่ขอประธานกรรมาธิการเรียนต่อท่านประธานว่า ขอให้มีการประชุมสัปดาห์ละ ๑ วัน
ให้โอกาสฝ่ายบริหาร ให้โอกาสผู้แทนและเป็นการสร้างภาพพจน์ที่ดีต่อประชาชนว่า ผู้แทน
จะพูดอะไรบางอย่างนั้นขอให้พูดในกรอบจำกัดให้พูดที่มีขอมลแท้จริง อย่าพูดแบบน้ำท่วมทุ่ง
ขอประธานกรรมาธิการเรียนครับ ขอขอบคุณครับ

นายประเทือง วิจารณปริชา (พิษณุโลก) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม
ประเทือง วิจารณปริชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดพิษณุโลก พรรคกิจสังคม
ขอประธานกรรมาธิการเรียนว่าตามที่ ๓ พล. รัฐมนตรี สุรินทร์ มาศดิตถ์ มีความเห็น
ว่าการประชุมสภานั้นควรจะใช้เวลาสัปดาห์ละ ๑ วันนั้น กระผมไม่เห็นด้วย เพราะเหตุผลที่
๓ พล. รัฐมนตรีได้แสดงออกมานั้นมันขัดกันกับความ เป็นจริงและการปฏิบัติ ตลอดจนกระทั่ง
การแสดง เหตุผลของท่านเมื่อครั้งที่แล้วที่ท่านได้ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายค้านอยู่
ถึงกระผมจะกราบเรียนให้ทราบดังนี้ ท่านบอกว่รัฐบาลนี้เพิ่ง เริ่มเข้ามาบริหารราชการ
แผ่นดิน กระทั่งต่าง ๆ ที่เพื่อนสมาชิกเสนอกันเข้ามานั้น มันก็ยังมีไม่มาก และ

พระราชบัญญัติต่าง ๆ ก็ยังมีเสนอเข้ามาในสภานี้เพียงเล็กน้อย กระผมอยากจะเรียนให้
 ทานทราบว่าจนถึงวันนี้ขณะที่เรานั่งพูดกันอยู่นี้เรามีกระทู้อเข้ามาในสภาเป็นจำนวนเท่าใด
 แล้ว เป็นกระทู้อของฝ่ายค้านและสมาชิกฝ่ายรัฐบาลเอง ประการที่ ๒ พระราชบัญญัติ
 ต่าง ๆ ซึ่งบอกไว้ในสมัยการประชุมครั้งที่แล้วก็ตกกันไปหมดนั้น มันก็ไม่ใช่เป็นเรื่องแปลก
 อะไรที่สมาชิก เกาทั้งหลาย เคยเสนอไว้จะหยิบยกกันขึ้นมาเสนอใหม่ และอีกประการหนึ่ง
 สภานี้เป็นสภาที่แสดงความคิดเห็นกัน การที่จะมารวบรวมปิดปากไม่ให้เพื่อนสมาชิกทั้งหลาย
 ที่ได้รับเลือกเข้ามาได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นของเขาให้เป็นประโยชน์ต่อบ้านเมืองนั้น
 กระผมไม่เห็นควยเพราะว่าการพูดของแต่ละบุคคลนั้น เป็นการแสดงความคิดเห็นในที่ประชุม
 นี้ได้รับทราบ ให้รัฐบาลได้รับทราบถึงปัญหาความเดือดร้อนต่าง ๆ ที่บรรดาท่านผู้แทน
 ทั้งหลายได้รับเลือกก็มาแต่ละ เขตจะเอาเสนอให้รัฐบาลได้ทราบ ก็โดยผ่านทางสภานี้
 ได้มาพูดกันในที่นี้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่า ควรจะเปิดโอกาสให้สมาชิกได้แสดง
 ความคิดเห็นบางท่านอาจจะคิดว่าการมาพูดในสภานี้เป็นการพูดหาเสียง กระผมอยากจะ
 เรียนถามทุกท่านในที่นี้ว่าใครบ้างที่เขามานั่งอยู่ในที่นี้ไม่ได้พูดหาเสียงกันมา ก็พูดหาเสียง
 คุยกันทั้งนั้น แม้กระทั่งบางท่านอาจจะใช้สถกคชอเสียงก็ยังต้องพูด เพราะฉะนั้นจะเป็น
 เรื่องแปลกอะไรที่เราจะเปิดโอกาสให้สมาชิกที่ได้รับเลือกนี้ ได้เข้ามาพูดแสดง ความ
 คิดเห็นกัน อีกประการหนึ่งกระผมอยากจะเปรียบเทียบให้เห็นว่าตอนที่ทางพรรคประชาธิปัตย์
 ยังไม่ได้เป็นรัฐบาลนั้น ก็สนับสนุนนิติภิัติให้มีการประชุมกันถึงสี่ปีค่าละ ๒ วัน แต่พอมา
 ขึ้นเป็นรัฐบาลเองนี้จะให้มีการประชุมเพียง ๑ วัน จะเป็นการปิดปากสมาชิกทางพรรค
 ฝ่ายค้านทั้งหลายซึ่งมีเสียงอยู่น้อยในสภาน้อยแล้วกระนั้นหรือ เปรียบเหมือนคนเดินถนน
 กับคนนั่งรถยนต์ เวลาเดินถนนอยู่มีความรู้สึก ว่า คนขับรถยนต์ช่างไม่เห็นอกเห็นใจคนเดิน
 ถนนเสียบ้าง เคย แต่ในทำนองเดียวกันคน ๆ เดียวกันนั้นมีโอกาสได้นั่งรถยนต์ขับรถยนต์
 ไปบนถนนก็มีความรู้สึก ว่าคนเดินถนนนั้น เกะกะ เหลือเกินช่างไม่เล็งรถเลย คน ๆ
 เดียวกันมีความรู้สึกต่างกัน อย่างนี้จะเป็นที่เชื่อถือได้อย่างไร อีกประการหนึ่งทางรัฐบาล
 บอกว่าไม่มีเวลานั่งบริหารบ้านเมืองนี้ กระผมก็เห็นว่า ไม่ใช่เรื่องแปลกอะไรการที่เรา
 จะกำหนดเวลาประชุมของสภานี้เสียใหม่ ไม่จำเป็นที่จะต้องไปเริ่มต้นประชุมกันเมื่อเวลา
 ๕ โมงเช้า เอากันตอนบ่าย ๓ โมงเย็นก็ได้ แล้วก็ว่ากันไปจนถึง ๕ โมง หลังจาก

๕๕

ที่ท่านรัฐมนตรีท่านเสรีจากรางจากกระทรวงของท่านแล้ว เราจะมานั่งประชุมกันที่นี่ก็ได้ เวลาอย่างนี้เป็นเวลาที่เยี่ยมริ เป็นเวลาที่จะทำประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติ ได้กันทั้งนั้น ถ้าผู้ใดขยันอยากจะทำงานเพื่อสร้างสรรค์ประเทศชาติก็ยอมทำได้ ขอแต่เพียงคนขยันนั้น อย่าเป็นคนโง่ก็แล้วกัน เพราะฉะนั้นกระผมจึงไม่เห็นด้วยที่จะให้มีการประชุมสภาลับคาหะ ๑ วัน

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ ขอบคุณท่านประธานที่ให้โอกาสกระผม สุรินทร์ มาศดิตถ์ เพราะปรากฏว่าสมาชิกฝ่ายค้าน ท่านในผู้คดีนี้มารับ ไม่ใช่ท่านกันตลอดไป ไก่กล่าวข้อกระผมพาดพิงกระผมหลายครั้ง กระผมจึงต้องกราบขอเวลาท่านประธาน ขอบังคับการประชุมนี้โดยห้ามไว้ ห้ามไม่ให้กล่าวข้อถึงพระมหากษัตริย์หรือชื่อบุคคลโดยไม่จำเป็น แต่ปรากฏว่า หลายท่านได้กล่าวข้อกระผมหลายครั้ง และเป็นการอภิปรายให้สถานีเข้าใจผิดในประเด็นสำคัญ คือประเด็นสำคัญที่บอกว่า ตอนกระผมเป็นฝ่ายค้านให้ประชุมลับคาหะ ๒ วัน แล้วพอจะเป็นรัฐบาลซึ่งจะต้องได้รับความไว้วางใจพ่วงนี้ก่อนจึงจะบริหารประเทศได้นั้นก็มาขอประชุมลับคาหะหนึ่งวันเดียวเป็นคน ๆ เดียวความเห็นไม่ตรงกัน อันนี้กระผมขอกราบเรียนหลักธรรมดว่า คนเราไม่มีใครใหม่ที่ไม่ผิดเลย กระผมอยากจะเรียนถามท่านประธานว่ามีไหม คนที่รู้ความผิดแล้วแก้ความผิดเป็นบัณฑิตหรือเป็นคนประเภทไหน ท่านประธานที่เคารพ เราได้รับเลือกตั้งเข้ามาเพื่อแก้ปัญหาประเทศชาติเพื่อประชาชน หาเสียงพวกกันหนักหนาว่า ฉันจะทำเพื่อประเทศชาติและประชาชน ปัญหาของประชาชน และประเทศชาติมอบไว้แก่สถานีแล้วในการที่สภาก่อนได้มีการประชุมลับคาหะ ๒ วันนั้น กระผมขอกราบเรียนเหตุผลว่า เนื่องจากการปกครองระบอบประชาธิปไตยของเราได้ถูกตัดตอนโดยระบบเผด็จการหลายครั้งหลายหน สถานีแล้วเลือกตั้งมาหลังจากถูกปฏิวัติ อำนาจปฏิวัติเผด็จการมาเป็นเวลานานจนนักเรียน นิสิต นักศึกษา ประชาชน ปฏิวัติ โดยประชาชนขับคณะเผด็จการออกไปประชาธิปไตยเริ่มเบ่งบาน สถานีเข้ามาตอนนั้น ก็อยากจะใช้สภาเป็นที่แก้ปัญหาจึงได้เสนอให้มีการประชุมลับคาหะ ๒ วัน แต่ปรากฏว่าคืออันนั้นถ้าพูดเพื่อชาติแล้ว เราเห็นว่ามีผิดพลาด ขอประทานอภัยท่านอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ท่านอยู่พรรคกิจสังคม ขอออกชื่อเพื่อเป็นเกียรติท่าน คุณบุญชู โรจนเสถียร กระผมเห็นท่านเป็นคนทำงานเอาจริง

เอาทั้งหมดประการ เป็นกรณีการพิจารณาประมาณร่วมกันมา ท่านท่งทำงาน
 ห้ามคำห้ามรุ่ง แต่แก้ปัญหาต่าง ๆ ไม่ได้ตามจุด การอภิปรายของกรรมเมื่อกี้ประกอบ
 เหตุผลประชุมสัปดาห์ละ ๑ วันนั้นท่านกรุณาหันมามองทางกรรม กรรมก็เข้าใจว่าท่านมี
 เรื่องจะพูด ท่านบอกว่าเหตุผลถูกต้องทุกประการ นี่ก็ทำให้กรรมเห็นว่าประชุมสัปดาห์
 ละ ๒ วันที่เดิมา ถ้าพูดเพื่อส่วนรวมแล้วมันผิด มันทำให้เสียหายแก่บ้านเมืองแล้วเราจะ
 ไม่แก้ความผิดหรือ พวกเราพรรคประชาธิปไตยยอมรับผิดในสิ่งที่ผิดไปโดยไม่เจตนา แต่
 ความเห็นคลาดเคลื่อนไปมันผิดทำให้ประเทศชาติเสียหายดังนั้น เมื่อผิดแล้วเรามาแก้ไขดีขึ้น
 มีเหตุผลจะประมาณคนที่ทำผิดแล้วมาแก้ไขประธานที่เคารพ โปรดพิจารณาในสภานี้ด้วย
 ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งที่ยกกว่าปิดปากฝ่ายค้าน ไม่ได้ปิดปาก ท่านจะขยายเวลา
 ประชุมต่อไปจนถึง ๕ ทุ่ม ๖ ทุ่มก็ได้ และนอกจากนั้น ขอบังคับรัฐธรรมนูญไม่ได้ห้ามว่า
 ถ้ากำหนดวันนี้ประชุมสัปดาห์ละ ๑ วันแล้วต่อไปมีเรื่องมากขึ้น สภานี้ย่อมมีสิทธิที่จะเพิ่มวัน
 ประชุมขึ้นไปได้ ดังนั้นเมื่อฝ่ายบริหาร เห็นว่าปัญหาของประเทศชาติมีมากที่คณะฝ่ายบริหาร
 หรือรัฐบาลที่จะต้องแก้ไขโดยรีบด่วนไวและ ข้อสัจจสุจริต ควรจะให้โอกาสแก่คณะบริหาร
 เขาไปแก้ปัญหาของประชาชน ของประเทศชาติ เมื่อมีผู้ตีพิมพ์พระราชบัญญัติเพิ่มมากขึ้น
 สภานี้ก็มีสิทธิที่จะเพิ่มวันประชุมสัปดาห์ละ ๓ วันก็ได้ ย่อมทำได้โดยอยู่แล้วตามขอบังคับ
 แต่ละระยะแรกนี้ฝ่ายพรรคประชาธิปไตยเห็นว่าควรกำหนดเพียงสัปดาห์ละ ๑ วัน ท่าน
 ประธานที่เคารพ กรรมขอกราบเรียนท่านประธานว่า ในเรื่องจะปิดปากฝ่ายค้านนั้น
 ภาริฐบาล ๔ พรรค คือประชาธิปไตย ชาติไทย ธรรมสังคมน และสังคมนิยม ได้รับความ
 ไว้วางใจจากสภานี้เป็นผู้บริหารประเทศ จะไม่ใช่โอกาสนั้นปิดปากฝ่ายค้านเป็นอันขาด
 เรายอมฟังฝ่ายค้านมาประกอบในการบริหารประเทศ เพราะเราเคยเป็นฝ่ายค้านมา
 เรายอมเห็นประโยชน์อย่างยิ่งของฝ่ายค้านเหมือนกันดังนั้นท่านสมาชิกบางท่านที่เกรงไปว่า
 การประชุมสัปดาห์ละ ๑ วันจะเป็นการปิดปากฝ่ายค้านนั้นไม่เป็นความจริง ท่านมีเรื่อง
 มากขึ้นก็เสนอได้มากขึ้น อันนี้เสนอเพิ่มวันประชุมได้มากขึ้นครับ อันนี้กรรมขอกราบเรียน
 นายมานิตย์ พรหมมานนท์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กรรม
 มานิตย์ พรหมมานนท์ ส.ส. จังหวัดศรีสะเกษ สังกัดพรรคชาติไทย ใครจะขอกราบเรียน
 ท่านประธานใน ๒ ประเด็นว่าจะมีการประชุมสัปดาห์ละ ๑ ครั้งหรือ ๒ ครั้งซึ่งคุณสุนทร

๑๐๐

มาก็คิดดี ขอเสนอ ๒ ครั้ง แต่เป็นครั้งละ ๑ วันต่อ ๑ สัปดาห์ อีกท่านหนึ่ง โคะเสนอ ๑ สัปดาห์ต่อ ๒ วัน ควยเหตุผลแล้วในสมัยที่รัฐบาลที่ผ่านมา พรรคประชาธิปัตย์ และกรรม
 เองได้รวมรัฐบาลในพรรคประชาธิปัตย์ โคะก็ควางใหม่การประชุม ๒ สมัย สัปดาห์ละ
 ๒ วัน เป็นเหตุให้มีการถกเถียงกันรุนแรงในสภาถึงขั้นจะวางมวยกันในสภานี้ ฟันธง
 สื่อมวลชนโคะไปดูหาข้อเท็จจริงอันนี้ทางสื่อมวลชนตลอดมา แต่ว่าเป็นจริงแล้วนั้น
 จะเป็นยุติคดี กระทั่งคดี สิ่งเหล่านี้โคะนำเอาข้อมูลความเดือดร้อนของประชากรในชาติเข้า
 มาสู่สภา เพื่อให้รัฐบาลได้แก้ไขและปรับปรุงความบกพร่องและความต้องการของเขา เช่นนี้
 เป็นคน ถ้าหากว่าจะมีการประชุม ๒ สมัย สัปดาห์ละ ๑ วันนั้น กรรมไม่เห็นชอบด้วย
 การที่ท่านสมาชิกโคะคัดค้านว่าหากมีการประชุม ๒ สมัย สัปดาห์ละ ๒ วันนั้น จะเป็นเหตุ
 ให้คณะกรรมการอยู่ถึง ๒ คณะ คณะกรรมการฝ่ายทหาร และคณะกรรมการฝ่าย
 กระทรวงการคลังโรงงานยาสูบ วันใดหากมีการประชุมเข้ามากก็ให้คณะกรรมการทั้ง ๑๑
 คณะนั้นไปประชุม ถ้าหากว่าจะมีการโหวตเสียงก็ลงมา ทำงานอยู่อย่างนี้ตลอดทั้งสมัย
 ไม่มีการเสียหายในการที่ประชุมว่าจะทำงานไม่ละเอียดก่อน ตามที่มีการประชุมสัปดาห์ละ
 ๒ วันนั้นเป็นเหตุที่เป็นการอันลวกรวยอย่างยิ่ง ผู้แทนราษฎรจะไปเยี่ยมเยียนราษฎรนั้น ไปได้
 เสาร์ อาทิตย์ จันทร์ อังคารและพุธ ในระยะ ๕ วันนี้ ถ้าหากว่าไม่ปรารภณาที่จะมา
 ทำงานให้ประชากรในชาติเพื่อให้ชาติอยู่รอดด้วยใจจริงแล้วนั้น มีเวลาไปเยี่ยมเยียนพว
 กรรมเองไปปฏิบัติมาเป็นเวลา ๑๑ เดือน กับ ๑๗ วัน ไปเยี่ยมราษฎรของกรรมนี้ได้
 สัปดาห์ละ ๓ คำบลเป็นประจำไม่เคยมีข้อบกพร่อง นอกจากสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่านจะ
 เกียจคร้านเป็นส่วนตัวเองต่างหากการที่จะมีการประชุมสัปดาห์ละครั้งนั้น กรรมไม่
 เห็นชอบด้วย เป็นเหตุให้กระทุ้งและดูคดีต้องค้างมากมาย ก็เพราะท่านประธานคนเดิม
 หน่วงเหนี่ยวต่างหาก ได้ไปวิ่งวอนกราบไหว้ถึงในโคะ ท่านประธานสภาก็บอกว่า
 เรื่องเกี่ยวกับการเงินจะอภิปรายไม่ได้เหล่านี้เป็นต้น เป็นการตัดสิทธิ์และบีบบังคับใจ
 สมาชิกทั้งสภา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณมานิตย์ ฯ ครับ คือการอภิปราย ถ้าไม่จำเป็น
 เขาไม่ให้พวกพิงถึงบุคคลอื่น คุณมานิตย์ ฯ ใช่คำพูด คำว่า ท่านประธานคนที่แล้ว
 หน่วงเหนี่ยว ผมคิดว่าจะไม่เหมาะสมเท่าไร ผมขอรอง เพราะว่าเขาอาจจะมึเหตุผล

ในการทำงานของเขา คุณมานิตย์ ฯ พยายามคิดว่า เป็นการหวัง เห็นยาว แล้วไปพูดถึงบุคคลอื่นเขาด้วย ผมคิดว่าเพื่อให้สถาบันนี้เป็นที่เรียบร้อยพอสมควร ผมจะขอความกรุณาให้คุณมานิตย์ ฯ ถอนคำพูดที่ว่า ประธานสภากราวที่แล้วหวัง เห็นยาว

นายมานิตย์ พรหมมานนท์ (ศรีสะเกษ) : กระผมขอขอบคุณ ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอถอนในประเด็นนี้ แต่สำหรับอดีตและกระทู้อีกด้านซึ่งเป็นความเดือดร้อนของประชาชนควยใจจริงที่ผู้แทนราษฎร ได้ไปเก็บข้อมูลเข้ามาเสนอรัฐบาลให้แก้ไข และเร่งรัดตามคำเรียกร้องของประชาชนที่มีความจำเป็น เพราะฉะนั้นกระผมเองจึงเห็นว่าการประชุมสัปดาห์ละ ๒ วันนั้นเป็นการชอบแล้วถึงแม้กระผมเองจะเป็นฝ่ายสนับสนุนรัฐบาลอยู่ในปัจจุบันนี้ กระผมก็อยากจะให้เป็นไปตามสภาพเดิม พรรคประชาธิปัตย์จะเกิดการเสียหายในอนาคต ในสมัยพรรครัฐบาลพรรคประชาธิปัตย์เป็นฝ่ายค้านมา ๓๐ ปี คอสูเพื่อปากท้องของประชาชนควยเหตุผล เมื่อมาเป็นรัฐบาลแล้วก็มาเบี่ยงบ่ายหยิบโยนเอาความที่ไม่รับผิดชอบเล็ก ๆ น้อย ๆ มาเป็นข้ออ้างในสภา กระผมไม่เห็นชอบด้วย ฉะนั้นกระผมใคร่ขอกราบเรียนท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ตระหนักถึงความจำเป็นของประชากรในชาติทั้ง ๔๖ ล้านคน ไม่ใช่ผู้แทนราษฎรทั้งหมดนี้ ๒๓๘ คนนั้นมาอภิปรายหาเสียงเพื่อรักษาคะแนนนิยมของตนนั้นหาไม่ เพราะฉะนั้นกระผมขอกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : กระผม สวัสดิ์ คำประกอบ ท่านผู้เป็นประธาน กระผมอยากจะทำความเข้าใจกับท่านประธานที่เคารพว่าการอภิปรายนี้เราจะถือระบบสลับ ปาร์ตี ซิสเต็ม (Party System) หรือเปล่าครับ ถ้าถือวาระนี้กระผมก็คงจะพุดยังไม่ได้ใช่ไหมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สลับอะไรนะครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : พุดสลับกันสนับสนุนคนละทีไรใหม่ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เป็นอย่างนั้นแหละครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ถ้าอย่างนั้นวาระนี้ เป็นวาระที่กระผมจะสนับสนุนในการให้ประชุมอาทิตย์ละ ๒ วันได้หรือไม่ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าเป็นอย่างนั้นต้องรอไว้ก่อน เพราะเมื่อที่คุณมานิตย์ ฯ เพิ่งสนับสนุน ๒ วันไป ต่อไปก็ต้องเป็นผู้สนับสนุน ๑ วัน

๑๐๒

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : สำหรับกระผมโดยมือและท่านประธาน
โคชี่และให้โอกาสเป็นคนแรก แต่ยังไม่มีโอกาสโคชิปราย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเป็นวาระต่อไปก็แล้วกันนะครับ ขอเชิญ
คุณทรงศักดิ์ ๗ ครับ

นายทรงศักดิ์ อูระวัณพัตน์ (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติ กระผม ทรงศักดิ์ อูระวัณพัตน์ ส.ส. จังหวัดชัยภูมิ เขต ๒ แห่งพรรค
ประชาธิปัตย์ กระผมเองเป็น ส.ส. หน้าใหม่ซึ่งเพิ่งก้าวเข้ามาในสภาครั้งนี้ ก่อนที่กระผม
จะได้เป็นผู้แทนราษฎรในครั้งนี้ กระผมเคยติดตามคลุกคลีอยู่กับประชาชนทั่วไป ในการ เปิด
ประชุมสภาสมัยก่อนหน้าครั้งก่อนหน้า เพราะว่าเป็นประชาชนส่วนมากนั้น เขาเอือมระอาสภามาก
เพราะว่าทางสภานั้นมีแตกเถียงกัน ผลงานมันไม่ออก ฉะนั้นคราวนี้ที่กระผมได้มีโอกาส
เข้ามาในสภานี้ กระผมจึงขออภัยนำปัญหาที่ประชาชนที่ความต้องการของประชาชนมี
อยู่นั้น คือหมายความว่า ประชาชนนั้นเขาต้องการอยากจะให้รัฐบาลนั้นเข้าไปแก้ไขปัญหา
ของชาวบ้าน ของชาวนา ซึ่งถ้าหากว่ามีการประชุมสัปดาห์ละ ๒ วัน กระผมคิดว่าผู้แทน
ที่อยู่ตามบ้านนอก เช่นกระผมนี้ กระผมอยู่ที่อำเภอเขาวง จังหวัดชัยภูมิ เมื่อก่อนที่จะเข้ามา
ประชุมนั้น กระผมต้องเข้ามาก่อน ๑ วัน แล้วพามาประชุมอีก ๒ วัน แล้วเวลาวันที่จะ
กลับนั้นอีก ๑ วัน ก็เป็น ๔ วัน ถ้าหากว่ากระผมนั้น ได้มีโอกาสเป็นกรรมาธิการเข้าไป
อีกแล้ว วันเวลาว่างที่จะให้กระผมออกไปเยี่ยมเยียนประชาชนที่จะไปหาข้อมูลต่าง ๆ นั้น
มาให้รัฐบาลเพื่อแก้ไขปัญหา นั้นจะหาเวลาได้น้อยมาก ฉะนั้นการที่เป็นผู้แทนนั้น
พวกเราจะต้องไปหาข้อมูลมาจากประชาชน ไม่ใช่เราพวกเราเข้าไปปัญหาของพวกเรา
คิดเอง แล้วสร้างขึ้นมาเองนำไปสู่ประชาชน อย่างนั้นกระผมเห็นว่ามันไม่ถูกต้อง
ฉะนั้นปัญหาอยู่ที่ประชาชนถ้าพวกเราเป็นผู้แทนแล้วไม่เข้าไปหาประชาชนที่มันจะเกิดขึ้น
ทุกวันทุกเดือนมันจะรู้ได้อย่างไร อันนี้แหละครับ สำหรับว่าผู้แทนนั้น บางท่านได้พากัน
ไปถึงอย่างผู้ที่เสนอเป็นวันเดียนั้น กระผมคิดว่าเมื่อเราเคยประชุม ๒ วันใน ๑ อาทิตย์
นะครับ มันไม่ได้ผล แล้วเราจะไปเดินตามรอยเก่าที่มันไม่ได้เกิดประโยชน์นั้น มันจะดีหรือ
ครับ ท่านประธานที่เคารพ ฉะนั้นกระผมเองเป็น ส.ส. หน้าใหม่ ถึงแม้ว่ากระผมจะไม่มี
โอกาสพูดในสภามาก ไม่มีโอกาสหาเสียงในสภามาก แต่ขอให้กระผมได้มีผลงานที่ออกไป

สู่ประชาชน ถ้าหากว่าพี่น้องประชาชนที่เขาเลือกกระผมมาเขาต้องการอะไรแล้ว กระผมจะนำปัญหาทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อกันเสนอต่อรัฐบาล และให้รัฐบาลรีบแก้ไขให้กระผมได้ผลงานนั้นไปสู่ประชาชนที่เขาต้องการแล้ว กระผมว่ากระผมนั่งอยู่ที่บ้านกระผมก็ทำได้เป็นผู้แทนอีก เพราะฉะนั้นกระผมก็คิดว่าการมาพุกกันในสภาอาทิตย์ละ ๒ ครั้งนี้ ถึงแม้ว่าจะไต่ถามมาก ท่านลองคิดดูซิว่าผู้แทนในสมัยก่อนนั้นสอบตกไปเท่าไรครับ คำว่าสภาเป็นผู้แทนสมัยใหม่ ผู้แทนคนใหม่ ๆ เขามาเหยียบในสถานที่เกินครึ่งไปแล้วครับ อันนี้แหละครับท่านประธานที่เคารพ ผู้แทนนั้นถึงแม้ว่าจะไต่ถามมาก แต่ ผลงานมันไม่ออกมานั้นมันไม่เกิดผล ประชาชนตลอดจนข้าราชการที่อยู่ตามต่างจังหวัดนั้นเขาเอนนโยบายที่รัฐบาลจะหยิบยื่นให้ เพื่อจะได้นำไปทำดำเนินการ เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่คนส่วนใหญ่คือชาวไร่ ชาวนา ฉะนั้นกระผมเองขอสนับสนุนให้มีการประชุมสภาอาทิตย์ละ ๑ ครั้ง ขอประธานเอื้อฉันทันที ตามที่คงสุรินทร์ มาศดิตถ์ เสนอไว้ ฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ขอได้โปรดพิจารณาว่า ท่านควรที่จะให้มีโอกาสเข้าไปเก็บปัญหา เหตุผลที่ประชาชนต้องการมาสู่สภาให้มาก ถึงแม้ว่าท่านจะไม่ไต่ถาม แต่ท่านได้ทำงานให้ประชาชนได้ผลแล้ว กระผมคิดว่าท่านถึงแม้ว่าจะเป็นฝ่ายค้านก็ดี ฝ่ายรัฐบาลก็ดี ท่านก็คงจะได้อีกเข้ามาเป็นผู้แทนอีกในสมัยหน้า ขอขอบคุณครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านผู้เป็นประธาน และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ก่อนอื่นจะขอประธานโทษท่านรัฐบาลโดยเฉพาะพรรคประชาธิปัตย์ที่กระผมเองจำเป็นต้องมีความเห็นขัดแย้ง ขอประธานกราบเรียนว่าความเห็นขัดแย้ง ซึ่งไม่ตรงกับประชาธิปัตย์ครั้งนี้ มิได้มีความตั้งใจในการที่จะก่อให้เกิดความเสียหาย หรือขัดแย้งโดยไร้สาระหาได้ ได้มีความเห็นโดยความบริสุทธิ์ใจ เพราะได้ระลึกลูกอยู่เสมอว่า เมื่อสภาคราวที่แล้วก่อนจะมีการยุบสภานั้น หรือปีที่แล้วที่ผ่านมา พรรคเกษตรสังคมไถ่ยื่นหยักอยู่ในสถานที่ และให้เหตุผลต่อสภาว่าการประชุมอาทิตย์ละ ๒ ครั้งนั้น ย่อมเป็นผลประโยชน์ต่อชาติบ้านเมืองเพียงใด ไม่เฉพาะพรรคเกษตรสังคมไถ่ยื่นหยักอาทิตย์ละ ๒ ครั้งในการประชุม แม้แต่พรรคประชาธิปัตย์เองก็ได้อภิปรายยื่นหยัก และได้ลงคะแนนเสียงถึงคราวนี้ ต้องขอประธานกราบเรียนต่อประธานด้วยความเคารพว่า การที่พรรคประชาธิปัตย์จะมายอมรับต่อสภาว่าความคิดเห็นเมื่อปีที่แล้วให้มีการประชุมอาทิตย์ละ ๒ ครั้ง เป็นความเห็นที่ผิดไปควรจะได้รับการอภัย กระผมอยากจะขอประธานกราบเรียนว่า

๑๐๘

ความคิดเห็นของพรรคประชาธิปไตยที่แล้วไม่ใช่ความผิดครับท่านประธาน เป็นความเห็นที่
 ถูกต้อง เป็นความเห็นที่ควรแก่การสรรเสริญอย่างยิ่ง กระผมขอประทานกราบเรียน
 ความความเคารพว่าปีหนึ่งมี ๓๖๕ วัน ปีหนึ่งมี ๕๔ สัปดาห์ครับท่านประธาน ถ้าหากว่าเรามี
 การประชุมอาทิตย์ละ ๑ วัน เฉพาะวันพฤหัสบดี ถ้าหากประชุมกันตลอดปี ไม่มีการปิด
 สมัยประชุมสภาเลย ปีหนึ่งเราก็มีการประชุมกันเพียง ๕๔ ครั้งเท่านั้น ขอประทาน
 กราบเรียนท่านประธานว่าในการประชุมนั้น เรามีการประชุมสมัยสามัญ สมัยวิสามัญ
 และเรามีการปิดสมัยประชุมปีหนึ่งก็หลายครั้ง รวมความเท่าที่เป็นมาแล้ว เราจะมี การ
 ประชุมกันประมาณ ๓๐ สัปดาห์เท่านั้นต่อปี ในปีหนึ่งเราประชุม ๓๐ สัปดาห์ สัปดาห์ละ
 ๑ วัน รวมความว่าในปีหนึ่งเราก็คงประชุมใช้สถานที่เป็นปากเสียงแทนประชาชนเพียง ๓๐
 วันเท่านั้นท่านประธาน จะเป็นการเพียงพอหรือไม่ ขอให้สถานที่ได้วินิจฉัยว่าปีหนึ่งมี ๓๖๕
 วัน เราประชุมกันเพียง ๓๐ วันเท่านั้นเดียววันหนึ่ง ขอประทานกราบเรียนท่านประธาน
 ความความเคารพว่า เมื่อคราวที่แล้วเราได้ชี้แจงเหตุผลต่อสถานที่ ให้เห็นถึงความจำเป็น
 ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรว่า เราต้องการที่จะแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่ประชาชนกำลัง
 เดือดร้อนอยู่ในขณะนี้ ปัญหาการแก้ไขไม่ได้อยู่ที่ทำเนียบรัฐบาลอย่างเดียว ไม่ได้อยู่ที่
 กระทรวงการแก้ไขปัญหาคือความเป็นอยู่ของประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนนั้น ส่วนใหญ่
 เราจะต้องระลึกว่าสถานที่นี้ ที่สถานที่นี้เป็นแหล่งสำคัญที่สุด อยากจะขอถามท่านประธานว่า
 สถานที่ทำงานของผู้แทนราษฎรอยู่ที่ไหนครับ ที่นี้ใช่หรือไม่ถ้าปีหนึ่งผู้แทนราษฎรมาทำงานกัน
 ประชุมกันเพียง ๓๐ วันเท่านั้น เป็นการเพียงพอหรือครับท่านประธานที่เคารพ ขอประทาน
 กราบเรียนว่า สภาคราวที่แล้วแม้เราจะประชุมกันอาทิตย์ละ ๒ ครั้ง ปีหนึ่งประชุมกันเพียง
 ๒๐ ครั้ง ๒๐ วันเท่านั้น ใน ๓๖๕ วัน กระผมก็มีความเห็นความสุจริตใจว่า มันยังน้อย
 เกินไป แต่เราให้โอกาสแก่รัฐบาลนี้ให้มีโอกาสบริหารราชการแผ่นดินเป็นส่วนใหญ่ ๓๖๕
 วันเราขอให้รัฐบาลมาสถานที่นี้เพียง ๒๐ วัน มันมากไปกระนั้นหรือมันเป็นการเบียดบังผลงาน
 เวลาทำงานของรัฐบาลมากไปหรือครับท่านประธานที่เคารพ ขอประทานกราบเรียนว่า
 กระผมยอมรับว่าการทำงานในหน้าที่ของฝ่ายบริหารรัฐบาลนั้นจะต้องทำที่กระทรวง แต่ก็ไม่ใช่
 ที่กระทรวงเสมอไปรัฐบาลต้องมาฟังความคิดเห็นของบรรดาประชาชนของผู้แทนราษฎร
 ซึ่งเป็นปากเสียงของเขาเข้ามาที่สถานที่นี้เป็นที่ตั้ง ไม่ใช่ไปฟังเสียงที่กระทรวงอย่างเดียวครับ

ท่านประธานที่เคารพ คณะรัฐบาลมี ๑๖ กระทรวง กับ ๑ ทบวง เป็น ๑๓ กระทรวง แต่ละกระทรวงมีรัฐมนตรีช่วย ๒ คน ๓ คน การงานในหน้าที่รัฐมนตรีว่าการยอมรับอำนาจให้รัฐมนตรีช่วยว่าการบริหารราชการแผ่นดินได้ ในวันประชุมสภาผู้แทนราษฎรเมื่ออาทิตย์ละ ๒ วัน รัฐมนตรีว่าการอาจจะมอบหมายให้รัฐมนตรีช่วยว่าการสักคนหนึ่งมาคอยฟังเสียงสภาผู้แทนราษฎรที่นี้ก็ยอมได้ เหลืออีก ๒ และ ๓ คนบริหารราชการแผ่นดินที่กระทรวง ออกไปตรวจราชการก็ยอมได้ ไม่มีเหตุผลหรือกฎหมายอันใดจะบังคับว่า ให้รัฐมนตรีแต่ละคนแต่ละกระทรวงนั้นต้องมานั่งอยู่ที่ในวันประชุมสภาทั้งหมดแต่ประการใดก็ตามมิได้ และขอประทานกราบเรียนด้วยความเคารพว่าในการประชุมสภาผู้แทนราษฎรนั้น ประธานสภาต้องเสนอระเบียบวาระการประชุมแต่ละครั้งไปยังคณะรัฐบาล ไปยังกระทรวงทบวงกรม ไปยังสภาผู้แทนราษฎรทุกคนให้ทราบว่าการประชุมสภาผู้แทนราษฎรในคืนนี้มีมติอะไรบ้าง ที่จะเข้าประชุม ถ้าหากไม่เกี่ยวข้องกับกระทรวงใดเลย กระทรวงนั้นอาจจะไม่มาก็ได้ และขอประทานกราบเรียนด้วยความเคารพว่า สถานที่ รัฐบาลนี้ มีเสียงสนับสนุนเป็นส่วนใหญ่ยิ่งกว่ารัฐบาลใด ๆ ในสมัยที่แลมาแล้วสิ้น มีเสียงสนับสนุนถึง ๒๐๒ เสียง ความพะวงความวิตกกังวลใด ๆ ของรัฐบาล ในอันที่จะสูญเสียเสถียรภาพนั้นยอมไม่มีเป็นอันขาด เพราะฉะนั้นความพะวงพะวนที่รัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้แทนราษฎรจะต้องมานั่งในกรณีไม่มีมติ ไม่มีกฎหมาย ไม่มีเรื่องราวของตัวอยู่ในสถานที่ที่จะยกมือให้กฎหมายต่าง ๆ รัฐบาลใดขณะไปนั้นไม่มีความจำเป็นแต่ประการใด เพราะฉะนั้นเวลาและโอกาสของรัฐบาลของฝ่ายบริหาร จะใช้ทำงานตามกระทรวงทบวงกรม จะออกเยี่ยมเยียนประชาชนพลเมืองย่อมกระทำได้ ไม่มีอะไรขัดข้อง ท่านประธานที่เคารพ ขอให้โอกาสแก่เราสถานที่เถอะครั้นขอให้เรามีโอกาสประชุมอาทิตย์ละ ๒ ครั้ง ขอให้พรรคประชาธิปัตย์ต้องทบทวนความคิดเสียใหม่ ทบทวนความจำเสียใหม่ และกระผมไม่ได้ถือว่าเป็นความคิดที่เสียหายของพรรคประชาธิปัตย์แต่ประการใด เพราะฐานะของพรรคประชาธิปัตย์ในสมัยก่อนเป็นฝ่ายค้านก็มีความต้องการจะให้สถานที่ได้มีการประชุมอาทิตย์ละ ๒ ครั้ง แต่ฐานะในขณะนี้ได้เปลี่ยนแปลงไป เราไม่ได้กำหนดิเตียนอันนั้นความคิดความเห็นยอมเปลี่ยนแปลงไปได้ แต่ขออย่าเป็นประการสำคัญว่าความคิดเห็นของพรรคประชาธิปัตย์ เมื่อปีที่แล้วก็ต้องการให้มีการประชุมอาทิตย์ละ ๒ ครั้ง ไม่ใช่เป็นความเห็นที่ผิดครับ เป็นความเห็นที่ถูกต้อง เป็นความเห็นที่ควรแก่การสรรเสริญ

๑๐๖

ธรรมดาอยากจะเห็นพรรคประชาธิปไตยในกรุงเทพฯ ในทางที่ประชาชนให้ความนิยมสรรเสริญอยู่ ท่านประธานที่เคารพ การประชุมของสภาคราวที่แล้ว สภาคราวก่อนนั้น แม้จะมีการประชุมอาทิตย์ละ ๒ ครั้ง ธรรมดาที่เคยเห็นพรรคเพื่อนสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรไปพยายามยกมือแล้วยกมือเล่า อาจจะหลายเดือนกว่าจะได้พูดสักครั้งหนึ่ง บางคนยกมือเกือบที่ตลอดสมัยประชุมจนมีการยุบสภาเขาไม่ได้เคยพูดเลย แม้จะมีการประชุมอาทิตย์ละ ๒ ครั้ง ขอให้เรารู้อีกคนได้เคารพต่อความคิดเห็นของพรรคสมาชิก แม้จะเป็นสมาชิกเก่าใหม่ประการใดก็ตาม ทุกคนมีความคิดเห็นโดยบริสุทธิ์ใจ ทุกคนต้องการแสดงความต้องการที่ประชาชนพลเมืองในจังหวัดของเขา กำลังเดือดร้อน ให้รัฐบาลที่นั่งบนบัลลังก์ได้ทราบถึงความต้องการของประชาชนทั้งหลาย เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพอาทิตย์ละ ๒ ครั้ง โปรดให้แก่เราเถอะครับ ขอให้เราได้ใช้ที่นั่งอันเป็นที่ตัวแทนของประชาชนทั้งประเทศได้มีโอกาสประชุมกันปีหนึ่ง ๒๐ วันเถอะครับยังน้อยอยู่เลย ขอให้เราได้ประชุมปีหนึ่งเพียง ๓๐ วัน เคียงกับปี ๆ กฎหมายจะคั่งค้างเป็นส่วนใหญ่ ผู้ตีค่าง ๆ จะคั่งค้างเป็นอย่างมาก ท่านทราบหรือไม่ครับท่านประธานที่เคารพ แม้เปิดสภาเพียงวันนี้เป็นวันแรก กระทั่งได้ตั้งไหลเข้ามาสู่สภานี้เท่าไรครับ กฎหมายต่าง ๆ ได้ตั้งไหลเข้ามาสู่สภานี้มากมายเพียงใดเท่าไรครับ ท่านประธานที่เคารพ และอย่าได้ไปคำนึงว่าการที่จะมีการประชุมอาทิตย์ละ ๒ วันจะเป็นการ เบียดบัง เวลาของกรรมาธิการไม่ได้ และได้มีเพื่อนสมาชิกใดกล่าวไว้ในสภานี้ว่า เสนอว่าเอาอาทิตย์ละ ๑ วันเถอะครับจะได้มีโอกาสไปเยี่ยมราษฎร ธรรมดาขอประธานกราบเรียนท่านประธานครับ ถ้าเราประชุมอาทิตย์ละ ๒ วันเหลือเวลาอีก ๕ วัน ถ้าหาก ๕ วันที่เหลือนั้น พวกเราได้ออกไปเยี่ยมเยียนราษฎร ย่อมเป็นการ เหลือเพื่อครับ แต่ขอได้ไปเยี่ยมเขาทุกอาทิตย์ครับ ไม่ใช่ว่าปีหนึ่งไปเยี่ยมครั้งหนึ่ง ที่ประชาชนเขาคำหนดเขียนไม่ใช่ผู้แทนราษฎรมาใช้ เวลาในสภานี้ ๒ วันแล้วออกไปเยี่ยมเพียง ๕ วันน้อยเหลือเกินไม่ใช่เช่นนั้นครับ มันขอที่ว่า ๒ วันก็ไม่พูด ตลอดสมัยก็ไม่เคยออกความเห็นในสภานี้ ไม่ออกความเห็นไม่ว่า ๒ วันประชุมที่สภานี้ อีก ๕ วันว่างตลอดปีที่ผ่านมาไม่เคยเห็นหน้าไม่เคยไปเยี่ยมมันครับที่เขาหนดเขียนเพราะฉะนั้นถ้าเรามีการประชุม ๒ วัน อีก ๕ วันเอาเถอะครับ เป็นกรรมาธิการเสีย ๓ วัน เหลืออีก ๒ วันไปเยี่ยมราษฎรให้ได้อาทิตย์ละ ๒ วัน เขาก็ภูมิใจและพอใจอย่างที่สุดเลยครับ เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพขอให้โอกาสแก่ฝ่ายค้านสักครั้งหนึ่ง ขอให้เราได้มีโอกาส

ใช้เวลาสั้นอย่าให้เราได้ใช้สถานที่อภิปรายพูดเพียงปีละ ๓๐ วันเท่านั้นหรือครับ มันน้อยเกินไปและบรรดาเพื่อนสมาชิกที่ได้กล่าวมาแล้วนั้นว่าการพูดออกอากาศไปอาทิตย์ละ ๒ วัน ประชาชนเขาเบื่อเหลือเกิน เพราะพูดน้ำท่วมทุ่งผักบุ้งโหรงเหรง กระผมอยากจะถามท่านว่าถ้าสมมุติว่าอาทิตย์ละ ๑ วันละ ปัญหาที่น้ำท่วมทุ่งผักบุ้งโหรงเหรงโดยตรงไหนครับถ้าหากว่าการพูดของสมาชิกสถานที่จะไม่เอาไหน จะพูดไม่เข้าประเด็น จะพูดน้ำท่วมทุ่งประชาชนเมื่อ ๒ วันเขาเบื่อ ลดมาวันเดียวเขาก็เบื่อครับอยากจะถามท่านว่า การพูดในสถานที่ก็มีเขาหลัก เขาเกณฑ์ใครได้ประโยชน์ต่อประชาชนบ้างไม่ได้ประโยชน์บ้าง ก็สุดแล้วแต่กาลเทศะและเหตุผล แต่หากหากว่าการประชุมบ่อยขึ้นมาผลที่จะได้จาก ๒ วันนั้น เหลือวันเดียว ก็ยิ่งน้อยลงไปอีกครับท่านประธาน เราจะมีอะไร เป็นมาตรการว่า การพูดนั้นต้องให้ประโยชน์อย่างจริงจังอย่างเดียวกัน ไม่ให้พูดเพ้อเจ้อไม่ให้พูดเหลวไหล ก็ยังไม่ได้ครับ เพราะฉะนั้น จึงขอกราบเรียนท่านประธานและบรรดาเพื่อนสมาชิกทั้งหลายขอได้โปรดให้โอกาสแก่สมาชิกสถานที่ ขอได้โปรดให้โอกาสแก่ผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นปากเสียงของประชาชนให้มีโอกาสมาพูดแสดงความคิดเห็นนำความทุกข์ยากของประชาชน มาเสนอต่อประธานสภา มาเสนอต่อรัฐบาลในที่ประชุมนี้ที่มีหนึ่งอย่างน้อยสัก ๒๐ วันเถอะครับ ก็น้อยเกินไปอยู่แล้ว ๓๐ วันน้อยมากที่สุด ขอขอบคุณครับ

นายจากรุบทร เรื่องสุวรรณ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมจากรุบทร เรื่องสุวรรณ คือได้ฟังแล้วก็รู้สึกวาทัง ๒ ฝ่าย ซึ่งก็ราชาก็แรง ฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนแสดงความคิดเห็นในทางที่จะรวมซ่อม เพราะว่าในการที่ทางฝ่ายรัฐบาลที่เสนอให้มีการประชุมอาทิตย์ละครั้ง อีกฝ่ายหนึ่ง เสนออาทิตย์ละ ๒ ครั้งและกล่าวอภิปรายพูดฟังไปถึงเรื่องเกี่ยวกับการทำงานซึ่งบางทีอาจจะทำให้ภาพพจน์ของท่านผู้ฟังทั่ว ๆ ไป อาจจะเข้าใจคลาดเคลื่อนในเรื่องเกี่ยวกับการทำงานของรัฐสภาบ้างท่านก็มีความคิดเห็นบอกว่าสถานที่เงินเดือนถึง ๑๕,๐๐๐ บาท และก็มาทำงานเพียงวันหนึ่งหรือสองวัน แต่กระผมมีความคิดเห็นว่าการทำงานนั้นมีหลายแบบหลายวิธีการ การทำงานนั้นเราอาจจะทำงานควยปาก ทำงานควยการพูด ทำงานควยไขมันสมอง ทำงานควยความอดสาหวิริยะในการที่เราจะทำงานในรัฐสภาไม่ว่าจะเป็นการตั้งกระทู้ถามก็ดี เสนอร่างพระราชบัญญัติก็ดี หรือพิจารณาญัตติต่าง ๆ ก็ดี นั้นเป็นเรื่องละเอียดอ่อน เป็นเรื่องที่เราจะต้องศึกษา เป็นเรื่องที่เราจะต้องติดตาม เป็นเรื่องที่จะต้องปรึกษาหารือข้างนอกนี้มาก เพราะฉะนั้น

๑๐๘
 การที่กระผมลุกขึ้นมานี้ก็อยากจะหาทางรอมชอมว่าในระยะเริ่มแรกนี้ ถ้าหากว่าเราให้มีการประชุมกันเพียงอาทิตย์ละ ๑ ครั้งก่อน และถ้าหากว่าเมื่อมีเรื่องติดพัน เมื่อมีเรื่องเกี่ยวกับสาระสำคัญ ทางประธานสภาก็สามารถจะขอมติต่อที่ประชุมหรือแม่เตทานผู้มีเกียรติในที่ประชุมนี้อาจที่จะขอให้มีการประชุมกันอาทิตย์ละ ๒ ครั้ง ๓ ครั้ง หรือว่าเมื่อประชุมกันวันแรกติดพันกันอยู่ อาจจะให้ประชุมต่อกันไปในวันที่ ๒ วันที่ ๓ ก็สามารถที่จะกระทำได้ แต่ว่าเนื่องจากว่าการทำงานนี้ไม่ใช่เราว่าจะทำงานในเฉพาะแต่วันเวลาประชุมเท่านั้นก็หาไม่ได้ ในการทำหน้าที่ของวุฒิสภาเราต้องไปเยี่ยมราษฎร และนอกจากนั้นเราจะได้ศึกษาปัญหาของประเทศชาติบ้านเมืองนั้นเป็นเรื่องละเอียดอ่อน เป็นเรื่องซึ่งเราจะทำลวก ๆ เป็นเรื่องที่เราจะมาทำงานโดยปาก ทำงานโดยการพูด แต่ฝ่ายเดียวไม่ได้ แต่ทว่าการพูด การอภิปราย การทำงานด้วยปากก็มีความสำคัญอย่างยิ่งเหมือนกันถ้าหากว่ามีความจำเป็น เราก็สามารถที่จะได้มีการประชุมติดต่อกันไป ๒ วัน ๓ วัน ก็สามารถจะกระทำได้ในทางปฏิบัติอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเพื่อเป็นการรอมชอม ในทางปฏิบัติซึ่งจะทำได้ อยู่ ก็ขอให้มีการประชุมอาทิตย์ละ ๑ วันไปก่อน

นายสมาน ชาญเทพ (ลำพูน) : กราบเรียนท่านผู้เป็นประธาน กระผมสมาน ชาญเทพ ส.ส. จังหวัดลำพูน กระผมเห็นว่าเรามีการอภิปรายกันมานานแล้วกระผมขอเสนอการปิดอภิปรายครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายสมพร จุริมาศ (ร้อยเอ็ด) : ท่านผู้เป็นประธาน กระผมเห็นว่าควรจะมีการอภิปรายต่อไป กระผมขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายสมพร จุริมาศ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมใคร่อยากจะขอความกรุณากราบเรียนถึงเหตุผลไต่ถามสักเล็กน้อย ไม่ทราบที่ท่านประธานจะอนุญาตหรือไม่

ประธานสภาวุฒิสภา : คืออย่างนี้ครับ

นายสมพร จุริมาศ (ร้อยเอ็ด) : คือว่าถ้าไม่อนุญาตก็ไม่เป็นอะไรครับ กระผมทราบมารยาทดีครับ แต่ว่าเผด็จการในทางรัฐสภาอย่าให้เกิดขึ้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอญัตติ ฝ่ายหนึ่งขอให้เปิดอภิปรายอีกฝ่ายหนึ่งขอให้เปิดอภิปราย ต่อไปนั้นผมจะถามที่ประชุมว่าท่านผู้ใดเห็นสมควรจะให้ เปิดอภิปรายต่อไปขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๑ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสร็จแล้วเอามือลงนะครับ เพื่อป้องกันความสับสน ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรปิดอภิปรายได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๕๕ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เปิดอภิปราย ต่อไปผมจะขอถามมติที่ประชุมนะครับ มี ๒ ญัตติด้วยกัน

พันตำรวจโท บุญเลิศ เลิศปรีชา (นกรนายก) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมขอให้มีการลงมติโดยวิธี เรียกชื่อตามข้อบังคับ ข้อที่ ๕๘ (๓) ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นกรศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมสุรินทร์ มาศดิตถ์ เห็นว่าเพียงแต่ญัตติประชุมวันหรือสองวันนี้ สมาชิกพอจะคัดค้านใจลงคะแนนเปิดเผยตามข้อบังคับ ข้อ ๕๘ (๑) คือใช้วิธียกมือ กระผมจึงขอเสนอให้ลงคะแนนโดยการยกมือครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง (มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ ต่อไปนี้เป็นวิธีที่เราจะลงคะแนน มีผู้เสนอให้ลงคะแนนโดยการขานชื่อ มีผู้รับรองถูกต้อง อีกฝ่ายหนึ่งก็มีผู้เสนอให้ยกมือธรรมดา เป็นการลงมติธรรมดา ผมจะถามญัตติหลังก่อนนะครับ ว่าท่านผู้ใดเห็นด้วยกับญัตติที่ให้การลงคะแนนแบบปกติธรรมดาโดยการยกมือ โปรดยกมือขึ้น (มีสมาชิกยกมือ ๑๕๓ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไป ผมจะถามความเห็น ว่าท่านผู้ใดเห็นด้วยกับการที่จะให้มีการลงคะแนนโดยการขานชื่อ โปรดยกมือขึ้น (มีสมาชิกยกมือ ๗๕ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้มีการลงคะแนนด้วยวิธียกมือ ก็เป็นอันว่าการลงมติต่อไปนี้ ที่ว่าจะเอาประชุมกี่วันนั้น จะลงมติโดยการยกมือ ผมจะถามญัตติหลังก่อน มีผู้เสนอให้มีการประชุมสัปดาห์ละ ๑ วัน คือญัตติของคุณสุรินทร์ มาศดิตถ์ ท่านผู้ใดเห็นด้วยว่าสภานี้ควรจะให้ประชุมสัปดาห์ละ ๑ วัน โปรดยกมือขึ้น

๑๑๐

(มีสมาชิกยกมือ ๑๒๑ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมจะถามมติต่อไปว่า ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับการที่จะให้มีการประชุมสัปดาห์ละ ๒ วัน ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๑๔ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้มีการประชุมสัปดาห์ละ ๑ วัน

นายปรึกา พัฒนถาวร (เชียงใหม่) : ตามขอ ๒๕ ขอให้หมักกะแนมใหม่โดยใช้วิธีดักไปคือให้ยื่นขึ้นครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรองครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

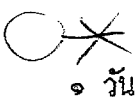
ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เมื่อมีผู้เห็นว่าให้หมักกะแนมใหม่และมีผู้รับรองถูกต้องแล้ว ผมจะให้ที่ประชุมนี้หมักกะแนมใหม่ โดยวิธียื่นขึ้น ผมจะขอถามมติว่า ท่านผู้ใดเห็นด้วยที่จะให้มีการประชุมสัปดาห์ละ ๑ วัน ได้โปรดยื่นขึ้นครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้น ๑๒๖ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใด เห็นด้วยกับการที่จะให้มีการประชุมสัปดาห์ละ ๒ วัน ได้โปรดยื่นขึ้นครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้น ๑๑๖ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้มีการประชุมสัปดาห์ละ ๑ วัน

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : กระผม ปิยะณัฐ วัชรภรณ์ จากจังหวัดศรีสะเกษ บัง เดี๋ยวกระผมนั่งอยู่ข้างหลังอยากจะพูดตั้งหลายหนท่านประธานไม่ให้พูดเลยทองเดือนมานั่งข้างหน้า กระผมยังทักใจอยู่เรื่องประชุมอาทิตย์ละ ๒ วันอยู่ครับ ตอนหมักกะแนมเสียงออกมานั้นยังกำกวมอยู่ กระผมอาศัยขอบังกับตามข้อที่ ๒๕ ขอให้หมักกะแนมใหม่อีกที โดยวิธียื่นขึ้นครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนั้นะครับ สภาเรานี้ก็อยู่กับนี้ก็ด้วยความเชื่อดอกกันทั้งนั้น กะแนมนับถึง ๒ ครั้งแล้ว

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ก็คะแนนไม่ตรงกันนี้ครับ ท่านประธาน ครั้งแรกกับครั้งที่ ๒ คะแนนก็ไม่เท่ากัน เอาให้แน่ ๆ เลยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือการลงมติว่าขานชื่อนี้ ทางสภาไม่อนุมัติไปแล้ว ตกไปแล้ว

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : กระผมอาศัยข้อบังคับ ท่านประธาน ครับถ้าคะแนนมันตรงกันกระผมก็ไม่คิดใจครับ นี่กระผมยังติดใจอยู่นะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนั้นครับ ผมขอชี้แจงคุณปิยะณัฐหน่อย ครั้งแรกลงคะแนนนี้ คุณเปรี๊ยะ พัฒนาบุตรก็ขึ้น ประท้วงว่าไม่แน่ใจว่า การนับคะแนนนั้น จะถูกต้องหรือไม่ ประธานสภาเปิดโอกาสให้นับคะแนนใหม่แล้วว่ามีถูกต้อง เมื่อครั้งที่ ๑ ก็ลงยืนยันคุณ พัฒนาการที่คะแนนไม่ตรงกันนี้ไม่ใช่ข้อวินิจฉัยว่า เป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้องที่โหวต ออกมาครั้งหลังนี้ เมื่อมีการนับคะแนนใหม่ตามข้อสงสัยของสมาชิกมันอาจจะเพิ่มขึ้นมันอาจจะเปลี่ยนได้นี้ บางคนไม่อยู่ในที่ประชุมเข้ามาอาจจะมาลงมติเพิ่มก็ได้หรือบางคนอาจจะไม่ออกเสียงเสียก็ได้ เกิดนั่งเฉย ๆ ความเปลี่ยนแปลงครั้งแรกครั้งหลัง ไม่ตรงกันนี้ ไม่ใช่เรื่องเกิดจากการผิดพลาด เพราะการขึ้นชื่อนี้ก็เป็นมาตรการที่แน่นอนพอสมควรผมคิดว่าอย่างนั้นครับ คุณเปรี๊ยะ ก็ประท้วงมาแล้วว่าไม่ถูกต้อง ก็นับใหม่ นับใหม่ก็ออกมาอย่างนี้อีก คุณปิยะณัฐก็ประท้วงใหม่อีก ผมคิดว่าเพียงแค่นี้ก็น่าจะยึดเข้กันต่อไป คุณปิยะณัฐครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับความจริงท่านประธานเองก็สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ กระผมก็สังกัดพรรคธรรมสังคม เราก็ต่างร่วมสนับสนุน พรรครัฐบาลด้วยกัน แต่กระผมเห็นว่าเพื่อความบริสุทธิ์ก็ธรรม ทำไมครับ เมื่อกระผมมีความสงสัยอย่างนี้ แล้วก็อาศัยข้อบังคับในการปฏิบัติที่จะมาขอเสนอต่อท่านประธาน ที่นี้ท่านประธานเองก็ได้ให้คำรับรองต่อสภาแล้วว่าท่านจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความบริสุทธิ์ก็ธรรม เพราะเหตุใดละครับท่านจึงไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับที่กระผมขอให้ท่านประธานดำเนินการต่อไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนั้นครับ ผมยังไม่ได้ออกว่าจะไม่ทำตามที่คุณเสนอมา ผมเพียงแค่เรียนให้ที่ประชุมทราบ ก็เรียนกับคุณปิยะณัฐว่า ครั้งแรกก็มีการหักท้วงก็อาจจะผิดพลาด เมื่อนับคะแนนใหม่ก็นับคะแนนใหม่ให้อีกก็หักท้วงอีก เอาเถอะครับ

๑๑๒

ถ้าจะเอาอาศัยแต่เพียงข้อบังคับอย่างเดียวกันก็ยอมทำได้ แต่ที่ประธานสภาพูดไปทั้งหมดนี้ ก็ไม่ได้หมายความว่า จะไม่ทำตามข้อบังคับ เพียงแต่ว่าอยากจะพูดกันเท่านั้นครับ คุณไกรสร มีอะไรประท้วงครับ

นายไกรสร ต้นติงพงศ์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ เพื่อนสมาชิก ผู้มีเกียรติทั้งหลาย การที่มีสมาชิกท่านหนึ่งอาศัยข้อบังคับขอให้นับคะแนนใหม่ ผมอยากจะขอความกรุณาให้ท่านลองพลิกดูข้อบังคับข้อที่ ๔๔ ได้เขียนไว้ชัดเจนว่า ผู้ที่ใดตกไปแล้ว ท่านมีให้นำผู้ใดซึ่งมีหลักการ เช่นเดียวกันขึ้นเสนออีกในสมัยประชุมเดียวกัน เพราะฉะนั้น ผมจึงไม่เห็นว่าคุณผู้ประมุขจะนำผู้ใดมาวินิจฉัยได้โดยพลการ แต่ก็นั่นเอง เมื่ออยู่ ความต่อไปอีกว่า เว้นแต่ประธานจะอนุญาตในเมื่อพิจารณาเห็นว่าพฤติการณ์ได้เปลี่ยนแปลง ไป พฤติการณ์ในสภาจะดูจากการนับคะแนนจะเห็นว่า ครั้งแรกมีผู้อยู่ในที่ประชุมทั้งหมด ๒๒๒ คน คือจำนวนผู้ที่เห็นว่าการบิการอภิปราย ๑๘๓ คน เห็นควรเปิด ๗๙ คน เมื่อรวมคะแนนแล้วจึงเป็น ๒๒๒ คน เมื่อมีการถามว่า ควรจะเอาสมัยประชุมสัปดาห์ละ กี่วัน มีผู้เห็นว่าควรเอา ๑ วัน ในขั้นแรก ๑๒๑ คน ครั้งที่ ๒ ผู้ที่เห็นว่าควร ๒ วัน ๑๑๔ คน จึงเท่ากับมีผู้ออกเสียง ๒๓๕ คน ชอบถูกต้องในองค์ประชุม ๒๒๒ คน เมื่อมีผู้ ทักท้วงตามข้อบังคับซึ่งไม่เข้าประเด็นหรือผู้ใดก็ตาม ท่านประธานก็อนุญาต เพราะไม่เข้าผู้ใด มีการยื่นขึ้น มีผู้ลุกขึ้นยืนยันยืนยันความเห็นว่าควรจะเป็นสัปดาห์ละ ๑ วัน ๑๒๒ คน มีผู้ยืนยันยืนยันความเห็นว่าควร เป็น ๒ วัน ต่อ ๑ สัปดาห์ ๑๐๐ คน เมื่อรวมแล้ว องค์ประชุมจึงมี ๒๒๒ คน ก็เท่ากับถูกต้องไม่เปลี่ยนแปลงจากองค์ประชุม ๒๒๒ คน นั้นคือมีผู้ไม่ใช้สิทธิอยู่ ๒๐ คน เป็นเอกสิทธิ์ของท่านสมาชิก ท่านนั้น และการที่เราจะ กำหนดว่าการประชุมสภาสมัยหนึ่งจะควรมีสัปดาห์ละ ๑ วัน หรือ ๒ วันนั้น โดยขอเท็จจริง แล้วเป็นเรื่องของสภาผู้แทนราษฎรไม่ใช่เรื่องของรัฐสภา จริงอยู่อาจจะมีการอภิปรายบางท่าน ได้พูดพาดพิงไปว่าเป็นเรื่องของรัฐสภา ผมในฐานะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มาตั้งแต่ปี ๒๕๐๐ ก็เคยเห็นแต่ว่าเป็นเรื่องของสภา เมื่อเป็นเรื่องของสภา สภาได้ชี้ขาดคดีนี้มาถึง ๒ ครั้ง ไม่มีการเปลี่ยนแปลงไปในทางเสีย มีแต่ยืนยันในมติข้างที่ว่าสัปดาห์ละ ๑ วัน เพียงแต่จำนวนก็แตกต่างกัน ซึ่งก็แตกต่างกัน ๒ ฝ่าย จึงไม่เป็นข้อเสนอลูกตองในผู้ใด

ของท่านที่นำมาอ้าง ซึ่งเป็นการขัดกับข้อบังคับ ข้อที่ ๔๔ ผมจึงขอให้ท่านประธานรักษา
ชื่อเสียงของสภานี้ไว้ และขอวิงวอนเพื่อนสมาชิกทั้งหลายโปรดกรุณาอย่าเอาพระคะคานกัน
เพราะการกำหนดจะประชุมสัปดาห์ละ ๑ วันเป็นเอกสิทธิ์ของสภาไม่ผูกพันกับรัฐบาล และ
สภาที่ใดกระทำโดยการยื่นยันมาถึง ๒ ครั้งแล้ว ผมจึงขอรบกวนเวลาเพียงแค่นี้ครับ
ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้ครับ ผมขอขอบคุณทั้ง ๒ ฝ่าย
สำหรับที่กรุณาสรุปลงความเห็นมากก็อยู่ คุณปิยะพันธุ์พักท่างมากก็ชอบอยู่ เพราะว่าสิ่งที่
คุณปิยะพันธุ์เสนอมานั้นเป็นการขอให้นักะแนใหม่ ซึ่งผมเข้าใจว่า เป็นสิทธิของสมาชิกที่
จะทำได้เมื่อมีผู้รับรองถูกต้อง แต่ที่คุณปิยะพันธุ์เสนอเพิ่มเติมต่อมาว่าขอให้เป็นการขานชื่อนั้น
ผมในฐานะผู้นำมาพิจารณาจริงๆได้ อยากจะกราบเรียนที่ประชุมว่า วัตถุประสงค์ที่ขอให้ขานชื่อนั้น
โคลงลงไปแล้วทำไมเอา เพราะฉะนั้นวิธีการนับคะแนนเสียงก็ต้อง เป็นไปตามลำดับเรื่อย ๆ
คือจากยกมือธรรมดาเห็นว่าผิดกันขึ้น จากขึ้นขึ้นก็ใช้วิธีขานชื่อนั้นว่า ตามลำดับไป
เรื่อย ส่วนการจะขานชื่อนั้นเป็นวัตถุประสงค์ที่พิจารณาแล้ว แล้วก็ตกลงไปแล้ว เพราะฉะนั้น
ถ้าจะนับโดยวิธีอื่นก็ เป็นอำนาจของประธานสภาที่จะเห็นสมควรว่าจะเอาวิธีใด ผมอยาก
จะถามคุณปิยะพันธุ์ว่ายังตั้งใจที่จะให้นักะแนใหม่หรือไม่

นายปิยะพันธุ์ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ก็เมื่อคะแนน ๒ ครั้งนับไม่ถูกกันอย่างนี้
กระผมก็ตั้งใจครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือความไม่ถูกกัน ผมขอเรียนเพื่อปรึกษา ไม่ใช่
จะไปโต้ตอบสมาชิก เพื่อปรึกษาการปฏิบัติงานของเรา การที่ว่าไม่ถูกประธานก็ให้เหตุผล
แล้ว คุณไกรสรก็ให้เหตุผลแล้วว่ามันอาจจะเพิ่มหรือลดได้ในชั่วโหวตเดียวโหวต หรือ ๒
โหวตนี้ เมื่อเป็นอย่างนั้นคุณยังจะตั้งใจอยู่ ผมก็จะให้มีการนับคะแนนใหม่ โดยที่ประธาน
สภาอาจจะตัดสินใจเองก็ได้ คุณสุรินทร์ เชิญครับ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพพระผมคิดว่า
คุณไกรสร ต้นติงศ์ ได้หักท่างถูกนะครับ ข้อบังคับ ข้อ ๔๔ ห้ามมิให้เอาวัตถุประสงค์ไปแล้ว
นำมาพิจารณาใหม่ ท่านประธานที่เคารพ ขอเสนอ ขอโทษที่ออกชื่อของคุณปิยะพันธุ์ เป็น
วัตถุประสงค์หรือไม่เป็นวัตถุประสงค์อันนี้เป็นไปตามข้อบังคับ ข้อ ๒๕ คือวัตถุประสงค์ให้นักะแนใหม่

ผู้ตัดที่ขอให้ล้มคะแนนใหม่นั้น คุณปริศา พัฒนาการ พรรคกิจสังคม อดีตรัฐมนตรีประจำ
 สำนักนายกรัฐมนตรีได้เสนอแล้ว ผู้ตัดที่ขอให้ล้มคะแนนใหม่นั้นตกไปแล้ว โดยมติของที่ประชุมนี้
 จึงถือว่าผู้ตัดนั้นตกไป ส่วนคำอธิบายในข้อบังคับข้อ ๒๕ วรรคสอง เป็นคำอธิบายประกอบ
 ผู้ตัดว่า เมื่อให้ล้มคะแนนใหม่จะให้ใช้วิธีนับอย่างไร ไม่ใช่ผู้ตัดของคุณปิยะฉัตรนั้นเป็นผู้ตัดใหม่
 เป็นผู้ตัดเดิม แต่เมื่อผู้ตัดเดิมนั้นเกี่ยวกับวิธีนับเท่านั้นที่เขากำหนดไว้ดังนั้นผู้ตัดนี้กระผมถือว่าเป็น
 เป็นผู้ตัดที่ตัดกับข้อบังคับข้อ ๔๔ เพราะเป็นผู้ตัดที่ตกไปแล้ว ท่านประธานที่เคารพ ถ้าบังเอิญ
 ไม่เขียนข้อบังคับข้อ ๔๔ ไว้ คุณปิยะฉัตรบอกว่าพรรคกรรมสังคม แคนั่งอยู่ที่พรรคกิจสังคม
 กระผมก็ไม่ทราบว่าพรรคไหน ท่านใหม่ใหม่ พอนับใหม่แล้ว ขอโทษคุณสมพร จุริมาศ
 ขอโทษที่ออกชื่อเพื่อนกันขอให้ใหม่ใหม่อีก พอนับใหม่แล้วคลาดเคลื่อนกันเพียงแค่นี้ ฝ่าย
 พรรคประชาธิปไตยขอให้ใหม่ใหม่อีกวันนี้นับคะแนนกันสว่างอะไรจะเกิดขึ้นต่อสภานี้ อะไรจะ
 เกิดขึ้นต่อภาพพจน์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๒๓๙ คน ที่การประชุมครั้งแรกก็มีการเอาชนะ
 คะแนนโดยการหลบเลี่ยงข้อบังคับและ เจตนารมณ์ของข้อบังคับ ข้อบังคับข้อ ๒๕ เป็น
 เจตนารมณ์ของข้อบังคับว่าถ้าสมาชิกสงสัยก็ให้มีสิทธิล้มคะแนนใหม่ได้โดยมีผู้รับรอง ๓๐ คน
 คุณปริศา พัฒนาการ ขอโทษที่ออกชื่อสงสัยแล้ว สภานี้ใหม่แล้ว ฝ่ายคุณปริศาแพแล้ว
 คุณปิยะฉัตรให้ใหม่ใหม่ เป็นผู้ตัดที่ผู้ตัดเดียวกันตัดข้อบังคับข้อ ๔๔ กระผมเห็นว่าเป็นผู้ตัด
 ที่ตกไปท่านประธานจะนำขึ้นมาวินิจฉัยไม่ได้ในผู้ตัดที่ตกไป กระผมมีความเห็นอย่างนั้น
 แม้จะมีข้อยกเว้นว่า เว้นแต่ประธานสภาจะอนุญาต ประธานสภาจะอนุญาตเฉย ๆ ไม่ได้อีก
 ในเมื่อพิจารณาเห็นว่าพฤติการณ์ได้เปลี่ยนแปลง ไปในพฤติการณ์ไม่ได้เปลี่ยนแปลงท่านประธาน
 ท่านประธานจะอนุญาตให้เอาผู้ตัดของคุณปิยะฉัตรเข้ามาพิจารณาใหม่อีกเมื่อ เป็นผู้ตัดที่ตกไปแล้ว
 กระผมเห็นว่าไม่ชอบด้วยข้อบังคับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนั้นครับ อยากจะเรียนสักนิดหนึ่งว่า
 มันเป็นปัญหาในทางปฏิบัติ ซึ่งผมเองในฐานะประธานก็มีอำนาจที่จะชี้ขาดอยู่ แต่ว่าก็ได้ฟัง
 ปัญหาอย่างนี้เมื่อเกิดขึ้นจะได้เป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป ซึ่งก็ไม่ใช่ว่าจะเสียเวลาสภาจนเกิน
 เหตุจำเป็นนัก ผมจะทำอย่างนั้นครับมันมีทางออกอยู่ คือคุณปิยะฉัตรก็สงสัยการนับคะแนน
 เสียง คำว่าสงสัยนั้นคุณปริศาก็สงสัยมากอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นที่คุณสุรินทร์ มาศดิตถ์ ให้
 เหตุผลว่าผู้ตัดที่ขอให้ล้มคะแนนใหม่มีมาแล้วครั้งหนึ่งมันไม่น่าจะมีครั้งที่ ๒ อีกซึ่งมันเป็นไปได้

ไม่ได้ชักคอเจตนาของข้อบังคับการประชุมนี้ แลวกก็ได้ให้เหตุผลไปว่าคนโน้นสงสัย คนนี้สงสัย ถ้าจะเอาข้อบังคับอย่างนั้นมันก็ต้องไม่มีจบไม่มีสิ้น ซึ่งผมเห็นด้วยกับที่มีความเห็นอย่างนี้ เมื่อเป็นอย่างนี้ก็เป็นเรื่องข้อบังคับที่คณะผู้ริเริ่มคิดว่าทำได้ คณะผู้ริเริ่มที่ว่าทำได้อันเกิดปัญหาในเรื่องข้อบังคับขึ้นว่าทำได้หรือไม่ เมื่อเกิดปัญหาข้อบังคับขึ้นสถานนี้เป็นผู้ริเริ่มเพื่อให้เป็นการรวบรวมในฐานะประธานสภาก็อยากให้สถานี ได้ตีความข้อบังคับการนับคะแนนนี้ กรณีที่เกิดขึ้นอย่างนี้ว่าทำได้หรือไม่ ผมจะถามที่ประชุมเลย เกี่ยวจะครับ ผมจะชักชวนนึกเกี่ยว

(นายสมพร จุริมาศ ไคยีนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมพร จุริมาศ นั่งก่อนครับ คือเวลานี้ปัญหามันเกิดขึ้นในสภาเราอย่างนี้ ผมสรุปประเด็นให้ฟังว่าถ้ามีการสงสัยนับคะแนนใหม่ นั้น สมาชิกมีสิทธิที่จะขอใหม่ใหม่ใครก็ตามเห็นของคณะผู้ริเริ่ม และฝ่ายทางค้านข้อมือของผม แต่เนื่องจากว่าการนับคะแนนใหม่ครั้งนี้ได้เกิดขึ้นในสภาวันนั้น ได้มีการทักท้วงมีการนับคะแนนใหม่มาครั้งหนึ่งแล้ว ต่อมาจะมีการนับครั้งที่ ๒ นี้ทักท้วงอีก ฝ่ายทางขวามือของผมมีความเห็นว่าทำไม่ได้ เพราะว่าได้มีการทักท้วงมาครั้งหนึ่งแล้ว ถ้าเช่นนั้นก็จะต้องทักท้วงกันตลอดไปไม่มีวันจบวันสิ้น เป็นข้อโต้แย้งที่มีเหตุผลมาจากข้อบังคับด้วยกันทั้งนั้น ผมคิดว่าในข้อบังคับนี้เมื่อมันมีปัญหายังนี้เกิดขึ้น ปัญหาว่าทำได้ใหม่ หรือว่าทำอย่างนี้แล้วต่อไปอีกทำไม่ได้ เป็นปัญหาที่เราจะต้องตีความกันในสถานีไม่ใช่ใครอื่น เพื่อให้ปัญหานี้เสร็จไป ด้วยความรวดเร็วเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป ผมในฐานะอำนาจประธานสภา ขอให้สถานี ได้ตีความว่าตามที่คุณผู้ริเริ่มจะให้ท่านทำได้หรือไม่ และตามที่คณะผู้ริเริ่มเห็นว่าทำไม่ได้นั้น มีใครมีความเห็นด้วยว่าทำไม่ได้หรือไม่ ผมจะถามในที่ประชุม เพื่อเป็นการตีความข้อบังคับไปในตัวเสร็จและเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไปด้วย

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านผู้เป็นประธาน ก็หวังใจเป็นอย่างยิ่งว่าท่านประธานคงจะให้โอกาสในญัตติสำคัญนี้ ท่านประธานเห็นความสำคัญของการตีความข้อบังคับหรือไม่ ข้อบังคับนี้ถ้าตีความไปอย่างไรแล้วต้องถือเป็นบรรทัดฐานต่อไปใช่หรือไม่ครับ ถ้าใช่เราจะรวบรวมด้วยมือเพื่อตีความกันโดยไม่อภิปราย กระผมเห็นว่าจะหวนกลับไปครับ กระผมอยากจะชี้แจงต่อที่ประชุมและท่านประธานด้วยความเคารพว่า ญัตตินี้

๑๑๖

ไหน ๆ จะต้องตีความเพื่อใช้เป็นบรรทัดฐาน เมื่อฟังคำอภิปรายของท่านสมาชิก ขอประทาน
 โทษทางออกนาม คือคุณสุรินทร์ มาศดิตถ์ ก็มีเหตุผลว่า ผู้ที่ติดกล่าวนั้นได้มีข้อเสนอมาแล้วว่า
 ขอให้มันคะแนใหม่แล้วก็ตกไป ก็ไม่ว่าจะเสนอเข้ามาใหม่ไม่ว่าจะหยิบยกเข้ามาพูดได้ เมื่อ
 พูดเพียงแค่นั้นสักทีอาจจะมีความเห็นโน้มน้าวและลงคะแนนเสียงไปในทางค่านั้น แต่
 กระผมกลับมีความเห็นตรงกันข้าม กระผมขอถามท่านประธานด้วยความเคารพว่า ถ้าหาก
 การันันคะแนครั้งแรกมองเห็นภาพควยตา ว่าฝ่าย ๑ วันแพ แต่ว่าคะแนออกมาว่า
 ฝ่าย ๑ วันเป็นฝ่ายชนะ จึงให้มีการันคะแนใหม่ ผลของการันคะแนใหม่โดยการยื่น ก็
 ปรากฏอย่างชัดเจนว่าสมาชิกที่ขึ้นนั่งมองควยสายตาก็พอมองเห็นว่า ผู้ที่ลงความเห็นลงมติให้
 มีการประชุมอาทิตย์ละ ๑ วันยังยืนน้อยกว่าฝ่ายที่เห็นอาทิตย์ละ ๒ วัน อย่างชัดเจนอย่างนี้
 เราจะยุติแค่นั้นหรือ เราจะให้โอกาสการเสนอผู้ที่จะเข้ามาใหม่ เพื่อให้มีการันคะแน
 ด้วยการชานข้ออันเป็นครั้งสุดท้ายอันเป็นการสิ้นสุดได้หรือไม่ มันก็น่าจะกระทำได้ และ
 ขอประทานกราบเรียนท่านประธานว่าผู้ที่ที่คงปรึคา พัฒนาการ ขอประทานโทษที่ออกนาม
 เสนอมา นั้น ขอให้มันคะแนใหม่โดยการยื่นขึ้นนั้น เป็นผู้ที่หนึ่งส่วนคือระเบียบที่เสนอมาใหม่
 เป็นผู้ที่อีกผู้หนึ่งซึ่งไม่เหมือนกันขอให้มันคะแนใหม่โดยวิธีชานข้ออีกผู้หนึ่งซึ่งไม่เหมือน
 ยอมกระทำได้ และ เมื่อชานข้อแล้ว/หมดวิธีปฏิบัติขึ้นหมดกรรมวิธีตามข้อบังคับสิ้นสุดกันแค่นั้น
 ไม่ใช่ระมัดกันจนแจ้ง เสนอแล้วเสนออีก เมื่อชานข้อแล้ว อยากรู้ว่า อยากรู้แล้วก็เป็นไปตามนั้น
 ในระเบียบข้อบังคับไม่ได้มีวิธีการ เขียนลงในของอีกหมดกันเพียงแต่ชานข้อมันก็สิ้นสุดกันแค่นั้น
 กระผมมีความเห็นว่าไหน ๆ สถานที่เราเริ่มต้นด้วยดี กระผมอยากจะเห็นสัญญาฉบับ
 สัญญาของสถานที่นี้เป็นไปด้วยความราบรื่นเป็นไปด้วยความใจกว้าง เมื่อมีข้อสงสัยเปิดโอกาส
 ชีกรับ ให้มีการันคะแนโดยการชานข้อและจะชัดเจนเลยว่า ฝ่ายใดเป็นฝ่ายชนะไม่มีการ
 คูลมเกร็ดต่อไป ถ้าหากเราเปิดอย่างนี้อาจจะมีข้อข้องใจว่าขึ้นชานฝ่ายนี้ ๒ วันก็เยอะแยะกว่า
 แต่ทำไมถึงกลับเป็นอย่างนั้น อาจจะทำให้ความเสียหายแก่เจ้าหน้าที่มันคะแนก็ได้ หากมี
 การชานข้อแล้วทุกอย่าง เป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม เราจะเสียเวลากันอีกสักนิดเดียว
 เท่านั้นเป็นอะไรครับ ขอประทานกราบเรียน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนั้นครับที่ประธานหรือขึ้นมาที่ด้วยเจตนา
 คื ส่วนที่คู่ต่อสู้ คำประกอบ พูดมานั้นก็เหตุผล แต่ว่าการที่ข้อบังคับเขียนไว้ว่า การลง

คะแนมีวิธียกมือขึ้นอะไรต่าง ๆ นั้น นั้นเป็นวิธีที่เขาชี้แนะไว้ให้ว่า เราจะเสนออย่างไรก็ได้ ทั้งนี้เมื่อมีการนับคะแนใหม่ มีการทักทวง ถ้ามีการทักทวงไม่สิ้นสุด บัญหามันเกิด บัญหามันเกิดแน่ ๆ ผมก็เกรงว่าบัญชานี้มันอาจจะมึท้อไป และเป็นปัญหาที่อีกฝ่ายหนึ่งถือว่าเป็นปัญหาแล้วอาจเป็นปัญหาทำให้เสียหายได้ ผมในฐานะที่มีอำนาจตามข้อบังคับข้อ ๑๓๘ ก็ทำหรือสภาเรานี้จะเอาอย่างไรก็ไม่เห็นสภาเรา มันมีข้อเสนอผู้คดีขึ้นมาอย่างนี้ว่าจะมีการเสียหายใดถ้ามีการนับคะแนใหม่บ่อย ๆ อีกฝ่ายหนึ่งเขาบอกว่ามีสิทธิที่จะทำได้สิทธินั้นได้ใช้ไปครั้งหนึ่งแล้ว ต่อไปจะใช้อีกหรือไม่ประการใด อีกฝ่ายหนึ่งไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นผมอยากจะถามมติเลยว่าจะทำได้หรือไม่ได้ เป็นประธานหารือนะครับ เชิญคุณสุนทองครับ

นายสุนทอง ภูนิเวศ (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ขุนทอง ภูนิเวศ คุณแทนราษฎรจากจังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคประชาธิปัตย์ในกาฬสินธุ์ ท่านประธาน หรือไม่ว่าใครทั้งนั้นก่อนที่จะตีความในปัญหาอันใดลงไปนั้น ก็เป็นปัญหานั้นมันไม่ชัดเจน แต่ปัญหานี้ชัดเจนอยู่แล้วครับ ข้อ ๔๔ ผมขออนุญาตอ่านให้ฟังครับ "ผู้คดีใดตกไปแล้ว ห้ามมิให้นำผู้คดีซึ่งมีหลักการ เช่น เคียวกันขึ้นมา เสนออีกภายในเก้าสิบวัน เว้นแต่ประธานสภาจะอนุญาต ในเมื่อพิจารณาเห็นว่าพฤติการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไป" ผู้คดีซึ่งมีหลักการอย่างเดียวกันก็หลักการอย่างเดียวกันก็คือการนับคะแนใหม่มันชัดเจนอยู่แล้วที่คำสั่งคดี คำประกอบ ท่านพูดเมื่อกี้ กระผมต้องขอเอ่ยขอ ท่านบอกว่าหลักการนั้นมันคนละอย่างโดยวิธียื่นขึ้นโดยวิธี เรียกข้ออันนั้นมันเป็นรายละเอียดครับ ถ้าอย่างนั้นหลักการของกฎหมายร่างพระราชบัญญัติ ก็ต้องเอา รายละเอียดคว่ำครับ กระผมว่าท่านอภิปรายไปในลักษณะที่จะปิดเป็น หนึ่งจาก เจตนารมณ์ของข้อบังคับข้อ ๔๔ ครับ ท่านประธานไม่ควรจะต้องมาตีความ ชัดเจนอยู่แล้ว มันไม่ได้เคลือบคลุมสงสัย ผู้คดีอย่างเดียวกันก็ขอนับคะแนใหม่มันก็อย่างเดียวกัน ชำกันแล้ว หยิบยกขึ้นมาพิจารณาอีกไม่ได้ มันตกไปแล้ว ท่านประธานครับ กระผมขอชี้แจง ความเคารพ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอขอบคุณ คุณสุนทอง ภูนิเวศ ที่ให้ความชี้แจง ข้อบังคับก็เป็นความชัดเจนของคุณสุนทองในการที่ความเห็นอย่างนั้นทางนี้ก็ได้มีความชัดเจนว่าทำได้ นี่แหละครับประธานสภาจะอาศัยอำนาจตอนนี้ว่าใครจะชัดเจนกว่ากันจะได้เป็นแนวปฏิบัติต่อไป ผมจะถามมติเลยว่าจะทำได้หรือไม่ได้ว่าจะทำอย่างไรคุณนิเวศได้หรือไม่ หรือว่า

๑๑๘

ทำไม่ได้ เชิญคุณสมพร

นายสมพร จูริมาศ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิก ปัญหาที่
อภิปรายอยู่นี้ความจริงก็ไม่ใช่เรื่องคอขาดบาดตายอะไร การอภิปรายทั้งสองฝ่าย กระผม
ได้เสนอเปิดอภิปรายต่อไป ไม่ใช่เสนอให้บังคับคะแนนใหม่ อย่าง พณฯ สุรินทร์ มาศดิตถ์
ได้ชี้แจงต่อสภาฯ และต่อท่านประธานสภา กระผมทราบระเบียบข้อบังคับวิธีการปฏิบัติใน
รัฐสภา ประชาชนที่ฟังอยู่และสมาชิกที่ฟังอยู่จะเข้าใจอย่างไร ถ้าปล่อยไปอย่างนี้เพราะฉะนั้น
กระผมจึงขอกราบเรียนให้ท่านประธานได้ทราบโดยเฉพาะส่วนทั่วกระผม **เคารพหมัดอีรัก**
อย่างสนิทครับ แต่เดี๋ยวนี้มาเป็นลูกพี่แล้ว มาเป็นเจ้าของแล้ว แต่ว่าการที่จะใช้อารมณ์หรือ
คล้าย ๆ กับจะใจร้อนหรืออะไร ใจเย็น ๆ ครับ ไหน ๆ ก็รัฐบาลประชาธิปไตย
กระผมก็เป็นลูกหม่อประชาธิปไตยคนหนึ่ง เช่นเดียวกันครับ อยู่ที่ไหนก็เป็นเลือดอยู่ มีเลือดอยู่
แล้วกระผมอยากจะชี้แจงว่าผิดถูกเท่านั้นความจริงแล้วการ เปิดเผยมารชานซื้อหรือไม่ชานซื้อนั้น
มันเป็นสปิริต (spirit) ของนักการเมืองในสภาฯ นี้ แม้แต่ท่านประธานสภาท่านใดตำแหน่ง
นี้ก็ได้โดยการชานซื้อนะครับ เพราะฉะนั้นกระผมใคร่อยากจะขอกราบเรียนรัฐบาลจตุรพรรคนี้
การจะเปิดโอกาสให้ประชาชนได้ทราบว่าท่านเป็นรัฐบาลชานซื้อ หรือจะชี้แจงเพียงวัน
สองวันเท่านั้น กระผมคิดว่าอยู่แค่นี้ การเยี่ยมเยียนประชาชนนะเป็นเรื่องเล็ก เล็กมาก
เพราะว่าสมัยปิดประชุมก็มี เรื่องมันเป็นอย่างนี้ และสำหรับข้อ ๕๕ นั้นประธานชอบที่จะทำได้
สมาชิกชอบที่จะอภิปรายได้ เพราะว่ามันเปลี่ยนแปลงไป ถ้าไม่เปลี่ยนแปลงไปคะแนนก็
เท่าเดิมสิ คะแนนมันใหม่มันไม่เท่าเดิม ไม่มีเปลี่ยนแปลง ท่านประธานทำถูกแล้ว
ทำถูกอย่างยิ่ง แต่จะให้ทำถูกอย่างใจหมายว่าไม่ต้องการชานซื้อ กลัวประชาชนจะทราบ
ท่านต้องการที่จะไปนั้นเท่าการบริหารและประชุมเพียงอาทิตย์ละ ๑ วัน ท่านเก่งกลาสามารถ
๕ พรรคแล้วแน่แล้วจะไปวอรี่ (worry) อะไรเรื่องแค่นี้ กระผมขอกราบเรียนแค่นี้
เพื่อไม่ให้เสียประโยชน์แก่สภา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้ เอาละครับ ผมพอฟังเป็นข้อยุติอย่างนี้ประ
จะขอหารือ หรือเฉพาะประเด็นนี้ ถ้าใครให้ความเห็น ก็ขอให้ความเห็นในสิ่งที่ประธาน
จะหารือด้วย ก็วันนี้ที่มีปัญหาในสภาเกิดขึ้นในการลงคะแนนในมติหนึ่ง เสร็จแล้วมีผู้ทักท้วง
โดยอาศัยข้อบังคับข้อ ๖๔ ว่าขอให้มีคะแนนใหม่เราก็มีการนับคะแนนใหม่มาแล้ว ใน
มติดังนั้น ผลออกมาก็มีผู้มาทักท้วงขอให้มีคะแนนใหม่อีก อีกฝ่ายหนึ่งบอกว่าทำไม่ได้แล้ว

ขึ้นทำอย่างนี้จะไม่มีจบไม่มีสิ้นและยังได้อธิบายต่อไปว่า ผู้คดีที่ขอให้นับคะแนนใหม่นั้นเป็นผู้คดี
 ตกไปแล้วตามข้อบังคับข้อ ๕๔ ผมในฐานะประธานสภามีความเห็นว่า จะขอหารือที่ประชุม
 อย่างนี้ว่า การนับคะแนนใหม่นั้น เป็นเรื่องที่สมาชิกมีสิทธิทักท้วงได้ตามข้อบังคับข้อ ๒๕ เมื่อ
 มีคนรับรองถูกต้องหรือรัฐมนตรีร้องขอ แต่การที่จะนับคะแนนต่อไปอีกเรื่อย ๆ นั้น จะทำได้
 หรือไม่ บัญญัติตามอยู่ที่ตรงนี้ในเรื่องเดียวกัน ผมจึงอยากจะให้สถานที่ความข้อบังคับเถอะครับ
 ว่าทำได้หรือไม่เท่านั้นเอง ในเมื่ออย่างอื่น ส่วนวิธีการนั้นอีกเรื่องหนึ่ง บัญญัติว่าทักท้วงแล้ว
 ทักท้วงอีกในเรื่องเดียวกันได้หรือไม่เท่านั้นเอง ผมจะขอมติเลยนะครับ เชิญคุณไชยวัฒน์

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
 ไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ จากจังหวัดเพชรบูรณ์ แห่งพรรคประชาธิปัตย์ กระผมเห็นว่า
 ท่านประธานกำลังพิจารณาในประเด็นที่กำลังคลาดเคลื่อนกับผู้คดีที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้
 เสนอ กระผมอยากจะกราบเรียนว่า นอกจากการเสนอผู้คดี เพื่อขอนับคะแนนใหม่นั้น
 ตามความคิดเห็นของท่านประธานนั้น กระผมยังมีความคิดเห็นแตกต่างไปจากท่านประธานอีก
 ประการหนึ่งว่า มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่งได้เสนอผู้คดีขอให้มีการนับคะแนนโดยวิธีการ
 ยื่นขึ้น ขานชื่อและลงคะแนนเป็นรายบุคคลตามข้อบังคับ ข้อ ๕๔ (๓) ปรากฏว่าสภาแห่งนี้
 ได้มีผู้เสนอผู้คดีไม่เห็นด้วย ท่านประธานแห่งที่ประชุมนี้ได้ขอมติจากที่ประชุม ปรากฏว่า
 ที่ประชุมได้ลงมติไปแล้วว่า ในการลงมติว่าจะให้มีการประชุมสัปดาห์ละ ๑ วัน หรือ ๒
 วันนั้น ไม่ให้ใช้วิธีการลงคะแนนโดยการขานชื่อสมาชิกเป็นรายบุคคล ท่านประธานคงจะได
 ว่า เมื่อมติของที่ประชุมแห่งสภานี้ได้ลงมติไปแล้วในผู้คดีเดียวกัน กระผมไม่คิดใจหอกครับ
 ในข้อที่ว่า จะมีผู้เสนอผู้คดีขอให้นับคะแนนใหม่กี่ครั้งนั้น กระผมมีความเห็นส่วนตัวว่า
 อาจทำได้ แต่การที่มีผู้เสนอขอให้ลงมติโดยวิธีการขานชื่อ และสภาได้วินิจฉัยแล้วว่า
 ไม่ให้ใช้วิธีการลงมติโดยการขานชื่อสมาชิก เป็นรายบุคคลตามผลการลงคะแนนที่ได้ลงคะแนน
 ไปก่อนที่จะมีการถามผู้คดีนี้ กระผมจึงขอกราบเรียนท่านประธานครับว่า การที่จะกลับมาใช้
 วิธีการตามข้อบังคับข้อ ๕๔ (๓) กระผมเห็นว่าไม่น่าจะได้ ยิ่งไปกว่านั้นในข้อ ๕๔ (๓)
 ยังมีข้อ ๕๔ (๔) ที่ท่านสมาชิกท่านหนึ่งบอกว่า การนับคะแนนโดยวิธีการขานชื่อสมาชิกเป็น
 รายบุคคลแล้วให้ออกเสียงลงคะแนน จะเป็นวิธีการสุดท้ายนั้น กระผมไม่เห็นด้วยครับ
 เพราะเรื่องอย่างนี้ไม่ใช่เรื่องความใจกว้างหรือใจแคบ กระผมอยากจะกราบเรียน

๑๒๐

ท่านประธานครับว่า เราต้องปฏิบัติในการประชุมสภาอยู่ภายใต้ข้อบังคับ ซึ่งเราต้องยอมรับ ข้อบังคับว่าเป็นข้อบังคับที่ต้องใจบังคับต่อสภานั้น ฉะนั้นถ้าข้อบังคับเขียนไว้ประการหนึ่ง ท่านสมาชิกจะยกเข้ดงวิงวอนขอรองอย่างไร เพื่อให้ปฏิบัติผิดข้อบังคับ แล้วต่อว่าว่าสภานั้น ไม่ใจกว้างที่ไม่ยอมให้ผ่านข้อบังคับนั้น กระผมไม่เห็นด้วยครับเพราะการใจกว้างที่กระทำ ความผิดหรือกระทำผิดข้อบังคับของสภานั้นนั้น จะเป็นเยี่ยงอย่างที่เราประชาชนจะได้คิดว่าขอ ให้รัฐบาลใจกว้าง ขอให้เจ้าหน้าที่ตำรวจใจกว้าง ผมมีความต้องการที่จะปลดทรัพย์ มีความต้องการที่จะชิงทรัพย์ มีความต้องการที่จะฆ่าคน กระผมจึงเห็นว่า ถ้าสภานั้นซึ่งเป็น สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เป็นสภาที่จะออกกฎหมายไปใจบังคับประชาชนทั้ง ๔๒ ล้านคนทั่ว ประเทศ มาขอรองให้กระทำการใจกว้างกัน เพื่อปฏิบัติผิดข้อบังคับ อย่างนี้กระผมขอยืนยัน กับท่านประธานครับว่า เพื่อนสมาชิกหลายคนได้อภิปรายไปแล้วว่า การลงมติในญัตติที่ท่าน ประธานกำลังจะขอให้ลงมตินั้นเป็นการกระทำที่ไม่ชอบ กระผมจึงมีความจำเป็นที่ต้องยืนยันขึ้น เพื่อทักท้วงการปฏิบัติที่ผิดด้วยข้อบังคับ กระผมมีความเห็นว่าการเสนอญัตติ ขอให้ขานชื่อ สมาชิกเป็นรายบุคคลเพื่อลงมตินั้นไม่อาจจะกระทำได้ในญัตติแห่งนี้ เพราะได้มีมติของสภา ไคลงมติเด็ดขาดไปแล้ว ถ้าท่านประธานจะวินิจฉัยข้อบังคับข้อ ๔๔ โดยอาศัยอำนาจของ ท่านประธานสมมติว่าท่านประธานเห็นว่ามีเพื่อนสมาชิกท่านหนึ่ง เสนอให้มีการนับคะแนนใหม่ ท่านประธานอาศัยข้อ ๔๔ ให้มีการนับคะแนนใหม่ ท่านประธานก็ไม่อาจจะใจข้อบังคับ ข้อ ๕๕ (๓) โดยการนับคะแนนวิธีเรียกชื่อสมาชิกเป็นรายบุคคลได้ กระผมเห็นว่า ท่านประธานจะต้องขานไปใจข้อบังคับข้อ ๕๕ (๔) แทน กระผมขอประธานอานครับว่า ข้อบังคับข้อ ๕๕ (๔) เขียนไว้ว่า "วิธีอื่นใดซึ่งที่ประชุมเห็นสมควร เฉพาะกรณี" ฉะนั้น ถึงอย่างไรก็ตามครับ ญัตติที่จะมีการเรียกชื่อนั้นไม่อาจทำได้แน่นอนในญัตติแห่งนี้ กระผม จึงขอกราบเรียนยืนยันท่านประธานได้โปรดชี้ขาดครับ

พันเอก สมคิด ศรีสังคม (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นว่า ข้อบังคับ ข้อ ๕๕ นั้นมันชัดเจนอยู่แล้วว่าให้สิทธิแก่สมาชิกที่จะขอให้มีการนับคะแนนใหม่ตามลำดับ อยางไร คือหมายความว่า เมื่อให้มีการนับคะแนนใหม่แล้วมันก็ต้องปฏิบัติตามข้อ ๕๕ คือตอนแรกนั้นวิธีการนับคะแนนเป็นการยกมือขึ้นพันทีละระ แล้วขอต่อไปก็ขึ้นขึ้น (๓) เรียกชื่อ สมาชิกตามลำดับอักษรข้อ แล้วก็ (๔) วิธีอื่นใดที่ประชุมเห็นสมควร เฉพาะกรณีนี้เป็นวิธีการ ที่จะนับคะแนนโดยอาศัย ข้อ ๕๔ เมื่อให้มีการนับคะแนนใหม่ ที่นี้กระผมเกรงว่า ถ้าหากว่า

ท่านประธานให้ตีความในเรื่องนี้ว่าควรจะให้ยับยั้งคะแนนใหม่หรือไม่ มันจะเกิดเป็นปัญหาว่า ถ้าหากสถานีมีมติไปว่าไม่ควรให้มีการนับคะแนนใหม่จะยุติกันตรงไหนครับ จะยุติตรงข้อ ๕๕ (๒) หรือ (๓) หรือ (๔) กระผมเกรงว่าจะเป็นอย่างนั้น ถ้าหากว่าไปยุติเอาแค่ (๓) และ (๔) และถ้าสมมุติว่าคราวต่อไปถ้าหากว่าถือเอามติของสภาคราวนี้เป็นบรรทัดฐานแล้ว คราวต่อไปถ้าหากว่ามีสมาชิกขอให้มีการนับคะแนนใหม่แล้วจะยุติกันตรงไหน เกรงว่ามันจะเกิดปัญหาในภายหลัง เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่า ท่านประธานควรจะใช้วิธีตามข้อ ๕๕ นี้ครับ กระผมเห็นควยที่ว่า ใน (๓) ที่เรียกชื่อสมาชิกตามลำดับอักษรชื่อ ให้ออกเสียงลงคะแนนเป็นรายบุคคล ตามวิธีที่ประธานกำหนดนั้น มันเป็นผู้ตีที่ตกไปแล้วกระผมเห็นควยอันนี้ ที่นี้ถ้าหากว่าท่านประธานตามข้อ ๕๕ นี้ไม่ใช่ (๔) ต่อไปแล้วก็จะทำให้เกิดเป็นปัญหาในทีหลังอย่างที่กระผมได้กราบเรียนไปแล้ว เมื่อกันค้อถ้าหากว่าทางสถานีมีมติบอกว่าผู้ตีของขอประธานโตะที่ตอกออกชื่อ ของคุณปิยะพันธุ์นั้น จะนำขึ้นมาพิจารณาไม่ได้อีกแล้ว คือหมายความว่าให้ยับยั้งคะแนนใหม่ไม่ได้แล้ว แล้วคราวต่อไปถ้าหากว่าให้มีการนับคะแนนใหม่อีกก็จะเกิดเป็นปัญหาว่า ข้อ ๕๕ (๒) (๓) (๔) นี้ เราจะเอาอันไหนเป็นยุติจะเกิดเป็นปัญหาอย่างนั้น เพราะฉะนั้นกระผมใคร่จะขอให้ท่านประธานใช้อำนาจของท่านให้มีการนับคะแนนใหม่โดยวิธีที่ท่านจะกำหนดแล้วแต่โดยไม่มีกาให้ตีความ อยากจะขอความกรุณาอย่างนั้น เพื่อไม่ให้เกิดเป็นปัญหาในอนาคต

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนั้นครับ เราก็ทำหรือกันเองก็มีความเห็นที่แรกไปแล้ว ที่นี้เมื่อคุณไชยวัฒน์มีความเห็นขึ้นมาเพิ่มผู้ตีที่ว่า การให้ลงคะแนนโดยชานช่อตกไปแล้วมันใช่ไม่ได้ก็มาตรงกับคุณสมคิดควย แต่คุณสมคิดซึ่งมีความเห็นต่อไปว่าการขอให้นับคะแนนใหม่นั้นยังทำได้โดยวิธีอื่นนอกจากผู้ตีที่ตกไปแล้วอย่างนั้น นี่ปัญหาที่มีต่อไป ที่นี้สิ่งที่ผมได้ทำหรือมันเป็นอย่างนี้ อีกฝ่ายหนึ่งคัดค้านในลักษณะว่า การที่หักวงนับคะแนนผิดนี้จะหักวงกันเรื่อย ๆ มันไม่ได้ นี่ก็จะเป็นความเห็นของฝ่ายหนึ่งที่หักวงมาครั้งหนึ่งแล้วมันก็เป็นปัญหาขึ้นว่าทำได้หรือไม่ได้ และปัญหาอีกอันหนึ่งว่าถ้าเกิดทำได้ สมมุติว่าทำได้มันจะทำได้อย่างไรวิธีชานช่อ ซึ่งมีผู้เสนอไปแล้วตกไปแล้วได้หรือไม่เป็นสองประเด็นขึ้นมา ซึ่งประธานมีสิทธิทำหรือได้ เชิญคุณสนอง

๑๒๒

นายสนอง ตูจันดา (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสนอง ตูจันดา แห่งพรรคประชาธิปัตย์ เรื่องนี้ได้มีการถกเถียงกัน ๒ ฝ่าย และท่านประธานก็ได้หยิบยกมาว่า ทางฝ่ายไหนที่จะถูกต้องในข้อบังคับที่พิจารณาจะให้เปลื้องข้อบังคับกัน กระผมเห็นว่าการเปลื้องข้อบังคับนี้ ก็อาจจะมีการผูกมัดกัน ซึ่งเราจะต้องถือเป็นแบบอย่างต่อไปในภายหน้า แต่กระผมเห็นว่าขอเสนอทางออกอย่างนี้ครับ คือเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นในที่ประชุม ท่านประธานมีสิทธิที่จะถามที่ประชุมได้ว่า ในปัญหานี้ที่ประชุมจะเอาอย่างไรกัน เมื่อที่ประชุมเสียงส่วนมากเอาอย่างไรแล้ว อันนั้นก็เป็นเรื่องที่ผูกมัดกัน ฉะนั้นในเรื่องนี้ กระผมคิดว่าท่านประธานควรจะหารือในที่ประชุมว่า จะให้มีการนับคะแนนเสียงกันหรือไม่ ถ้าที่ประชุมเห็นว่าจะนับคะแนนเสียงกันใหม่ อันนั้นก็เป็นเรื่องที่จะต้องเป็นไปตามมติที่ประชุมแล้วส่วนจะนับโดยวิธีไหนก็เป็นไปตามมติ ซึ่งจะไม่ใช้โดยวิธีที่ได้ทำมาแล้ว กระผมคิดว่าขอท่านประธานได้ถามที่ประชุมเสียก่อนว่าจะให้มีการนับคะแนนกันใหม่หรือไม่ อันนี้กระผมว่าจะไม่มีการต้องเปลื้องข้อบังคับ และกระผมคิดว่า ก็จะไม่ผูกมัดที่ประชุมด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณ คุณสนองมากครับ แต่ว่าการขอให้ นับคะแนนใหม่เป็นเอกสิทธิ์ของผู้ที่เขาเสนอขึ้นมา ถ้ามีผู้รับรองถูกต้องเป็นเอกสิทธิ์เขา ผมเอาอย่างนี้ก็แล้วกัน ผมจะทำครั้งนี้ให้ได้ ๒ อย่างเลย ผมจะเสนอประเด็นขึ้น ๒ ประเด็น พึงให้คิดนะครับ ประเด็นที่ ๑ ผมจะถามก่อน ผมยังไม่ถามทันที จะหารือโดยการถามก่อนว่า การที่ผู้เสนอผู้ตัดข้อให้ชานช่อ

(นายชวน หลีกภัย ไต่ถามและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชวน เคยวกก่อนครับ นิดเดียวครับ เคยว่าผมจะให้ คุณชวนทุกครั้ง ก็จะมีผู้เสนอว่า การลงคะแนนมีข้อบังคับเขียนไว้ว่า จะต้องลงอย่างไรบ้าง มีคนเสนอว่าให้ชานช่อ อันนั้นตกไปแล้ว ต่อมาก็ยังมีคนยืนยันจะให้มีการนับคะแนนใหม่ มีการ ทักท้วง และจะนับใหม่โดยการชานช่อแบบเดิมอีกได้หรือไม่ อันนี้คุณสมศักดิ์ว่าไม่ได้ คุณไชยวัฒน์ว่าไม่ได้ นี่เป็นประเด็นหนึ่ง อันนี้เป็นข้อหนึ่ง เคยว่าผมจะให้ที่ประชุมวินิจฉัย ไปเสียเลย ประการหนึ่ง อีกประเด็นหนึ่งก็อยู่ที่ว่าการมีการทักท้วงนับคะแนนใหม่นั้น เมื่อมีการ ทักท้วงครั้งหนึ่งแล้ว แล้วมีการนับใหม่อีกครั้งหนึ่ง ต่อมาจะมีการทักท้วงอีกได้หรือไม่ นี่อีกประเด็นหนึ่ง ให้ตีความที่เดียว ๒ ประเด็นเลย เป็นแนวทางที่เป็นหลักปฏิบัติต่อไป

ถ้าอย่างนี้ผมคิดว่าไม่มีปัญหา ผมจะหาร้อย่างนี้ เชิญคุณศิริครับ

พลตรี ศิริ สิริโยธิน (ชลบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมคิดว่าการศึกษาข้อบังคับนั้น เราควรจะทำกันในเมื่อมีปัญหา แต่ว่าถ้าเราได้พิจารณาโดยละเอียดแล้ว ก็เมื่อเรายึดหลักเกณฑ์ข้อบังคับมาใช้กันอยู่ ก็ชอบที่จะพิจารณาตามข้อบังคับให้ถึถวนว่าเราควรจะทำอย่างไร ถ้าหากว่าเราจะดูในข้อ ๒๕ ในข้อบังคับ ได้กล่าวไว้ว่า "ในการนับคะแนนเสียงครั้งใด ถ้าคณะรัฐมนตรีร้องขอ หรือสมาชิกเสนอญัตติโดยมีสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่าสามสิบคน ขอให้มีการนับคะแนนเสียงใหม่ ก็ให้มีการนับคะแนนเสียงใหม่" เพราะฉะนั้นใช้คำว่า "เสนอญัตติ" เมื่อสมาชิกเสนอญัตติ เพราะฉะนั้นเมื่อสมาชิกเสนอญัตติก็เข้าไปในข้อบังคับคำว่า "เสนอญัตติ" ข้อ ๔๔ ที่ว่า "ญัตติใดตกไปแล้วห้ามมิให้นำญัตติซึ่งมีหลักการ เช่นเดียวกันขึ้นเสนออีกภายในเก้าสิบวัน เว้นแต่ประธานสภาจะอนุญาต ในเมื่อพิจารณาเห็นว่า พฤติการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไป" เพราะฉะนั้นในกรณีนี้ได้มีการนับคะแนนครั้งหนึ่งแล้ว และได้มีการเสนอญัตติขอให้นับคะแนนใหม่อีกครั้งหนึ่ง ผลปรากฏงคงเดิมคือ ผลปรากฏว่าให้มีการประชุมอาทิตย์ละ ๑ ครั้งนั้นเป็นฝ่ายชนะถ้าหากว่าผลมันเปลี่ยนแปลงไปโดยที่ใดผลกลับตรงกันข้าม ในข้อ ๔๔ ก็กล่าวไว้ว่า เว้นแต่ประธานสภาจะอนุญาต ในเมื่อพิจารณาเห็นว่าพฤติการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไป เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าการนับนั้นผลมันออกไปในทางตรงกันข้าม แล้วมีผู้เสนอญัตติใหม่ก็ชอบที่จะกระทำได้ ถ้าผลมันเปลี่ยนแปลงไป เพราะฉะนั้นถ้าผลเปลี่ยนแปลงไป ประธานสภาอาจจะใจรวรคนใจว่าให้นับใหม่อีกโดยที่ว่าผลมันเปลี่ยนแปลง แต่ที่ผลมันได้เปลี่ยนแปลง กระผมคิดว่าน่าจะยึดข้อบังคับ ที่จริงไม่ได้เอาอะไรมาผูกกัน แต่ว่าอยากจะให้ข้อบังคับนี้มีความศักดิ์สิทธิ์ในการประชุมสภาต่อไปถ้าอย่างไร เราเห็นว่าข้อบังคับไหนมันไม่เหมาะสมควรจะแก้เราก็แก้แต่เมื่อยังไม่มีโอกาสแก้ และยังใช้ข้อบังคับนี้อยู่ กระผมคิดว่าน่าจะยึดและ เกรงครวติในข้อบังคับ ไม่น่าที่จะต้องมาตีความกัน เพราะผลปรากฏอยู่แล้วว่าทั้ง ๒ ครั้งนั้นไม่ได้เปลี่ยนแปลง ส่วนในข้อ ๔๕ วิธีการ (๑) (๒) (๓) (๔) นั้น เป็นวิธีการในการปฏิบัติว่าในการที่จะนับคะแนน ลงคะแนนเสียงนั้น จะทำอย่างไร สมาชิกมีสิทธิที่จะเลือกได้ (๑) (๒) (๓) (๔) และแต่ละครั้งจะใช้ อย่างไรก็ตามแล้วแต่ความเห็นของที่ประชุม กระผมมีความเห็นส่วนตัวว่าข้อบังคับนี้ชัดเจนอยู่แล้ว และผลการลงคะแนนก็มีได้เปลี่ยนแปลงไม่ว่าที่จะต้องมานับใหม่ ยอมตกไปตามข้อ ๔๕ จึงกราบเรียนเพื่อพิจารณา

๑๒๔

นายยิ่ง สิทธิธรรม (อุบลราชธานี) : ขอคุณท่านผู้เป็นประธานผม ยิ่ง สิทธิธรรม ส.ส. จังหวัดอุบลราชธานี ผมอยากจะประนีประนอมทั้งสองฝ่ายว่าขอใ้กรรณฯ เปิดดูข้อบังคับ ข้อ ๒๖ ว่าข้อบังคับข้อ ๒๖ นี้จะเป็นเครื่องที่จะตัดสินให้การยกเลิกเสียงเรายติลงไตหรือเปล่า ผมอยากจะอ่านให้ฟัง ท่องขอความกรุณาระครับ ข้อ ๒๖ ผู้ตัดไตไม่มีผู้คัดค้าน ให้ประธานถามที่ประชุมว่ามีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ เมื่อไม่มีผู้เห็นเป็นอย่างอื่น ให้ถือว่าที่ประชุมลงมติเห็นชอบด้วยผู้ตัดนั้น นี่ผ่านไป ความในวรรคหนึ่ง มีให้ใช้บังคับแก่ผู้ตัดที่เป็น ร่างพระราชบัญญัติหรือเรื่องอื่นใดที่รัฐธรรมนูญหรือข้อบังคับนี้ คำว่า "ข้อบังคับ" นี้ เมื่อถึงเท่าที่ผมมีความเห็นผมเห็นว่าผู้ตัดทั้งสองฝ่ายเสนอ หรือท่านประธานหารู้ก็เป็นผู้ตัดในข้อบังคับ เมื่อเป็นผู้ตัดในข้อบังคับ ข้อบังคับนี้ไม่สามารถจะใช้บังคับอันนี้ได้ เพราะเขากำหนดว่า กำหนดให้ที่ประชุมวินิจฉัยโดยการออกเสียงลงคะแนน เพราะฉะนั้นผมจึงขอเสนอว่าขอให้ที่ประชุมลงคะแนนเสียงใหม่อีกครั้งหนึ่งว่า เราจะมีกาโรหวัติใหม่หรือไม่ สำหรับการลงคะแนนเสียงขอบคุณครับ

พันเอก สมคิด ศรีสังคม (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเพิ่มเติมอีกนิดหนึ่ง คือข้อบังคับนั้นมันชัดเจนแล้วครับ ที่นัยอยู่ที่ท่านประธานได้ตั้งประเด็นไว้ กระผมกลัวว่าจะสับสน อย่างท่านบอกว่าการหักทวงการลงคะแนนเสียง การให้นับคะแนน เสียงจะหักทวงกันใดตอนไหน ขั้นตอนมันอยู่ตรงไหน แต่ว่าข้อ ๕๔ ประกอบกับข้อ ๒๔ นั้นรู้สึกว่าจะชัดแล้ว คือข้อ ๒๔ นั้น เขาบอกว่า เมื่อให้มีการนับคะแนนเสียงใหม่แล้วก็ให้ไปใช้ข้อ ๕๔ และข้อ ๕๕ สำหรับข้อ ๕๔ นั้น เป็นการลงคะแนนเสียงโดยการเปิดเผยส่วนข้อ ๕๕ นั้น เป็นการออกเสียงลงคะแนนโดยวิธีลับ ซึ่งข้อ ๕๕ นี้ เราจะนำมาใช้ในวันนี้ไม่ได้ มันก็มีอยู่เพียงข้อ ๕๔ เท่านั้นโดยประกอบกับข้อ ๒๔ ที่เมื่อสมาชิกขอให้นับคะแนนใหม่ก็เป็นเอกสิทธิ์ของท่านสมาชิกผู้นั้น ที่มีหลายท่านคัดค้านว่า ถ้าหากว่าปล่อยให้มีการคัดค้านหรือมีการนับคะแนนเสียงใหม่อย่างนั้นมันก็ไม่ดีสิ้นสุด มันสิ้นสุดท่านประธาน วิธีนับคะแนนโดยอาศัยข้อ ๕๔ นั้น มี ๔ วิธีเท่านั้น ไม่ใช่มี ๕ มี ๖ มี ๗ มันต่อจากนั้นไม่ได้มี ๔ วิธีคือ (๑) ยกมือขึ้นพนศีรษะ (๒) ยืนขึ้น อันนี้เราก็ทำมาแล้ว ๒ อย่าง ที่นี้ (๓) นั้นให้เรียกชื่อสมาชิกตามลำดับตัวอักษร อันนี้กระผมมีความรู้สึกว่ามันเป็นผู้ตัดที่ตกไปแล้ว เพราะฉะนั้นก็เหลือ (๔) ข้อเดียวเท่านั้นที่จะต้องปฏิบัติ เหลือนอกนั้นแล้วจะทำไม่ได้ก็ เพราะว่า

ข้อบังคับกำหนดไว้ ๔ วิธีเท่านั้น มันจะไม่มีที่สิ้นสุด เป็นไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าท่านประธานจะชี้ขาดว่าให้ใช้วิธี (๔) นี้ ซึ่งข้อบังคับข้อ ๕๘ บัญญัติไว้เป็นข้อสุดท้ายแล้วก็ตามด้วยกันเท่านั้น เมื่อนับคะแนนเสียงโดยข้อบังคับข้อ ๕๘ (๔) ผลจะเป็นอย่างไรมันก็จะสิ้นสุดเพียงแค่นั้น เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าท่านประธานจะให้มีการตีความแล้วมันจะยุ่ง เพราะว่าถ้าตีความแล้วจะเป็นบรรทัดฐาน แล้วการตีความตามประเด็นที่ ๒ ที่ท่านประธานตั้งไว้ มันจะขัดกับข้อ ๕๘ ท่านจะเอาตรงไหนครับ ไม่ให้มีการนับคะแนนใหม่ จะเอาข้อ (๑) (๒) หรือ (๔) มันจะเกิดยุ่งกันใหญ่ ถ้าหากว่ามีการตีความในเรื่องนี้ถ้ามันมีลักษณะเป็นผลขัดกับข้อ ๕๘ เพราะฉะนั้นกระผมจึงมีความเห็นว่า (๔) ของข้อ ๕๘ เป็นข้อสุดท้ายที่สภานี้จะนับคะแนนใหม่ได้ ไม่มีวิธีอื่นใดจะทำไปโดยไม่มีที่สิ้นสุดไม่ได้ครั้งเดียวเท่านั้นครั้งสุดท้ายเพราะฉะนั้นกระผมจึงกราบเรียนท่านประธานสภาให้ใช้ข้อ ๕๘ (๔) นับคะแนน และเป็นครั้งสุดท้ายจะนับอีกไม่ได้ เพราะข้อ ๕๘ บัญญัติไว้ ๔ วิธีเท่านั้น กระผมขอกราบเรียนเพิ่มเติมดังนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือผมเห็นด้วยว่า เสนอขอให้นับคะแนนใหม่นั้นเป็นสิทธิของเขาที่จะทำได้ แต่อีกฝ่ายหนึ่งก็ท้วงขึ้นมาทันควันว่าทำไม่ได้ ที่นี้บัญญัติว่าสมาชิกที่บอกขอให้นับคะแนนใหม่ยัง เถียงไปขอให้นับคะแนนแบบขานชื่ออีก ซึ่งเป็นผู้คัดค้านะเดียวกับที่ก่อนเสนอให้ทำแล้วและก็ตกไปแล้ว ก็เกิดเป็นปัญหาว่าคุณไชยรัตน์ว่า เป็นผู้คัดค้านไปแล้วทำไม่ได้อีก นี่แหละ เป็นปัญหาอย่างนี้ ผมจึงได้ถามที่ประชุมขึ้นมาแต่ที่กลุ่มสมมติพวกมีเหตุผลอยู่อย่างนี้ว่า กลุ่มสมมติบอกให้นับคะแนนใหม่ คำว่าไม่สิ้นสุด มันสิ้นสุดได้ เพราะมี ๔ วิธี เท่านั้น (๑) (๒) (๓) ถูไปก็ (๔) ยังเถียง (๑) ทำแล้ว (๒) ก็ทำแล้ว (๓) ขอให้ทำแต่ที่ประชุมไม่เอากวไปแล้ว แต่ยัง เถียงคุณปิยะพันธุ์ เสนอให้เอาอย่างนั้นอีก มันก็เป็นปัญหา คือคุณปิยะพันธุ์บอกให้นับคะแนนใหม่ ถ้านับคะแนนใหม่แบบขานชื่อมันทำไม่ได้ อย่างที่มีคนทักท้วงแต่ถ้าหากว่าจะนับกันใหม่วิธีอื่น กลุ่มสมมติ เสนอว่าให้ทำวิธี (๔) โดยที่ประชุมกำหนดก็มีโอกาสจะทำได้ จึงอยากจะถามคุณปิยะพันธุ์ก่อนนั้นที่เสนอ

นายปิยะพันธุ์ วัชรารณ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ กระผมยังคิดว่าสามารถที่จะทำได้ครับ เพราะเหตุว่าผู้คัดค้านท่านประธานเห็นว่าตกไปแล้วนั้น เป็นผู้คัดค้านมติกันเกี่ยวกับ เรื่องการลงคะแนนครั้งแรกว่าจะลงโดยวิธียกมือหรือโดยวิธีขานชื่อนั้น เป็นผู้คัดค้าน

๑๒๖

ซึ่งไม่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ที่กระผมขอเสนอให้นับคะแนนใหม่ โดยเฉพาะความจริงถ้าจะว่ากันไปแล้ว ทุกฝ่ายต่างก็มีเหตุผลด้วยกันทั้งนั้น แต่เหตุผลนั้นก็มักจะมุ่งไปหาความถูกต้องที่แท้จริง การนับคะแนนนั้นอาจจะมีการนับคะแนนผิดพลาดกันไปก็ได้ แต่ที่ถูกต้องแน่ ๆ ก็คือการที่มาชานช่อกัน เพราะทุกฝ่ายทุกคนก็สามารถที่จะรับทราบว่าการลงมตินั้นเป็นอย่างไร และไม่ใช้ แต่เฉพาะในสถานที่ที่ทราบเท่านั้น ประชาชนทั่วประเทศเขาก็จะได้ทราบความถูกต้องนั้นด้วย ทำไมเราไม่หันเข้าไปหาความถูกต้อง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าจะมีการนับคะแนนใหม่ คุณสมมติว่านับได้ แต่ไม่ใช่วิธีที่คณะรัฐมนตรีเสนอว่าให้ชานช่อ เพราะอันนั้นถือว่าตกไปแล้ว ที่คุณไชยวัชณ์ได้ยืนยัน ถ้าจะให้ให้นับคะแนนใหม่ทำไมต้องตีความ ผมว่าเป็นสิทธิของสมาชิกที่จะขอให้ให้นับคะแนนใหม่ได้ เพราะฉะนั้นถ้าจะนับคะแนนใหม่ก็ต้องกำหนดวิธี (๔) ถ้าจะเอาวิธี (๔) จะเอาอย่างไร ก็เสนอมา มันจะได้เสร็จไป

นายชวน หลีกภัย (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชวน หลีกภัย จากจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ก่อนที่ท่านประธานจะวินิจฉัยให้ดำเนินการอยุ่ขงใดก็แล้ว แต่ กระผมอยากจะฝากความคิดซึ่ง เป็นความเข้าใจของกระผมว่า ความคิดที่ว่า การออกเสียงลงคะแนนโดยเปิดเผยมี่เพียง ๔ วิธีนั้น กระผมไม่เห็นด้วย และความคิดที่ว่า การลงมติมีจุดยุติ ความขบ้งคับข้อ ๒๕ เมื่อมีการลงมติโดยขบ้งคับข้อ ๕๕ (๔) นั้นกระผมก็ไม่เห็นด้วย การลงคะแนนเสียงโดยเปิดเผยตามขบ้งคับข้อ ๕๕ นั้น ขบ้งคับเขียนไว้ ๔ ข้อ (๑) ยกมือขึ้นพื้นสี่ระยะ (๒) ยืนขึ้น ซึ่งใช้ไปแล้ว (๓) เรียกชื่อสมาชิกตามลำดับอักษรขอให้ออกเสียงลงคะแนนเป็นรายคนตามวิธีที่ประธานกำหนด อันนี้ยุติไปแล้ว (๔) วิธีอื่นใดซึ่งที่ประชุมเห็นสมควร เฉพาะกรณี วิธีอื่นใดนี้กระผมไม่เห็นว่าเป็นวิธีเดียวสมาชิกอาจจะขอร้องว่าวิธีอื่นใดตามข้อ (๔) นี้ให้ถูกเขา ใครเห็นด้วยยกเขา หรืออาจจะบอกว่าใครเห็นด้วยในนอนหรือใครเห็นด้วยในยกมือ ๒ มือ มีวิธีปฏิบัติใดหลายอย่าง ซึ่งไม่ยุติอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้พูดเมื่อสักครู่นี้ปัญหาอันอยู่ที่ว่าเราจะตีความขบ้งคับข้อ ๒๕ ไปในทางไหน กระผมเห็นว่าขบ้งคับข้อ ๒๕ ที่เขียนไว้ว่าในการนับคะแนนเสียงครั้งใด คำว่า "ครั้งใด" นั้นถึงแม้จะไม่ได้บอกว่าการครั้งแรก ครั้งที่ ๒ ครั้งที่ ๓ แต่กระผมคิดว่าการตีความขบ้งคับข้อหรือกฎหมายนั้นน่าจะตีความในสิ่งที่เป็นไปได้ น่าจะตีความในสิ่งที่จะเป็นประโยชน์

ทั่วไป สมมติว่าท่านประธานจะยอมให้มีการนับคะแนนอีกครั้ง ซึ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
เมื่อสักครู่นี้ได้ออกวาทองไขว้ (๔) คือวิธีอื่นใดที่สมาชิกเห็นสมควร เพราะวิธีนี้ยุติไปแล้ว
กระผมไม่เห็นด้วย ยุติไปเพียงวิธีเดียวเท่านั้น คือท่านขอสมาชิกแต่วิธียกมืออีกที ยืนขึ้นก็ตาม
ยังไม่ยุติ เราอาจจะให้ลงคะแนนใหม่อีกครั้งหนึ่ง โดยวิธีการยกมืออีกครั้งก็ได้ ถ้าสมมติว่า
เราก็คงความชอบบังคับข้อ ๒๕ ให้ลงคะแนนใหม่อีกครั้งหนึ่ง เมื่อลงคะแนนผลออกมาอย่างไร
ปรากฏผลออกมาว่า ฝ่ายหนึ่งได้ ๑๑๒ อีกฝ่ายหนึ่งได้ ๕๒๒ เหมือนอย่างที่เกิดขึ้น กระผม
ลุกขึ้นกราบเรียนท่านประธาน กระผมขอให้นับคะแนนใหม่ กระผมมีสิทธิใหม่ครับ กระผมยังมี
สิทธิและเมื่อนับคะแนนครั้งที่ ๔ เสร็จแล้วเพื่อนรักของกระผมบอกว่า ยังไม่แน่ใจให้นับ
คะแนนใหม่ ท่านมีสิทธิใหม่ครับ มี จุดอยู่ที่ตรงไหนครับ ถ้าจะบอกว่าจุดอยู่ที่ (๔) กระผม
กราบเรียนแล้วว่า (๔) นั้นไม่ได้กำหนดว่าวิธีอื่นใด แต่ทำให้ประชุมกำหนดกันเอง แล้วแต่
เห็นสมควร ซึ่งวิธีเหล่านี้ท่านสมาชิกจะกำหนดไว้ ๕ วิธี ๑๐ วิธี แล้วแต่เราจะตกลงกัน
ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมเห็นด้วยกับท่านอดีตประธานสภาผู้แทนราษฎร คือ พลตรี
ศิริ สิริโยธิน ที่ว่าไม่จำเป็นจะต้องให้ประชุมนี้ด้วยความชอบบังคับ เพราะมันชัดเจนพอสมควร
พอที่เราจะเข้าใจได้โดยสามัญสำนึกอยู่แล้ว และกระผมเห็นว่าหากว่าพฤติการณ์ในเรื่องนี้
มันเปลี่ยนแปลงไปมาก เช่นนับคะแนนครั้งแรกฝ่ายที่เห็นด้วยว่าควรประชุมสัปดาห์ละ ๒ วัน
ชนะพอนับครั้งที่ ๒ ฝ่ายที่เห็นว่าควรประชุมสัปดาห์ละ ๒ วันแพ้ พฤติการณ์อย่างนี้น่าจะได้
มีการนับคะแนนใหม่อีกครั้งหนึ่ง หรือถ้านับหน้าขาดเหลือกันเพียง ๑ คะแนนกระผมก็คิดว่า
น่าเห็นใจที่ควรจะมีการนับคะแนนอีกครั้งหนึ่ง แต่ด้วยตัวเลขครั้งแรก ๑๒๑ กับ ๑๑๔
ครั้งที่ ๒ ยิงห่างออกไปอีก ๑๒๒ กับ ๑๑๖ กระผมคิดว่าพฤติการณ์อย่างนี้ ไม่น่าที่จะต้องมีการ
การนับคะแนนใหม่ กระผมที่ความชอบบังคับไปในทางที่ว่า จะเป็นประโยชน์กับพวกเราทุกคน
เป็นความเห็นของกระผมเท่านั้นเองครับ ขอบพระคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอให้อภิปรายอีกคนเดี๋ยวนี้ครับ

นายสงวนศักดิ์ ศิริชนะ (หนองคาย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สงวนศักดิ์
ศิริชนะ ส.ส. จังหวัดหนองคาย พรรคชาติไทย กระผมเห็นว่าข้อบังคับข้อ ๔๔ นั้น เป็น
ข้อบังคับที่บังคับไว้แล้วว่า ถ้ายุติที่ตกไปแล้วห้ามมีใหนำยุติซึ่งมีหลักการ เช่นเดียวกัน ขึ้น
เสนออีกภายในเก้าสิบวัน เว้นแต่ประธานสภาจะอนุญาตในเมื่อพิจารณาเห็นว่า พฤติการณ์ได้

๑๒๘

เปลี่ยนแปลงไป ขอนบังคับเหลือเกินครับว่า พฤติการณ์นั้นมิได้เปลี่ยนแปลงไปเลยเพราะว่าการลงคะแนนเสียงทั้ง ๒ ครั้งนั้นมันก็ได้ผลลัพธ์ออกมา เช่นเดียวกันอำนาจของท่านประธานก็จะไม่มีอำนาจที่จะแก้ไข เป็นอย่างอื่นไปได้ตามระเบียบข้อบังคับข้อนี้ฉะนั้นกระผมจึงขอเสนอเป็นมติว่ามติที่ลงไปแล้วตามนี้ประธานไม่มีอำนาจที่จะมาแก้ตามข้อ ๔๘ นี้เลยครับ กระผมขอสนับสนุนตามที่มติประธานสภาได้อธิบายไว้ชัดแจ้งและคุณชวนก็ได้อธิบายไว้ชัดแจ้งแล้วครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ มันก็จะไกลยุดิแล้วผมพอจะมองเห็นจุดแล้ว คือขอทำความเข้าใจนิดเดียว ผมเองหวังดีต่อที่ประชุมนี้แก่ทุกฝ่าย มติที่บอกวาทกไปแล้วนั้น คือมติที่เสนอให้ เป็นลงคะแนนแบบขานชื่อที่ท่านอดีตประธานว่า ที่ปัญหาที่มันเกิดขึ้นว่า เขาขอให้นับคะแนนใหม่ทำได้หรือไม่ตามข้อ ๒๕ มันอยู่ที่ตรงนี้ ที่หลายฝ่ายก็มีความเห็นว่าให้ทำได้แต่จะมาทำแบบมติที่ตกไปแล้วมันไม่ได้ เพราะฉะนั้นกระผมจะเอาอย่างนี้ กระผมจะแปลความว่าขอให้นับคะแนนใหม่ได้ เพราะมันมีหลายวิธี ส่วนจะเอาวิธีไหน ที่ประชุมกำหนดเอาไม่ใช่วิธีที่ตกไปแล้ว ขอเชิญคุณใหญ่ครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ (นครสวรรค์) : ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขออภัยครับ บัง เถียวว่าคุณไกรสร เขาประท้วงครับ ขอเชิญคุณไกรสรก่อนครับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมจะพูดแล้วอย่าคิดว่ากระผมย้อนไปถึงเรื่องเราเริ่มประชุมนะครับ ความจริงกระผมในฐานะ เป็นสมาชิกสภาผู้หนึ่ง กระผมน่าจะประท้วงที่ประชุมตั้งแต่ตอนเริ่ม เปิดเกมการประชุมสภา เพราะตอนนั้นมีการเสนอญัตติโดยคุณตรงธรรม ปัญญาภิ แล้วก็ถอนญัตติ การถอนของคุณตรงธรรมนั้นถ้าว่าตามหลักแล้วผิดข้อบังคับ การถอนที่ประชุมจะต้องอนุมัติ แต่เนื่องจากเป็นกรณีเล็กน้อย กระผมเห็นบรรยากาศที่ประชุมไม่ดีใจ กระผมจึงไม่นำข้อบังคับนั้นขึ้นมาพูด ความจริงผิดข้อบังคับ จะเห็นว่ากระผมนี้ตลอดเวลาอยู่ในหลักการ ถ้าสภาพลิกดูจะเห็นว่าเขียนว่าอย่างนั้น ถ้าสมมุติสภาเห็นว่ากระผมเป็นคนอยู่ในหลักการ สิ่งที่กระผมมาปรึกษาหารือกับเพื่อนสมาชิก เมื่อก่อนที่จะดำเนินการประชุมมาจนถึงขั้นเดี๋ยวนี้ กระผมได้เรียนแล้วว่าข้อบังคับข้อ ๔๔ นั้นเขียนไว้ชัดแจ้ง หลังจากทีกระผมได้ยืนยันได้มีแม่กระทั้ง พัน เอก สมคิด ขอประทานโทษ หัวหน้าพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย ท่านก็ยังบอกว่า การเสนอขานชื่อ

มันตกไป แล้วท่านก็ทูลท่านประธานสภา พลตรี ศิริ สิริโยธินท่านก็เห็นว่าผิดข้อบังคับข้อ ๔๔ ตรงกันแนวความคิดเห็นของกระผม คุณชวน หลีกภัย ขึ้นมาพูด ก็ยังยืนยันตรงกับประเด็นของกระผม เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าผู้เสนอขอให้ท่านชื่อนั้นขัดกับข้อบังคับ ท่านประธานกลับเปิดประเด็นใหม่อีกว่า ท่านประธานจะให้มีการพิจารณาให้มีการนับคะแนนใหม่อีก ก็ผิดข้อบังคับอีก เพราะไม่มีสมาชิกท่านใดเสนอมาโดยใช้วิธีข้อ (๔) ตามที่ท่านประธานแนะนำเป็นการ เปิดประเด็นของท่านประธาน กระผมในฐานะสมาชิกจึงลุกขึ้นมาประท้วง เมื่อสภามีแนวโน้มเห็นตั้งแต่อดีตประธานสภาท่านเห็นว่าผิดข้อบังคับ ทุกคนก็ยืนยันตามตัวอักษร เรื่องที่นายยุติ แต่ท่านประธานก็บอกว่าเอาละผมจะให้นับใหม่ ทั้งๆ ที่ไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดเสนอใช้วิธี (๔) ท่านประธานก็เปิดประเด็นไปอีก เป็นการกระทำที่เห็นว่า สภาผู้แทนชาดการวินิจฉัยชาดการตัดสินใจที่ถูกต้องเพียงแต่กรณีการลงมติว่าจะประชุมสัปดาห์ละ ๑ วัน หรือ ๒ วัน ซึ่งการตัดสินใจในการประชุมสัปดาห์ละ ๑ วัน หรือ ๒ วัน เป็นเรื่องของสภาไม่ใช่เรื่องของรัฐบาล ไม่ใช่ของพรรคประชาธิปัตย์ ไม่ใช่ของพรรคในพรรคนั้น เป็นของสภาที่เมื่อสภาได้ลงถึง ๒ ครั้ง ว่าควรที่จะสัปดาห์ละ ๑ วัน ครั้งแรก ฝ่าย ๑ วัน ก็มีเสียงมากกว่าฝ่าย ๒ วัน เมื่อมีคนขอใช้ข้อบังคับให้มีการนับคะแนนใหม่อีก ก็มีการยืนยันอีกว่าควรจะเป็น ๑ วัน ไม่ใช่ ๒ วัน ก็ถูกต้องแล้ว สภายืนยันทั้งสองครั้งว่าเป็นสัปดาห์ละ ๑ วันและถ้าหากจะมีการลงมติอีกโดยข้อขอให้ใช้ข้อ (๔) มันจะเป็นการกระทำที่ให้ประชาชนเห็นใหม่ว่าเพียงการวินิจฉัยแล้วสภาก็ยังไม่อยู่กับร่องกับรอย กระผมจึงอยากจะขอความกรุณาท่านประธานสภาในฐานะที่ท่านเพิ่งจะนั่งบัลลังก์เป็นประธานวันนี้ ได้โปรดใช้ข้อบังคับข้อที่ ๔๔ ได้โปรดใช้อำนาจหน้าที่ของท่านอย่าคิดผูกพัน เพียงตัวของท่านเกรงว่า จะถูกกล่าวหาเป็นเผด็จการ ถ้าท่านมีความผูกพันตัวเองโดยล้มสถาบันผู้แทนราษฎรแล้วรัฐสภาของชาติก็เริ่มจะมีภาพพจน์ว่าประธานชาดการตัดสินใจที่ถูกต้อง กระผมจึงประท้วง เพียงแค่นี้

ขอพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต้องขอขอบคุณคุณไกรสร เป็นอย่างมากนะครับไม่ใช่ผมเปิดเกมขึ้นใหม่ มันเป็นอย่างนี้ ผมเห็นที่คุณปิยะฉัตรเสนอมาให้ให้นับคะแนนใหม่ ผมมีความเห็นว่าเป็นสิทธิของเขาที่จะทำได้ตามข้อบังคับ ข้อ ๒๕ ผมเห็นด้วยอย่างนั้น ก็บังเอิญเหลือเกินว่าที่คุณปิยะฉัตรเสนอมา พร้อมกับเสนอว่าให้ท่านชื่อนั้นชื่อนี้ก็มีสมาชิกทั่วทั้ง

๑๓๐

๒ ลักษณะด้วยกัน ลักษณะหนึ่ง ทักท้วงว่านับคะแนนใหม่อีกไม่ได้แล้ว สมาชิกอีกฝ่ายหนึ่ง ทักท้วงลักษณะว่า ผู้คัดค้านข้อมันตกไปแล้ว ก็มีผู้อภิปรายส่วนใหญ่ก็เห็นว่ามันตกไปแล้วจริงๆ ขอให้ชานชื่อ ส่วนนับคะแนนใหม่นั้นยังเป็นสิทธิจะทำได้ ผมก็อยากจะให้รวดเร็วแทนที่จะ แปลความว่าทำได้หรือไม่ได้ ก็เลยบอกเอา ถ้าจะนับคะแนนใหม่ให้ที่ประชุมกำหนดมา จะเอาอย่างไร ตามวิธี (๘) ก็เป็นสิทธิของที่ประชุมนี้ก็แค่เป็นเพียงแค่นี้เท่านั้น ไม่ได้เปิด ประเด็นขึ้นมาใหม่ ถ้าไม่อย่างนั้นจะใช้อำนาจประธานขอให้สภาตีความก็ยิ่งจะไปกันใหญ่ นี่แหละครับผมชี้แจงเพียงเท่านี้คุณไกร ไม่ได้เปิดประเด็นขึ้นมาใหม่ เอาคนอ่อนบ้างครับ อักสัก ทานเคี้ยว คุณมานะครับ เคี้ยวผมจะกัดสินแล้วครับ

นายมานะ พิทยาภรณ์ (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม มานะ พิทยาภรณ์ ส.ส. จังหวัดสุรินทร์ แห่งพรรคกิจสังคมกระผมไกรกราบเรียนท่านประธานสภาว่า ที่กระผมจะอภิปรายในครั้งนี้ ไม่ใช่อภิปรายในฐานะเป็น ส.ส. จังหวัดสุรินทร์หรือในฐานะ สังกัดพรรคกิจสังคม กระผมจะขอกราบเรียนท่านประธานว่า ตามที่ท่านประธานดำริ ที่จะถามมติของสภานั้นชอบแล้ว เพราะเหตุว่าปัญหาต่าง ๆ ยังมีอยู่ เช่น ปัญหาข้อ ๔๔ แห่งข้อบังคับนั้นจะไปถือที่เคี้ยวว่า ผู้คัดค้านคือมิใช่รัฐ ประธานโทที่จะต้องขอเอชนาม จะต้องตกไปนั้นกระผมไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง กระผมขอประธานอ่านข้อบังคับอีกครั้งหนึ่ง ข้อบังคับข้อ ๔๔ บอกว่า "ผู้คัดค้านตกไปแล้ว ห้ามมิให้นำผู้คัดค้านที่มีหลักการ เช่น เคี้ยวกัน ..."

กระผมขอหยุดแค่นี้ จริงอยู่ผู้คัดค้านให้ลงคะแนนโดยเปิดเผยได้ตกไป แต่ผู้คัดค้าน คุณมิใช่รัฐมิได้ใช้หลักการ เช่น เคี้ยวกัน ที่มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งพรรคกิจสังคม ได้เสนอ ขอให้ลงคะแนนโดยเปิดเผยนั้น หลักการมีอยู่ว่าต้องการให้ทุก ๆ คนทราบว่า ใครลงคะแนนว่าจะประชุม ๒ วันหรือจะประชุม ๑ วันต่อ ๑ สัปดาห์นั้นเป็นหลักการ ส่วนที่คุณมิใช่รัฐ เสนอขอให้ให้นับคะแนนใหม่นั้นหลักการมีอยู่ว่าการนับคราวที่แล้วอาจจะไม่ถูกต้อง เพราะฉะนั้น จึงขอให้ให้นับคะแนนใหม่ ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้กระผมจึงเห็นว่าเป็นปัญหาอย่างยิ่ง ซึ่งสภาสมควรที่จะวินิจฉัยให้เป็นบรรทัดฐานที่จะถือปฏิบัติต่อไปในภายหน้า และกระผมเห็นด้วยกับท่าน ประธานสภาอย่างยิ่งที่จะให้สภาวินิจฉัยดังที่กระผมได้กราบเรียนมาแล้ว ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับเวลาก็ดวงเลยมานานแล้ว ผมจะถาม เป็นประเด็นหรือในที่ประชุมนี้เลย เตรียมออกความเห็นด้วย เพื่อให้เป็นการยุติไป

ประเด็นที่ผมจะถามก็มีอยู่ว่า คุณโยะฉัฐที่เสนออุทิตีอย่างนี้ขึ้นมาเนี่ย มีสิทธิทำไต่หรือไม่เป็นประเด็นหนึ่งก่อน เอาละครับ

(นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ ไต่ขึ้นและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ลงมติเอาละครับ คือผมหารู้ มันไม่ได้ซักข้อบังคับ คุณสุรินทร์ครับ อย่างที่คุณสุรินทร์ว่าเนี่ยมันชัดไม่มีปัญหา แต่ผ่านนี้เขาวัวเขาทำได้เนี่ย มันมีปัญหามาผ่านนี้เหมือนกันเป็นปัญหา สภาตัดสินไปมันก็เสร็จไปเท่านั้นเอง เอาละครับ ผมจะถามอยู่ที่ประชุม ที่คุณโยะฉัฐเสนอมานี้ว่า ให้นับคะแนนใหม่อีกเนี่ยเสนอแล้ว เสนออีกอย่างนี้ไต่หรือไม่ ผมจะถามที่ประชุม คุณสนองประท้วงอะไรครับ

นายสนอง ตูจินดา (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสนอง ตูจินดา กระผมคิดว่าเพื่อจะให้เรื่องยุติกันไปกระผมขอความกรุณาอย่าแปลความในข้อบังคับเลยครับ กระผมจะขอเสนออุทิตีว่าจะมีการนับคะแนนใหม่ไต่หรือไม่ใคร เห็นด้วยขอได้โปรดรับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เหมือนกันครับ ผมก็ถามอยู่แล้วว่า นับคะแนนใหม่ไหมครับ

นายสนอง ตูจินดา (กรุงเทพมหานคร) : คืออันนี้ไม่ได้แปลความครับ ขอว่า จะมีการนับคะแนนใหม่หรือไม่ คือไม่แปลความในข้อบังคับเลย ไม่ตีความเลยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาอย่างนี้ ผมเข้าใจเจตนาของคุณสนองดี คุณสนองกลัวว่าถาลงมติไปแล้วจะไปผูกมัดต่อไปในอนาคต ผมจะมีอุทิตี ๒ อุทิตี อุทิตีอันหนึ่งมันมีปัญหาก็เกี่ยวกับเรื่องกระทำใหม่ไต่หรือไม่ อีกอันหนึ่งที่มีคนพูดมาครั้งหลังว่า ถ้าจะทำไม จะทำแบบขานชื่ออีกก็ไม่ได้ถือว่าตกไปแล้ว ผมจะถามอันหลังก่อนดีกว่าเพื่อให้สถานที่เบาใจว่า ถ้าจะมีการนับคะแนนใหม่ พังให้คืนะครับ ถ้าจะมีการนับคะแนนใหม่ จะใช้วิธีนับแบบที่สถานที่ไม่เห็นด้วยไปแล้ว ที่ตกไปแล้วไต่หรือไม่ คือเดิมที่มีผู้เสนอให้ขานชื่อแล้วสภาไม่เอา และต่อมาจะมาเสนอใหม่บอกขานชื่ออีก ไม่ได้ อย่างนั้นใช้ใหม่ครับซึ่ง เป็นปัญหาอยู่เนี่ย เอา คุณสมัครบ้างครับ

๑๓๒

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ผมยื่นประท้วง
 ท่านประธานนะครับ ผมขอเรียนท่านประธานว่าข้อเสนอของคุณสนอง คุณจินดา เมื่อตะกี้นั้น
 เป็นข้อซึ่งจะยุติข้อยกซึ่งยกยามาโดยเกินความจำเป็น คุณสนอง เสนอ เป็นผู้ตัดใหม่
 มีผู้รับรองครบถ้วน ไม่ใช่ขอให้วินิจฉัยว่าจะนับใหม่ได้หรือไม่ คุณสนอง เสนอว่าจะนับใหม่
 หรือไม่ ปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นท่านประธานจะวินิจฉัยด้วยความเห็นเสียงข้างมากในสภา เพราะ
 ฉะนั้นผู้ตัดของคุณสนองนั้นท่านประธานต้องรับครับ มีผู้รับรองครบถ้วนถ้ามีผู้เสนออย่างอื่นอีก
 ท่านประธานก็เอาผู้ตัดมาเทียบกัน ถ้าไม่มีเสนอเป็นอย่างอื่นนั้น ข้อความในผู้ตัดนั้นแบ่งแยก
 อยู่แล้วว่าจะให้นับใหม่หรือไม่เท่านี้ครับ ไม่เกี่ยวกับข้อบังคับเลย ผมคิดว่าถ้าท่านประธาน
 รับข้อเสนอของคุณสนอง แล้วก็มีกรรมการลงคะแนนกับกันตรงนี้เท่านี้เองไม่มีใครเสียหายเลย
 ทั้งนี้ ผมเชื่อว่าท่านสมาชิกแม้กระทั่งคุณโยะณัฐเองจะไม่ขัดข้องในข้อนี้ ขอขอบพระคุณครับ

นายไพฑูรย์ เกื้อแก้ว (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ไพฑูรย์
 เกื้อแก้ว จากจังหวัดลำปาง พรรคแนวร่วมประชาธิปไตย ท่านประธานที่เคารพ ผมเอง
 ในวันเลือกประธานสภาได้ลงคะแนนให้ท่านประธานเห็นเป็นคนหนุ่มที่จะมีความเด็ดขาด ผม
 อยากจะกราบเรียนขอให้ท่านประธานได้แสดงความเด็ดขาดในการประชุมเสียทีหนึ่ง ผมได้
 นับคุณไม่ต่ำกว่า ๓ ครั้งที่ท่านประธานได้แสดงความโน้มเอียงที่จะตัดสินใจ โดยยอมรับว่า
 ผู้ตัดของสมาชิกผู้มีเกียรติคือ คุณโยะณัฐ ในข้อ ๒๔ นั้น มีสิทธิที่จะให้มีการนับใหม่แล้วก็เกือบ
 จะลงเลย ในข้อบังคับข้อ ๕๕ กี่ว่ากันมา (๑) ตามที่อาจารย์สมคิดได้เข้ามา (๑) ผ่านไป
 แล้ว (๒) ผ่านไป (๓) ก็ทำไม่ได้ มีการทักท้วงกัน เพราะว่าเป็นผู้ตัดตกไป ก็มาถึง
 (๔) ท่านประธานก็แสดงว่าจะมีการชี้ขาดที่ไร พอท่านแสดงที่ไร ท่านก็มีสมาชิกคนสำคัญ
 ของพรรคประชาธิปไตยขึ้นมาคัดค้าน ท่านก็กลับไปอีกทุกที ๔ ครั้งแล้วครับ ท่านก็ชี้ขาดลงไป
 เสียเลย ใช้วิธีการ (๔) ให้สภานี้โดยยุติเสียทีหนึ่ง ไม่ต้องไปสนใจอิทธิพลในพรรค หรือ
 ความเกรงใจอะไรให้มากนักหรอกครับ ผมว่าอย่างนี้ ท่านประธานที่เคารพ ผมก็นั่งฟังมา
 ก็ยกมือมา ที่นี้ผมกราบเรียนนี้ไม่ใช่จะมาว่าอะไรให้มาก เพราะผมเห็นท่านประธาน
 ได้พูด ท่านประธานพูดอย่างชัดเจนไม่ต่ำกว่า ๒ ครั้งว่าท่านเห็นควรว่า มีสิทธิตามข้อบังคับ
 ข้อ ๒๔ ในการจะนับใหม่ท่านประธาน เพราะฉะนั้นผมมีความเห็นว่า เมื่อท่านได้แสดงความ
 โนมเอียงมาอย่างนี้ และท่านก็วินิจฉัยกลับไปกลับมา ก็อยากให้ท่านใช้ความเด็ดขาด

อำนาจของประธานสภาฯ ชาติไปเสียเลย ถ้าจะเอาตามข้อ ๒๔ แล้ว โดยอาศัยข้อบังคับข้อ ๕๕ (๔) วิชิตไคซึ่งที่ประชุมเห็นสมควร เฉพาะกรณี ท่านก็วินิจฉัยไปเลยครับพอประท้วงที่หนึ่งท่านก็กลับมาก็มีการลงมติดี ความ ประเดี๋ยวก็กลับมา ท่านก็ยอมอีกว่าต้องเห็นด้วยกับข้อ ๒๔ ว่า เรามีสิทธิในการจะ เสนอญัตติข้อใหม่ใหม่ นี่ผมไม่ได้ก็เขียนท่านประธาน ผมก็เห็นว่าถ้าอย่างนั้นผมเสนอที่สมควรที่จะให้มีการนับใหม่ แล้วก็อาศัยข้อ ๕๕ (๔) คือให้ใช้วิชิตไค ซึ่งที่ประชุมเห็นสมควร ก็ปรึกษาที่ประชุมเอาวิธีการอื่นใดแล้วตัดสินไปเสียเลย นี่ก็เลยอาหารกลางวันที่มาแล้ว ประชาชนที่ฟังอยู่มากมายก็ไม่ถึงขอยุติเสียที ผมกราบเรียนท่านครับ ขอพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนั้นครับ ไม่ใช่ว่าผมไปเกรงใจสมาชิกฝ่ายพรรคประชาธิปไตยที่เป็นอาวุธอะไร เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นมานี้ฝ่ายหนึ่งว่า อาจจะทำอย่างนั้น ก็มีการสวนขึ้นมาทันทีว่าทำไม่ได้ ซึ่งประธานสภาฯ ได้ขอหารือ หรืออีกก็เป็นเหตุผลครับ ไม่ได้เกรงใจอะไรหรอกครับ ก็เป็นท่านนั่นเอง เพื่อให้เกิดความเรียบร้อยในที่ประชุมและเป็นบรรทัดฐานต่อไป เอาอย่างนี้ครับถ้าผมจะตัดสินเด็ดขาดลงไปนั้นก็เป็นเรื่องที่จะต้องแปลความ ผมก็ไม่อยากแปลความอย่างที่ว่านั้นแหละครับหารือกัน อย่างนี้ สมาชิกอยากให้นับคะแนนใหม่ อีกคนบอกนับไม่ได้เอาเถอะครับถ้าจะให้ นับคะแนนใหม่ คุณสนองบอกให้ถามที่ประชุมว่าจะนับคะแนนใหม่ไหม ผมก็จะถามที่ประชุมเลย ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้นับคะแนนใหม่ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๕ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่สมควรนับคะแนนใหม่ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๗๕ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้มีการนับคะแนนใหม่ จึงเป็นอันว่าให้มีการประชุมลับคาที่ละ ๑ วัน ต่อไปเป็นการกำหนดวัน และเวลาประชุมเชิญคุณสุรินทรครับ

นายสุรินทร มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอวันพฤหัสบดี เวลา ๕ นาฬิกาครับ เสนอทั้งวันและเวลาไปเลย

๑๓๔

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองไหมครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ร้อยตำรวจเอก มานัส ชูวนลิน (นครปฐม) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติ กระผม มานัส ชูวนลิน ส.ส. จังหวัดนครปฐม พรรคธรรมสังคมนับ
กระผมขอเสนอวันพฤหัสบดีเหมือนกับคุณสุรินทร์ มาศดิตถ์ แต่ขอใช้เวลา ๘ นาทีการันตี
เพื่อจะได้ทำงานได้มากขึ้น ขอบคณนะครับ

นายสุชน ชนสมจิตต์ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุชน
ชนสมจิตต์ ส.ส. ขอนแก่น พรรคธรรมสังคมนับ กระผมว่าควรจะแยก สำหรับวันกับเวลา
เพราะว่าการอภิปรายกันนี้ เดี่ยวจะก่อให้เกิดผลกันอย่างมากทีเดียว เวลา ๘ นาทีการันตี
๘.๓๐ นาทีการันตี ๘ นาทีการันตี ก็มีเหตุผลอย่างไร แล้ววันก็เหมือนกัน กระผมขอให้
แยกประเด็น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสนอมาเถอะครับ เดี่ยวผมจะจัดการให้

นายสุชน ชนสมจิตต์ (ขอนแก่น) : คือขอร้องให้คุณสุรินทร์แยกประเด็นวัน และ
เวลาคนละประเด็น

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : เรื่องเวลากระผมขอถอนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ คุณสุรินทร์ มาศดิตถ์ เสนอวันพฤหัสบดี
ใครจะมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ

นายสมมิตร เจริญรัตน์ (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมมิตร
เจริญรัตน์ ส.ส. จังหวัดสุรินทร์ กระผมเห็นว่าถึงแม้กระผมจะเอาวันอื่นก็คงจะพบในสถานที่
เพราะพวกกระผมเป็นเสียงข้างน้อย กระผมเสนอท่านประธานเอาเป็นวันศุกร์ครับ เพราะ
เป็นวันท้ายสุดของสัปดาห์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองหรือไม่ครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องแล้ว มี ๒ วันแล้วครับ วันพฤหัสบดี
กับวันศุกร์ จะมีใครมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ

นายสุรพันธ์ ชินวัตร (เชียงใหม่) : กระผม สุรพันธ์ ชินวัตร ส.ส. จากจังหวัด
เชียงใหม่ อยากจะเสนอเป็นวันเสาร์ครับ เพราะว่า อยากจะให้คณะรัฐบาลได้มีโอกาส

ทำงานมากขึ้น

(ไม่มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีผู้รับรองนะครับ ก็เป็นอันว่าที่ประชุมนี้มีมติให้พิจารณา ๒ วัน ๒ เรื่องด้วยกัน ๒ ประเด็นนะครับว่าประเด็นวันพฤหัสบดี กับวันศุกร์ ผมจะถามที่ประชุมว่าท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรจะให้มีการประชุมวันศุกร์ ไปรอกยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๐ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะให้มีการประชุมวันพฤหัสบดี ไปรอกยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๖๖ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้สภาประชุมวันพฤหัสบดี เวลาครับ

นายโกศล มารมย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายโกศล มารมย์ ส.ส. อุบลราชธานี ขอเสนอเป็นเวลา ๘.๓๐ ตามเวลาราชการครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดรับรองครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายเกษม บุตรขุนทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เกשמ บุตรขุนทอง จากจังหวัดเพชรบูรณ์ พรรคประชาธิปัตย์ กระผมขอเสนอเวลา ๘.๓๐ นาฬิกาครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดรับรองครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายสุธรรม ปัทมคิลก (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุธรรม ปัทมคิลก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด ขอเสนอเวลา ๘.๐๐ นาฬิกาครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุธรรม ปัทมคิลก เสนอ ๘.๐๐ นาฬิกา มีท่านผู้ใดรับรองครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

๑๓๖

นายไพศาล แสนใจงาม (สุพรรณบุรี) : กระผม ไพศาล แสนใจงาม
ส.ศ. จังหวัดสุพรรณบุรี ขอเสนอ ๕.๓๐ นาฬิกาถึงเที่ยงคืนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เอาครับ คือผู้ที่ประชุมจะหารือวันนี้ คือเวลา
ประชุม เวลาเล็กไม่สำคัญ เอาเวลาเริ่มประชุมครับ

นายไพศาล แสนใจงาม (สุพรรณบุรี) : ขอประทานโทษด้วยครับ
นางจินตนา เรืองกาญจนเศรษฐ์ (สุรินทร์) : ก็ฉันขอให้เริ่ม ๑๖.๐๐ นาฬิกา
เพื่อว่ารัฐบาลจะได้มีโอกาสทำงานตอนเช้า แลวก้ตอนบ่ายด้วย ขอผู้รับรองด้วยคะ
(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายชิงชาติ รัตนวิชา (นครศรีธรรมราช) : กระผม ชิงชาติ รัตนวิชา
จังหวัดนครศรีธรรมราช ขอเสนอปิดการ เสนอครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดรับรองครับขอปิดการ เสนอ เวลาครับ
(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่า
ที่ประชุมเห็นด้วย

ต่อไปก็จะถามมติว่า ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับการประชุมเริ่มเวลา คุณเกษม
ประท้วงอะไรครับ

นายเกษม บุตรขุนทอง (เพชรบูรณ์) : ไม่ครับท่านประธานครับ กระผม
ขอถอนมติของกระผมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มติที่ขอถอนนี้ เมื่อสภารับไว้แล้วอย่าง
คุณไกรสรว่านี้ ผมจะถามว่า จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ ที่คุณเกษม
บุตรขุนทอง ขอถอนนี้

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มี ถือว่าที่ประชุมมีมติให้คุณเกษม
ถอนไปเวลา ๕.๓๐ นาฬิกา

ต่อไปก็เหลืออยู่ ๓ ผู้คดี ของคุณจินตนา เรื่องกาญจนเศรษฐี แห่งพรรคกิจสังคม
เสนอว่าให้ประชุมเวลา ๑๖.๐๐ นาฬิกา ท่านผู้ใดเห็นควย ขอให้ไปรคยมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๑ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเป็นผู้คดีของคุณทรงธรรม เสนอให้ประชุม
เวลา ๙.๐๐ นาฬิกา ท่านผู้ใดเห็นควย ขอให้ไปรคยมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๗๐ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเป็นผู้คดีของคุณโกศล ที่เสนอให้ประชุม
เวลา ๘.๓๐ นาฬิกา ท่านผู้ใดเห็นควย ขอให้ไปรคยมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๖ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้มีมติให้เริ่มประชุม เวลา
๙.๐๐ นาฬิกา

สำหรับการประชุมวันนี้หมดกระเบียบวาระแล้ว ผมขอเลิกประชุม ขอขอบคุณ
ท่านสมาชิกทุกท่านครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๕๐ นาฬิกา

ผู้จัดรายงานการประชุม

จำรงค์ ใจอ่อนน้อม
 โฉมเฉลา สิวลาภ
 พรหมบุษยา วิไลวงษ์
 สมศรี ใจอ่อนน้อม
 อภรณ์ พงษ์นาค
 สมชาย กาวอุดม
 กุศลองค์ เอกบุศกร
 รัชนี พันธิโรทัย
 วิธก ทัศนาศาสตร์กิจ
 อุษยา ชุณหะบัณฑิต
 กางจรรยาดีกับณ อุแก้ว
 สุจิตรา เจริญศิริ
 สุรีย์ ภูจินดา
 นิภา ภานุกุล
 นางเขาว วานะรินทร์
 เรณู อรุณภูมิ
 รัชชอลักษณ์ ธรรมนพล

สีนุชชัย ขอสักยาศ
 ฉันทนา ชานปกม
 พิลาศ จารุณี
 เปรมจิต บุญหลด
 พิธีณี กล้ายสุวรรณ
 สายสัมพันธ์ พันธนะ
 ประเสริฐ ปิ่นสิน
 กรรณา พิมพ์สุวรรณ
 กัญญา ชำราราญทิพย์
 มาลี คำไพฑำเรศ
 ไทลีน จิรภคิติกุล
 กรรณิการ์ สิงหนะนลิน
 พิษพร นุ้ยเปี่ยม
 มาลี เหมือนแก้ว
 กรองกาญจน์ เป้าจินดา
 ฉัตรแก้วชัย มิวไรโสภณศิริ
 สัมฤทธิ์ กงเล็ก

๒๓

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

- พิภพ อະสีวิรัตน์
- สิงห์โต จ่างกระฤณ
- ณัฐวดี สุนทรสงคราม
- สุรจิตต์ จันทรสชา
- นิกร นนทวงษ์
- สม โพธิ์แสง
- ไพฑาล แสนใจงาม
- บงกชพร ศันทีธิษะฤณ
- ทองเจือ กัศณานุกุลกิจ
- สมิต กุณเจริญ

กรวดแล้ว วันที่ ๒๑.../..พ.ค./..๒๕๑๕..

เขารับรองในสภาประชุม

ครั้งที่ ...๕.../..๒๕๑๕..... (สามัญ สันนิษฐาน.....)

อุทัย พิมพ์ใจชน

ประธานสภามุแทนราษฎร